

สำนักงาน ก.พ.
Office of the Civil Service Commission

ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน
ตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
(ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๕)

สำนักมาตรฐานวินัย

สำนักงาน ก.พ.

โครงการจัดทำหนังสือตอบข้อหารือ เกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน

ที่ปรึกษาโครงการ ๑. นายชนะ อินสว่าง

ที่ปรึกษา สำนักงาน ก.พ.

๒. นางสาวพัชรา เพ็ชรทวี

ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานวินัย

หัวหน้าโครงการ นางสาวสุจินตนา ปิยธรรม นิตกรชำนาญการพิเศษ

เจ้าหน้าที่ผู้จัดทำ

๑. นายศักดริน โต๊ะเฮง

นิตกรชำนาญการ

๒. นายมานนท์ วงศ์มณฑุณ

นิตกรชำนาญการ

๓. นางสาวต้องตา ตันตรัตนพงษ์

นิตกรชำนาญการ

๔. นางสาวสุดชีวัน ดีเหลือ

นิตกรชำนาญการ

๕. นางสาววรรณวิมล มะละเจริญ

นิตกรปฏิบัติการ

คำนำ

การดำเนินการทางวินัยเป็นกระบวนการที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาในการรักษาวินัยของผู้ใต้บังคับบัญชา การดำเนินการทางวินัยจะยุติธรรมและเป็นธรรมหรือไม่ เพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับดำเนินการทางวินัยในแต่ละขั้นตอนว่า ได้มีการดำเนินการอย่างถูกต้องและเหมาะสมหรือไม่ โดยเริ่มตั้งแต่การตั้งเรื่องกล่าวหา การสอบสวน การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ การสั่งลงโทษรวมทั้งการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย นอกจากนี้ยังมีกฎหมายอื่น ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย ได้แก่ กฎหมายล้างมลทิน กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นต้น โดยสำนักงาน ก.พ. ได้รวบรวมตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนมาอย่างต่อเนื่อง จนปัจจุบันได้มีกฎหมายข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่คือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งได้มีการวางหลักการใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากเดิมอยู่บ้าง จึงเห็นเป็นการสมควรที่จะได้รวบรวมเนื้อหาการตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และจัดพิมพ์เพื่อเผยแพร่เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาดำเนินการทางวินัยให้ส่วนราชการต่าง ๆ

หนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เล่มนี้ เป็นการเรียบเรียงจากกรณีการตอบข้อหารือที่ส่วนราชการต่าง ๆ ได้หารือไปยัง ก.พ. ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๕ สำนักงาน ก.พ. หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้คงจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนราชการต่าง ๆ โดยเฉพาะผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยตามสมควร

สำนักมาตรฐานวินัย

สำนักงาน ก.พ.

มีนาคม ๒๕๕๗

สารบัญ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

	หน้า
มาตรา ๓๖	
๑. ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนขณะใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ด้วยเหตุต้องหาว่ากระทำผิดอาญาและตกเป็นบุคคลล้มละลายด้วย ต่อมาคดีอาญาถึงที่สุดโดยศาลพิพากษายกฟ้อง และได้พ้นจากล้มละลายแล้ว ไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามที่ ก.พ. จะกำหนดการดำเนินการต่อไป ให้สั่งกลับเข้ารับราชการ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๘๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑)	๑๘
๒. ผู้สอบได้เป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม คือ เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกอยู่ก่อนวันรับสมัครแล้ว แม้ต่อมาผู้นั้นจะได้รับการล้างมลทินก็ไม่มีผลย้อนหลัง ไม่สามารถบรรจุบุคคลดังกล่าวเข้าเป็นพนักงานราชการทั่วไปได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๑๕ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑)	๔๐
๓. ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. เว้นแต่จะมีข้อพิสูจน์ว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๒๓ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒)	๘๓
๔. ผู้ถูกลงโทษปลดออก ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกัน เป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร กรณีลาบวชเมื่อเกินกำหนดแล้วไม่มาปฏิบัติหน้าที่ และได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินแล้วไม่ถือเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๙) (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๘๘๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒)	๑๐๐
๕. ผู้ถูกลงโทษไล่ออกและได้รับการล้างมลทิน ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ถือว่าผู้นั้นไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย และไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๑๐) แต่ถ้าวุติการณที่เป็นเหตุให้ผู้นั้นถูกไล่ออก เข้าข่ายเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ผู้นั้นก็ยังคงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๙๙๖ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓)	๑๔๖

๖. ถูกลงโทษไล่ออกฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีเป็นนายช่างโครงการก่อสร้างแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้จากคู่สัญญา แม้จะได้รับการล้างมลทินโดยให้ถือว่ามิได้เคยถูกลงโทษ แต่มิได้ล้างการกระทำ และการกระทำในกรณีดังกล่าวถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) ในกรณีที่ผู้นี้ขอกลับเข้ารับราชการ ส่วนราชการควรพิจารณาด้วยความระมัดระวัง และถ้าต้องการจะรับกลับเข้ารับราชการจะต้องดำเนินการตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการขอยกเว้นให้เข้ารับราชการด้วย (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๙๐ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔)

๑๕๖

๗. ผู้ถูกสั่งให้เป็นผู้ทำงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ จะถือว่าเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามเข้ารับราชการโดยเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมหรือไม่นั้น เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาจากรายละเอียดของพฤติการณ์เป็นกรณี ๆ ไป (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๔๑ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕)

๒๐๓

มาตรา ๖๗

๑. สั่งบรรจุเข้ารับราชการแล้ว ต่อมาตรวจพบว่าผู้นั้นเคยถูกลงโทษไล่ออกฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการกรณีตรวจรับงานจ้างโดยทุจริตเพื่อประโยชน์แก่ญาติและภรรยาของตน แม้จะได้รับการล้างมลทินโดยถือว่ามิได้เคยถูกลงโทษ แต่ก็ยังเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) โดยเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลันตามมาตรา ๖๗ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๕๒๑ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔)

๑๘๔

๒. การสั่งให้ออกตามมาตรา ๖๗ ด้วยเหตุเป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ อยู่ก่อนได้รับการบรรจุ โดยปกปิดเรื่องที่เคยถูกไล่ออกและบิดเบือนข้อเท็จจริง แจ้งว่าออกจากราชการเนื่องจากหมดสัญญาจ้าง เป็นการเข้ารับราชการโดยไม่สุจริต การสั่งให้ผู้นี้ให้ออกตามมาตรา ๖๗ จึงไม่ถือเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๙๕ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕)

๒๐๔

๓. มาตรา ๖๗ และมาตรา ๑๐๐ การดำเนินการในกรณีที่ปรากฏว่า ผู้ได้รับบรรจุขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งอยู่ก่อนได้รับการบรรจุแต่งตั้ง ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุต้องสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน การดำเนินการด้วยวิธีเพิกถอนคำสั่งบรรจุเป็นการไม่ถูกต้องควรยกเลิกคำสั่งเพิกถอนนั้นแล้วสั่งใหม่โดยสั่งให้ออกให้มีผลตั้งแต่วันที่คำสั่งเพิกถอนคำสั่งบรรจุส่วนกรณีที่ผู้นั้นถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนและอยู่ระหว่างดำเนินการ

๒๑๕

ทางวินัย ก็สามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๗๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕)

มาตรา ๘๓

๑. การที่ส่วนราชการจะแต่งตั้งข้าราชการไปร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหารโครงการของบริษัท จะเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามทางวินัยที่บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญ ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้น ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือไม่ เป็นเรื่องที่จะต้องมามีข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยว่า ตำแหน่งดังกล่าว มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันกับตำแหน่งกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการ คือ มีลักษณะเข้าไปจัดการหรือเป็นตัวกระทำการในบริษัทนั้นหรือไม่ (หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๒๐๓ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๑) ๖๐

๒. การดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริษัท ถ้าตำแหน่งดังกล่าวไม่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกับตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ ก็ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๘๓ (๖) (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๗๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓) ๑๒๘

มาตรา ๘๕

ข้าราชการผู้มีกรณีกระทำความผิดอาญาและได้รับอนุญาตให้ลาออกไปแล้ว ต่อมาได้รับการบรรจุเข้ารับราชการในอีกกรมหนึ่งและถูกฟ้องคดีอาญาในกรณีกระทำผิด เมื่อครั้งรับราชการคราวก่อน ผู้บังคับบัญชาของกรมใหม่จะนำเอากรณีกระทำผิดเมื่อครั้งเป็นข้าราชการคราวก่อน ที่การเป็นข้าราชการได้ขาดตอนไปแล้ว มาดำเนินการทางวินัยหาได้ไม่ อย่างไรก็ตาม ถ้าปรากฏผลคดีว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ (๖) ซึ่งความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดสำเร็จ เมื่อต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดซึ่งเป็นเวลาขณะรับราชการในกรมใหม่ ผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการทางวินัยได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๔๐ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔) ๑๖๑

มาตรา ๙๐

๑. การมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อยู่ในบังคับมาตรา ๙๐ วรรคสาม สามารถมอบได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ส่วนการมอบหมายอำนาจหน้าที่ ๖๗

ให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนในระหว่างที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับแล้ว แต่ ก.พ. ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบหมายตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม สามารถมอบอำนาจได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๑๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒)

๒. ระหว่างการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้ถูกกล่าวหาได้โอนไปอยู่นอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จึงมีผลทำให้อำนาจในการดำเนินการทางวินัยตกเป็นของผู้บังคับบัญชาคนใหม่และต่อมาเมื่อบทบัญญัติลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นได้ตามมาตรา ๙๐ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๗๔ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓)

๓. ในระหว่างที่ ก.พ. ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์ว่าด้วยการมอบหมายอำนาจหน้าที่ดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ก็ยังสามารถมอบอำนาจดำเนินการทางวินัยให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แต่ตามคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดที่มอบอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดปฏิบัติราชการแทน นั้น มอบอำนาจให้เฉพาะอำนาจที่กระทรวงหรือกรมมอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน โดยมอบต่อให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดเท่านั้น มิได้มอบอำนาจที่เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ (๑๑) ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยโดยตรงแต่อย่างใด การที่เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพิจารณาสั่งการให้งดโทษและให้ดำเนินการว่ากล่าวตักเตือนผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๕๓๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓)

๔. ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สำหรับตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ชำนาญการ และชำนาญการพิเศษ และตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน ชำนาญงาน และอาวุโส ตามมาตรา ๕๗ (๑๑) (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๒๔ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔)

๕. เมื่อ ก.พ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม ปรากฏตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ แล้ว เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ต้องมอบตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว จะนำเรื่องการมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจมาใช้หาได้ไม่ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๕๔๗ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔)

๖. ผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจจากอธิบดีตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินสั่งลงโทษ อธิบดีเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้อง อ.ก.พ. กระทรวง มีมติส่งเรื่องให้กรมดำเนินการให้ถูกต้องก่อนเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง กรณีเช่นนี้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ อธิบดีมีอำนาจแก้ไขการปฏิบัติของผู้ว่าราชการจังหวัดผู้รับมอบอำนาจอยู่แล้ว อธิบดีจึงต้องเป็นผู้ปฏิบัติตามมาติ อ.ก.พ. กระทรวง

๑๙๑

การสืบสวน หรือพิจารณาในเบื้องต้นตามมาตรา ๙๑ นั้น ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎ ก.พ. เกี่ยวกับการนี้ ให้ดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๑ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕)

๗. ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ชำนาญการ และชำนาญการพิเศษ และตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน ชำนาญงาน และอาวุโส หรือจะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนด ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ก็ได้

๒๐๖

ขนส่งจังหวัดเป็นตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดและมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินบัญญัติแน่ชัดให้เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งสังกัดกรม และไม่ใช้ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ไม่อยู่ในตารางท้ายหลักเกณฑ์ อธิบดีจึงไม่อาจมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ขนส่งจังหวัดปฏิบัติแทน ส่วนกรณีนี้จะต้องมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินควบคุมกันด้วย หมายถึง การมอบให้ผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้บังคับบัญชามีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาแล้วมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๐๕ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕)

มาตรา ๙๑

กรณีมีการกล่าวหาหลายครั้งในช่วงเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกันสามารถจะรวมการดำเนินการสืบสวนหรือสอบสวนทางวินัยในคราวเดียวกันได้ ส่วนการสั่งลงโทษในกรณีที่กระทำผิดวินัยหลายครั้งต่างวาระกัน ถ้าการกระทำดังกล่าวเป็นผลจากเจตนาในลักษณะเดียวกันต่อเนื่องกันมาก็สามารถรวมการกระทำแล้วสั่งลงโทษสถานใดสถานหนึ่งที่เหมาะสมได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒)

๗๕

มาตรา ๙๒

การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๙๒ ต้องทำการแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ส่วนหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับกรณีนี้ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎ ก.พ. ว่าด้วยการนี้ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงต้องดำเนินการตามหนังสือที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๗ คือ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาอยู่ในกรอบของเรื่องกล่าวหาตามคำสั่งเท่านั้น การแจ้งข้อกล่าวหาออกเหนือเรื่องกล่าวหา ทำให้การสอบสวนในกรณีที่นอกเหนือนั้น เสียไป (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๐๖ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓)

๑๓๗

มาตรา ๙๔

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีข้าราชการตำแหน่งต่างกันต่างกรมหรือต่างกระทรวง ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ที่ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๔ นั้น ใช้ได้ทั้งวินัยอย่างร้ายแรงและไม่ร้ายแรง (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๔๗ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒)

๗๓

๒. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีข้าราชการพลเรือนต่างกรมในกระทรวงเดียวกัน และต่างกระทรวง ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ซึ่งปลัดกระทรวงหนึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ (๒) และปลัดกระทรวงอีกกระทรวงหนึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ (๓) ปลัดกระทรวงทั้งสองควรทำความตกลงร่วมกันเพื่อกระทรวงทั้งสองต่างมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๔ (๓) ประกอบด้วยบุคคลชุดเดียวกัน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๔๙ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒)

๙๔

๓. ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคซึ่งผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันคนหนึ่งตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น อธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๖) ส่วนอีก ๒ คน ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ และระดับปฏิบัติการ อธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๐) และผู้ว่าราชการจังหวัดก็เป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๑) สำหรับ ๒ คนนี้ อธิบดีและผู้ว่าราชการจังหวัดต่างมีอำนาจคู่เคียงกัน เรื่องนี้กรณีปรากฏขึ้นทางจังหวัด และผู้ถูกกล่าวหาคนหนึ่งไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ทางจังหวัดจึงรายงานมายังอธิบดี กรณีเช่นนี้อธิบดีย่อมสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๓ คนได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๘๖ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔)

๑๕๔

๔. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีที่ข้าราชการตำแหน่งต่างกัน
ในกรมเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ
ตามมาตรา ๕๗ ต่างกัน ในระหว่างที่ยังไม่ได้ออกกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย
มีแนวทางที่อาจดำเนินการเพื่อให้มีคณะกรรมการคณะเดียวทำการสอบสวนได้ ๒ แนวทาง คือ
ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แต่ละคนทำความเข้าใจกัน เพื่อแต่ละคนต่างมี
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจ ประกอบด้วยบุคคลชุดเดียวกัน
หรืออีกแนวทาง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่ตำแหน่งต่ำกว่าไม่ใช้อำนาจ
ของตนและขอให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ระดับเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมด (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๘๔
ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔) ๑๗๑
๕. กรณีที่ปลัดกระทรวงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๔ (๒)
เมื่อสอบสวนเสร็จ คณะกรรมการก็ต้องทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อปลัดกระทรวงผู้สั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๑๓ ลงวันที่ ๒๙
กรกฎาคม ๒๕๕๔) ๑๗๕
๖. กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญกับข้าราชการในสถาบันอุดมศึกษา
ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๙๔ (๓) (หนังสือสำนักงาน ก.พ.
ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๒๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔) ๑๗๗
- มาตรา ๙๕**
- ในระหว่างที่ยังมิได้ออก กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๙๕
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
วินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยแต่งตั้งกรรมการและเลขานุการจากบุคคลซึ่งมิได้เป็นข้าราชการ
ฝ่ายพลเรือน ไม่เป็นสาระสำคัญที่จะทำให้เสียความเป็นธรรม และไม่ทำให้การสอบสวนเสียไป
(หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๗๖ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕) ๑๙๗
- มาตรา ๙๖**
- กรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ ผู้บังคับบัญชาจะงดโทษให้
โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้ การว่ากล่าวตักเตือนนั้นกฎหมายไม่ได้บัญญัติ
ไว้ว่าจะต้องทำด้วยวิธีการใด กรณีจึงสามารถว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจาหรือทำเป็นลายลักษณ์อักษร
ก็ได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๗๓ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๑) ๔๘

มาตรา ๙๗

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดี ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการในราชการบริหารส่วนกลางที่ปฏิบัติราชการอยู่ในเขตจังหวัด และได้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรมพิจารณา ระหว่างที่ อ.ก.พ. กรม ยังมีได้พิจารณา แม้หน่วยงานและผู้ถูกกล่าวหาได้เปลี่ยนสถานะเป็นข้าราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค แต่กรณีนี้ถือเป็นการดำเนินการของอธิบดี การส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. พิจารณา ถูกต้องแล้ว ไม่ต้องส่งกลับให้ อ.ก.พ. จังหวัด (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๓๙ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒)

๘๗

๒. ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงในฐานะอธิบดีได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แก่ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ระหว่างการดำเนินการเพื่อส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ปรากฏว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญมีผลใช้บังคับ และระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎ ก.พ. ตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง ก.พ. ได้กำหนดการในกรณีที่ปลัดกระทรวงในฐานะอธิบดีเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรม พิจารณา เรื่องนี้จึงต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวง พิจารณาตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๑๕ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓)

๑๐๘

มาตรา ๑๐๐

๑. การกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยร้ายแรง ตามนัยมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ นั้น จะต้องเป็นการกล่าวหาที่ระบุโดยชัดแจ้งถึงพฤติการณ์และตัวผู้ที่มีพฤติการณ์แห่งการกระทำหรือการละเว้นการกระทำใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๙๕ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑)

๑๖

๒. การดำเนินการทางวินัยกับผู้ซึ่งพ้นจากราชการไปแล้ว กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนทั้งสองฉบับนี้ มีหลักการและหลักเกณฑ์ทำนองเดียวกัน แต่สำหรับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐๐ ได้บัญญัติเงื่อนไขว่าผู้มีอำนาจต้องดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๕๙ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑)

๓๑

๓. การกล่าวหาข้าราชการผู้ใดว่ากลับก่อนเวลา ไม่ลงชื่อกลับในบัญชีลงเวลา ปิดสำนักงานก่อน ๑๖.๓๐ น. นำรณราชการไปใช้ส่วนตัว ถือเป็นเพียงการกล่าวหาว่ากระทำผิด วินัยอย่างร้ายแรงเท่านั้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้ออกจากราชการไปแล้วก็ไม่สามารถ ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้น (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๑)

๓๕

๔. ผู้ยื่นหนังสือขอลาออกแล้วถอนคืนไปก่อนการลาออกมีผล ถือเป็น การระงับ การขอลาออก ต่อมายื่นหนังสือขอลาออกอีกครั้งเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ระบุวันขอลาออก ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นการยื่นล่วงหน้าน้อยกว่า ๓๐ วัน โดยไม่ได้รับอนุญาตจาก ผู้มีอำนาจ ซึ่งตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการลาออกฯ พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ให้ถือวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ยื่นเป็นวันขอลาออก ซึ่งตรงกับวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถ้าผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจยังมีได้อนุญาตให้ลาออกและมีได้ยับยั้งการ ลาออก การลาออกของผู้นี้ก็มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป ตามมาตรา ๑๑๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่วนนี้ปรากฏว่า ในระหว่าง การลาออกยังไม่มีผล ผู้นี้ไม่ได้มาปฏิบัติราชการ หากมีการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาว่า ผู้นี้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยกล่าวหาก่อนวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ การลาออกมีผล ผู้บังคับบัญชาก็สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นี้ได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๐๓๙ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๑)

๕๓

๕. ข้าราชการมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อน ออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือน สามัญ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ แล้ว เป็นกรณีที่ต้องดำเนินการตาม มาตรา ๑๐๐ คือผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะต้องดำเนินการสืบสวนหรือ พิจารณาเบื้องต้นเห็นว่ากรณีมีมูลและสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากราชการ ถ้าล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ก็ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๓๕๘ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒)

๗๑

๖. มีกรณีถูกร้องกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ต่อมาได้รับอนุญาตให้ลาออก และในวันเดียวกันได้รับการคัดเลือกและบรรจุเป็นข้าราชการอีกกรมหนึ่ง โดยไม่ได้นำอายุราชการ ในส่วนราชการเดิมมานับต่อ ฐานะการเป็นข้าราชการไม่ต่อเนื่อง และขาดตอนไปแล้ว อธิบดีกรมใหม่

๗๘

ไม่มีอำนาจดำเนินการทางวินัย (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๘๐ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒)

๗. ผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แก่ผู้ถูกกล่าวหาที่ได้ออกจากราชการไปแล้ว ซึ่งสามารถดำเนินการได้ตามมาตรา ๑๐๒ และ มาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาเมื่อทบทวนคดี ลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับ และมีมาตรา ๑๐๐ ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาทำนองเดียวกับมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่บัญญัติเพิ่มเติมว่าผู้มีอำนาจ ต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน แต่กรณีนี้ ผู้บังคับบัญชาได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยชอบด้วยกฎหมายไปก่อนมาตรา ๑๐๐ มีผลใช้บังคับ จึงมีอำนาจดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๓๑ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๓)

๑๑๖

๘. การที่เจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเสนอรายงาน ผลการตรวจสอบต่อผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดิน ระบุตัวข้าราชการผู้มีพฤติการณ์ปฏิบัติหน้าที่ โดยมิชอบ ถือเป็นกรกล่าวหาต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือ ระเบียบของทางราชการ และเป็นกรกล่าวหาก่อนผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการ ผู้บังคับบัญชา จึงยังมีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๕๗ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๔)

๑๖๙

๙. กรณีตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาดำเนินการต่อไปได้โดยไม่มีกำหนดเวลา แต่เมื่อทบทวนคดี ลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไปแล้ว ก.พ. มีมติกำหนดการดำเนินการ ต่อไปเป็นไปตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ข้อ ๒ โดยกำหนดให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากราชการ ถ้าล่วงเลยกำหนดเวลา ดังกล่าวแล้ว ก็ไม่อาจดำเนินการต่อไปได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๖๒ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๕)

๑๙๘

๑๐. ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ออกไว้ก่อนด้วยเหตุต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา โดยยังไม่มี การสอบสวนทางวินัย ต่อมาผู้นั้นมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ และต่อมาก็คืออาญาถึงที่สุด โดยศาลมีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยต้องสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกไว้ก่อน เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ และเมื่อล่วงเลย กำหนด ๑๘๐ วัน ตามมาตรา ๑๐๐ แล้ว แม้จะเห็นว่ากรณียังมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิด วินัยอย่างร้ายแรง ก็ไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้น (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๖๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕)

๒๐๙

มาตรา ๑๐๓

๑. กรณีที่อธิบดีผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อย่างร้ายแรง และได้สั่งยุติเรื่องแล้ว การดำเนินการทางวินัยของอธิบดีได้สิ้นสุดลงแล้ว และต้อง รายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ กรณีที่มีผู้ร้องขอให้อธิบดีสอบสวนใหม่ โดยไม่ปรากฏพยานหลักฐานใหม่ ไม่อาจดำเนินการได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๔๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓)

๑๑๒

๒. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ บันทึกสั่งให้ส่งโทษ ผู้ถูกกล่าวหาโดยให้ทำหนังสือลงทัณฑ์ หลังจากนั้นได้เกษียณอายุไปโดยยังไม่ได้ดำเนินการ ดังกล่าว ผู้รักษาราชการแทนก็ยังคงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าว และรายงาน ไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๓ หากผู้รักษาราชการแทนมีความเห็นแตกต่างกับ ความเห็นของเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ก็สามารถเสนอความเห็นไปเพื่อประกอบการ พิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวง ได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๐๙ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๓)

๑๒๐

๓. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการ ต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร่วมกัน จำนวน ๖ ราย กรณีเช่นนี้ ถ้าเป็นกรณีที่จะต้องสอบสวนก็เป็นอำนาจของปลัดกระทรวงที่จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวน แต่เมื่อเป็นกรณีที่ไม่ต้องสอบสวนก็ถือเป็นกรณีที่ปลัดกระทรวงเป็นผู้มีอำนาจพิจารณา ตามที่ ก.พ. ได้กำหนดการดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ ข้อ ๑ (๒) จึงต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงเป็นผู้พิจารณา (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๔๗ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓)

๑๒๔

๔. ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งลงโทษแล้วรายงาน อ.ก.พ. กระทรวงตาม
มาตรา ๑๐๓ เมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงมีมติให้ลดโทษ เพิ่มโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ผู้บังคับบัญชา
ที่จะต้องสั่งให้เป็นไปตามมติดังกล่าว โดยปกติควรเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจตาม
มาตรา ๕๗ ที่เป็นผู้สั่งลงโทษ

๑๘๒

การรายงาน ก.พ. เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการทะเบียนประวัติสำหรับ
ข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวง ในระหว่างที่ยังไม่ได้ออกระเบียบตามมาตรา ๑๐๓ วรรคหนึ่ง
สำนักงานปลัดกระทรวงเป็นผู้รายงานตามระเบียบที่ใช้อยู่เดิม (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร
๑๐๑๑/๕๑๖ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔)

๕. ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่าง
ร้ายแรงแก่ข้าราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค แต่ต่อมามีการออกกฎกระทรวงแบ่งส่วน
ราชการมีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการในราชการบริหารส่วนกลาง เมื่อสอบสวนเสร็จ
จังหวัดจึงส่งสำนวนการสอบสวนมาให้กรมพิจารณา ระหว่างการพิจารณา ได้มีการแบ่งส่วนราชการ
ใหม่อีก มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหากลับมาเป็นข้าราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค เมื่อกรม
พิจารณาเสร็จและเป็นกรณีที่จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. สามัญ พิจารณา และเรื่องนี้เป็นกรณีที่
ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรมจึงควรส่งสำนวนการสอบสวน
คืนให้จังหวัดดำเนินการต่อไป (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๕๔๓ ลงวันที่ ๑๙
พฤศจิกายน ๒๕๕๓)

๑๔๗

มาตรา ๑๑๐

๑. เมื่อสั่งลงโทษไล่ออกแล้ว กรณีกล่าวหาว่าหย่อนความสามารถยังอยู่
ระหว่างสอบสวน ซึ่งเป็นการดำเนินการเพื่อสั่งให้ออก ผู้บังคับบัญชาก็ไม่มีอำนาจที่จะ
ดำเนินการต่อไป จึงต้องยุติเรื่อง (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๘๘ ลงวันที่ ๒๙
พฤษภาคม ๒๕๕๒)

๖๕

๒. การดำเนินการเพื่อสั่งให้ออกรณียกหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติราชการ
หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในระหว่างที่ยังมิได้ออก กฎ ก.พ. ตามมาตรา
๑๑๐ ต้องดำเนินการตามกฎ ก.พ. ซึ่งใช้บังคับอยู่เดิมคือ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) โดย
บัญญัติให้นำมาตรา ๙๗ วรรคสอง มาใช้กับมาตรา ๑๑๐ (๖) โดยต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
เช่นเดียวกับการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง แล้วส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. พิจารณา ตามมาตรา ๙๗
วรรคสอง โดยอนุโลม (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑ /ล ๖๒๑ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒)

๘๑

๓. กรณีที่จะต้องสั่งให้ออกตามมาตรา ๑๑๐ (๘) ในระหว่างที่ยังมิได้ออก
 กฎ ก.พ. ตามมาตรา ๑๑๐ วรรคสอง ตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๓๒ ให้นำกฎ ก.พ.
 ข้อบังคับ หรือระเบียบ หรือกรณีที่กำหนดไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิม มาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ
 พระราชบัญญัตินี้ สำหรับกรณีนี้ไม่มีกฎ ก.พ. ข้อบังคับหรือระเบียบซึ่งใช้อยู่เดิม และเป็นกรณี
 ที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๑๗ ให้อำนาจ
 ผู้บังคับบัญชาที่จะสั่งได้โดยตรง ถือได้ว่าเป็นกรณีที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งใช้อยู่เดิม ฉะนั้นกรณีนี้
 ผู้บังคับบัญชาจึงสั่งให้ออกตามมาตรา ๑๑๐ (๘) ได้โดยตรง (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร
 ๑๐๑๑/ล ๑๗๙ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓)

๑๑๔

๔. การสั่งให้ออกด้วยเหตุเป็นโรคจิตตยาเสพติดให้โทษ นั้น ต้องในขณะที่ผู้นั้น
 เป็นโรคดังกล่าวอยู่ หากปรากฏว่าผู้นั้นพ้นจากการเป็นโรคจิตตยาเสพติดให้โทษแล้ว ผู้บังคับบัญชา
 ก็ไม่อาจสั่งให้ออกได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๗๖ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓)

๑๒๙

มาตรา ๑๒๐

๑. การสอบสวนทางวินัยกล่าวหาว่ากระทำผิดหลายกรณี และสั่งลงโทษ
 ปลดออกกรณีเดียว เมื่อ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยว่าข้อเท็จจริงยังไม่พอพียงลงโทษจึงให้ยกเลิกคำสั่ง
 ปลดออก และให้พิจารณาดำเนินการกับผู้นั้นให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปนั้น หมายถึงว่า เมื่อยกเลิก
 คำสั่งลงโทษและสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการแล้ว ก็ให้พิจารณาดำเนินการสำหรับข้อกล่าวหา
 อื่น ๆ ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๕๙ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์
 ๒๕๕๕)

๑๙๕

๒. กรณีสั่งยกโทษหรือยกเลิกคำสั่งลงโทษปลดออกและให้กลับเข้ารับ
 ราชการ มีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างที่มีได้มาปฏิบัติราชการตามระเบียบกรมบัญชีกลาง
 (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๑๓ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕)

๒๐๐

บทเฉพาะกาล

๑. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับตั้งแต
 วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ แต่สำหรับลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ วินัยและการ
 ดำเนินการทางวินัย อยู่ในลักษณะนี้ ยังไม่ได้บังคับทันที เพิ่งจะใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม
 ๒๕๕๑ ฉะนั้นกรณีนี้ดำเนินการทางวินัยระหว่างวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ ถึง ๑๐ ธันวาคม
 ๒๕๕๑ จึงต้องปรับบทความผิด สอบสวนพิจารณา และลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

๒๙

ส่วนกรณีกระทำผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่เพ็งดำเนิรการทางวินัยตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป หรือดำเนิรการมาก่อนแล้ว แต่จนถึงวันดังกล่าวยังดำเนิรการไม่เสร็จ ต้องปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายที่ใช้อยู่ ขณะกระทำผิด คือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ส่วนการสอบสวน พิจารณาและดำเนิรการเพื่อลงโทษต้องดำเนิรการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๓๓ (๑) (๒) และ (๓) และกรณีที ก.พ. กำหนด ตามมาตรา ๑๓๗ สำหรับกรณีทีผู้ถูกกล่าวหาถูกฟ้องคดีอาญาอยู่ด้วย การดำเนิรการทางวินัย ไม่จำเป็นต้องรอฟังผลคดีอาญา เว้นแต่การสอบสวนทางวินัยยังฟังไม่ได้ว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที นร ๑๐๑๑/ล ๗๓๑ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑)

๒. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว แต่ทั้งนี้ สำหรับบทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือน ในพระองค์ ยังไม่ได้ใช้บังคับในขณะนั้น และเพ็งจะมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป ทั้งนี้ตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๑ ดังนั้น กฎ ก.พ. ฉบับที ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ซึ่งเป็นกฎ ก.พ. เดิม ทีออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ในระหว่างทียังมีได้ออก กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนิรการทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็ให้นำกฎ ก.พ. ทีใช้อยู่เดิมมาใช้ บังคับเท่าทีไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ตามมาตรา ๑๓๒ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที นร ๑๐๑๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑)

๓๑

๓. เมื่อบทบัญญัติลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นทีเคยมีอำนาจสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีอำนาจอีกต่อไป (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที นร ๑๐๑๑/ล ๓๑๒ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒)

๖๘

๔. กระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใด ต้องใช้โทษตามพระราชบัญญัติฉบับนั้น (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที นร ๑๐๑๑/ล ๓๑๓ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒)

๖๙

๕. ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณาโดยถูกต้องตามมาตรา ๑๐๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แม้อ.ก.พ. กระทรวง จะยังมีได้ พิจารณาเรื่องนั้นเลย จนถึงวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็ให้ อ.ก.พ. กระทรวง พิจารณาเรื่องนั้นได้ จนแล้วเสร็จตามบทเฉพาะกาล หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที นร ๑๐๑๑/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที นร ๑๐๑๑ /๖๔๓ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒)

๙๒

๖. ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ใช้บังคับแล้ว ให้อธิบดีส่งเรื่องรายงานการดำเนินการทางวินัยที่ได้รับรายงานจากจังหวัด ไปให้
อ.ก.พ. กระทรวง พิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ โดยอธิบดีไม่ต้องพิจารณาให้ความเห็น (หนังสือ
สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๕๐ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒) ๙๖
๗. อุทธรณ์คำสั่งลงโทษที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของ อ.ก.พ. กรม
เมื่อพบบัญชีลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับ อ.ก.พ. กรม ย่อมมีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ต่อไปตาม
มาตรา ๑๓๖ ส่วนการลดโทษตามมติ อ.ก.พ. กรม ก็ต้องใช้โทษตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๓๓ วรรคหนึ่ง (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่
นร ๑๐๑๑/ล ๘ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๓) ๑๐๔
๘. การสั่งลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ลักษณะ ๔
ข้าราชการพลเรือนสามัญ มีผลใช้บังคับ ต้องปรับบทความผิดและกำหนดโทษตามกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำผิด (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่
นร ๑๐๑๑/ล ๓๖๗ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓) ๑๓๔
๙. การลงโทษผู้กระทำผิดในกรณีกระทำผิดวินัยขณะที่พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ สำหรับสถานโทษลดขั้นเงินเดือน นั้น ระบบ
เงินเดือนในปัจจุบันได้เปลี่ยนไปเป็นแบบไม่มีขั้นแล้ว การลงโทษลดขั้นเงินเดือนจึงไม่อาจ
ดำเนินการได้ ก.พ. จึงกำหนดการดำเนินการในกรณีที่จะลงโทษลดขั้นเงินเดือนก็ให้เปลี่ยนเป็น
ลดเงินเดือน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔) ๑๗๓
๑๐. การลงโทษลดเงินเดือนในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎ ก.พ. ว่าด้วยการ
ดำเนินการทางวินัย ก.พ. ได้มีมติกำหนดการดำเนินการให้ลงโทษลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่ง
ในอัตราโทษ ๒ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๔ เปอร์เซ็นต์ ของอัตราเงินเดือนของผู้นั้น ตามควรแก่กรณี
(หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๑๕ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔) ๑๗๖

กฎ ก.พ.

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘) และ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๔๘)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

๑. สั่งพักราชการด้วยเหตุถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และต้องหาคดีอาญาข้อหาฆ่าคนตายโดยเจตนา และถูกขังอยู่ในเรือนจำ ทางวินัยรอผลคดีอาญา ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำคุก ศาลอุทธรณ์ยกฟ้อง แต่ให้ชั่งระหว่างฎีกา ต่อมาศาลฎีกาอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวและคดียังอยู่ระหว่างพิจารณา ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการสั่งพักราชการที่ใช้อยู่ในขณะนั้น กำหนดว่า การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา ... ซึ่งการสอบสวนพิจารณานี้รวมถึงการพิจารณาของศาลด้วย ผู้บังคับบัญชายังไม่อาจสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการรายนี้กลับปฏิบัติราชการ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๕๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๑) ๔๖
๒. การที่จะลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการในกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะสั่งลงโทษได้ก็ต่อเมื่อได้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการแล้ว (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๖๐ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑) ๕๕
๓. กรณีที่สั่งพักราชการเพราะเหตุถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และถูกฟ้องคดีอาญา แม้ผลการสอบสวนทางวินัยจะเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิด แต่เมื่อคดีอาญายังไม่ถึงที่สุดโดยศาลพิพากษาให้ยกฟ้อง ก็จะต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการยังไม่ได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๗๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔) ๑๕๒

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา

๑. ผู้บังคับบัญชาที่สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง มีความเห็นไม่สอดคล้องกับคณะกรรมการสอบสวน จึงส่งเรื่องมาขอทราบแนวทาง กรณีเช่นนี้ สำนักงาน ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๗๔ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๑) ๕๐

๒. คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว และผู้ถูกกล่าวหาได้โอนไปส่วนราชการอื่นแล้ว ต้องส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ตรวจสอบและพิจารณาสั่งการต่อไป ส่วนในกรณีสำนวนการสอบสวนสูญหาย และไม่มีสำเนาที่สามารถใช้เป็นพยานหลักฐาน ก็ต้องทำการสอบสวนใหม่ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๗๐ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๑) ๕๗
๓. การสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่ยังไม่มีตัวผู้ถูกกล่าวหา ยังไม่ถึงเป็นการสืบสวนในกระบวนการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงไม่มีข้อห้ามที่จะแต่งตั้งข้าราชการบำนาญร่วมเป็นกรรมการ สำหรับการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนเบื้องต้นตามมาตรา ๙๑ และคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎตามมาตรา ๙๕ ไม่ควรแต่งตั้งข้าราชการบำนาญ และคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จะแต่งตั้งข้าราชการบำนาญไม่ได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๑๙ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒) ๖๑
๔. ระหว่างการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาได้โอนไปอยู่นอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการต่อไป หากผู้บังคับบัญชาคนใหม่ เห็นว่าการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนมีความบกพร่อง หรือการสอบสวนไม่สิ้นกระแสความ เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมตามประเด็นที่กำหนด ตามข้อ ๓๓ ได้ โดยให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ ทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ ตามความจำเป็น แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวน เพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเข้าใจ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๔๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓) ๑๑๐
๕. การทำรายงานสอบสวน ต้องมีสาระสำคัญประการหนึ่ง คือ วินิจฉัย พยานหลักฐานแสดงเหตุผลควรหรือไม่ควรรับฟัง อย่างไร (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๔๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๓) ๑๑๘
๖. กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอคัดสำเนาเอกสาร คณะกรรมการสอบสวนควรถือปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๑๕ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓) ๑๒๒

๗. ปลัดกระทรวงตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงโดยมีผู้ถูกกล่าวหาหลายคน ระหว่างสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาคนหนึ่งเลื่อนตำแหน่ง ทำให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สำหรับผู้นั้นเปลี่ยนเป็นรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เมื่อสอบสวนเสร็จปลัดกระทรวงการคลังต้องส่งรายงานสำหรับผู้ที่เลื่อนตำแหน่งนั้นไปให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาดำเนินการและมีอำนาจเฉพาะผู้ที่ได้เลื่อนเท่านั้น (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๙๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓) ๑๓๐
๘. หนังสือคัดค้านกรรมการสอบสวนที่ยื่นเกินกำหนดเวลาแม้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ได้พิจารณาสั่งการใด ก็ไม่มีผลทำให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๗๓๕ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓) ๑๓๒
๙. ข้าราชการตำแหน่งนิติกรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ กระทรวงศึกษาธิการ ถือเป็นข้าราชการอื่นในกระทรวงศึกษาธิการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือน สามารถได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการสอบสวนได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๐๗๔ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓) ๑๔๙
๑๐. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงที่แต่งตั้งเลขานุการโดยมิได้ระบุให้เป็น “กรรมการและเลขานุการ” ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ. (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๗ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕) ๑๔๔

พ.ร.บ. ล้างมลทิน ฯ

๑. ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตัดเงินเดือน อ.ก.พ. กระทรวง มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมาเมื่อผู้ถูกลงโทษนั้นได้รับการล้างมลทินแล้วจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกลงโทษทางวินัยต่อไปได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๗ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑) ๑
๒. การได้รับล้างมลทิน ไม่มีผลทำให้มีสิทธิที่จะได้รับการเลื่อนเงินเดือนที่ค้างค
ไปคืน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๒๐ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑) ๗
๓. ถูกลงโทษตัดเงินเดือนแล้วได้รับการถูกล้างมลทิน ถือได้ว่าไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย มีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๕๘ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑) ๑๔

๔. ระหว่างถูกลงโทษตัดเงินเดือนเมื่อได้ล้างมลทินตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐
ก็ไม่ต้องตัดเงินเดือนต่อไป แต่หากได้รับการล้างมลทินแล้ว ก็มีสิทธิที่สมควรได้รับตามปกติ
ส่วนกรณีถูกลงโทษตัดเงินเดือน แต่ยังมีได้มีการตัดเงินเดือนจริงเลยเท่ากับยังไม่ได้รับโทษ
ไม่ได้ได้รับการล้างมลทินและไม่สามารถเลื่อนเงินเดือนในรอบถัดไปได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ.
ที่ นร ๑๐๑๑/๑๙๒ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๑) ๒๑
๕. ผลของการล้างมลทินกฎหมายให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย
ในกรณีนั้น ๆ ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจเปลี่ยนแปลงโทษเป็นอย่างอื่นได้ และเมื่อได้รับการล้างมลทิน
ไปก่อนแล้ว ผู้นั้นก็มีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร
๑๐๑๑/๑๙๕ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑) ๒๕
๖. ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตัดเงินเดือน แต่ยังมีได้ดำเนินการตัดเงินเดือน
ของผู้ถูกลงโทษ เนื่องจากรอให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปให้ความเห็นชอบก่อน เมื่อผู้ถูกลงโทษ
ยังไม่ได้รับโทษเลยย่อมไม่ได้ได้รับการล้างมลทิน (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๒๑
ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๑) ๔๒
๗. ผู้ถูกลงโทษตัดเงินเดือนและได้รับการล้างมลทินแล้ว จึงมีสิทธิได้รับการเลื่อน
ให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นเช่นเดียวกับข้าราชการทั่วไปที่มีคุณสมบัติและมีความเหมาะสม (หนังสือ
สำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๐๔/ว ๑ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔) (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่
นร ๑๐๑๑/๓๔๔ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๑) ๔๔
๘. ผู้ถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกดำเนินการทางวินัยและได้รับการงดโทษ ไม่ว่าจะ
การลงโทษหรืองดโทษนั้น จะชอบหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือจะถูกต้องหรือไม่ถูกต้องตาม
ขั้นตอนของกฎหมาย ก็ได้รับการล้างมลทินหรือได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ
พ.ศ. ๒๕๕๐ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๒๗ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒) ๘๕
๙. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้บังคับบัญชา
ชั้นต้นที่เป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มีอำนาจสืบสวน
ข้อเท็จจริงและสั่งยุติเรื่องได้ แต่ถ้าจะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนต้อง
เป็นผู้บังคับบัญชาตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๖) แก้ไขเพิ่มเติมโดย
กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๕๔๘) กรณีผู้บังคับบัญชาชั้นต้นสั่งยุติเรื่องหรืองดโทษ และได้รับ
การล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว อธิบดีไม่สามารถดำเนินการ
ทางวินัยเป็นประการอื่น (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑ /๖๔๒ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒) ๘๙

๑๐. ผู้ถูกลงโทษที่ได้รับการล้างมลทิน ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว แม้ภายหลังศาลปกครองสูงสุดจะมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ ก็ไม่มีผลกระทบต่อการล้างมลทินที่มีผลสมบูรณ์ไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกลงโทษซึ่งได้รับการล้างมลทินในการกระทำเดียวกันนั้นอีก

๑๐๖

เมื่อผู้นั้นได้รับการล้างมลทินแล้ว ก็ไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๙) หรือ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมีสิทธิที่จะขอกลับเข้ารับราชการได้ตามมาตรา ๖๓ วรรคสี่ แต่ส่วนราชการจะบรรจุผู้นั้นกลับเข้ารับราชการหรือไม่ เป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะพิจารณา (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓)

๑๑. การล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ กฎหมายมีเจตนารมณ์เพื่อให้ผู้ได้รับการล้างมลทินได้มีสิทธิสมบูรณ์เช่นเดียวกับบุคคลทั้งหลายซึ่งไม่เคยรับโทษ คือ ล้างทั้งโทษและการกระทำ ส่วนพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ล้างให้เฉพาะโทษ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษเท่า นั้น มิได้ล้างการกระทำอันเป็นเหตุให้ถูกลงโทษ ดังนั้นจึงต้องนำเอาการกระทำนั้นมาพิจารณาว่าผู้นั้นเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) หรือไม่ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๙๙๓ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓)

๑๔๒

๑๒. กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยและสั่งยุติเรื่องหรือตโทษ และผู้นั้นได้รับประโยชน์จากกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินแล้ว แม้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาก็ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นได้อีกต่อไป (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๗๘ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔)

๑๖๗

๑๓. ผู้ถูกลงโทษไล่ออกและอยู่ในเกณฑ์ได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน แม้ผู้นั้นจะได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลหากมีผลกระทบต่อล้างมลทินที่สมบูรณ์ไปแล้ว แต่การล้างมลทินนี้เป็นเพียงการล้างเฉพาะโทษ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษ ไม่ได้ล้างการกระทำอันเป็นเหตุให้ถูกลงโทษ จึงอาจนำเอาการกระทำนั้นมาพิจารณาวินิจฉัยว่า เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๙๒ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔)

๑๘๐

๑๔. ผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษตัดเงินเดือนข้าราชการ กรณีรับและนำส่งเงินไม่เป็นไปตามระเบียบ ในเดือนมีนาคมถึงเมษายน ๒๕๔๙ และได้รับการล้างมลทินไปแล้ว สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินซึ่งมูลความผิดผู้นั้น ในกรณีรับและนำส่งเงิน รวมทั้งนำเงินไปหมุนใช้ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงมีนาคม ๒๕๔๙ ถือเป็นมูลกรณีเดียวกันกับที่ได้รับการล้างมลทินแล้ว ผู้บังคับบัญชาไม่อาจดำเนินการทางวินัยตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินซึ่งมูลความผิดได้อีก (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๕)

๑๘๙

พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

๑. กรณีที่ผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษไล่ออก ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติซึ่งมูลความผิด และศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำวินิจฉัยว่าองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่อาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัย ให้เป็นอย่างอื่นได้ ก.พ. เห็นว่ากรณีที่มิได้ความแน่ชัด แม้มีอาจเปลี่ยนฐานความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัย องค์กรดังกล่าวก็มีอำนาจใช้ดุลยพินิจกำหนดระดับโทษลดจากไล่ออกเป็นปลดออกได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๘๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑)

๔

๒. ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยและสั่งยุติเรื่องไปแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติซึ่งมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก่อนมีพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่เมื่อมี พ.ร.บ. ดังกล่าวใช้บังคับ และผู้นี้ได้รับประโยชน์จากมาตรา ๖ ผู้บังคับบัญชาจึงไม่สามารถดำเนินการลงโทษผู้นี้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑ /ล ๔๗๔ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒)

๗๗

๓. ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยและได้สั่งยุติเรื่องไปแล้ว เมื่อมีพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ และผู้นี้ได้รับประโยชน์จากมาตรา ๖ แต่ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติซึ่งมูลความผิดทางวินัยกับผู้นี้ในกรณีเดียวกัน ผู้บังคับบัญชาก็ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นี้ได้อีกต่อไป (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๒๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒)

๙๘

พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๑. ข้าราชการถูกลงโทษและถูกเพิ่มโทษโดยมิได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ภายหลังจากได้ร้องขอความเป็นธรรม อธิบดีมีอำนาจยกคำสั่งเพิ่มโทษขึ้นพิจารณาใหม่ได้ ตามนัยมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๒๒ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๑)

๑๒

๒. ผลการอุทธรณ์คำสั่งไล่ออก ให้ยกอุทธรณ์ ไปฟ้องศาลปกครอง คดีถึงที่สุด โดยศาลพิพากษายกฟ้อง แต่คดีอาญาในเรื่องเดียวกันศาลฎีกาพิพากษายกฟ้อง อาจขอให้มีการพิจารณาคดีใหม่ได้ตามมาตรา ๕๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๔๕ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๔)

๑๖๓

อื่น ๆ

๑. อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ และได้รับการลดโทษ แต่ได้ใช้สิทธิยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองต่อไป กรณีก็จะถือเป็นอันถึงที่สุดตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑)

๒

๒. ผู้ถูกสั่งพักราชการที่ได้รับการสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างพักราชการ ก็ต่อเมื่อคดีถึงที่สุดหรือกรณีถึงที่สุดแล้ว และเป็นกรณีตามพ.ร.บ. เงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๗ (๑) และ (๒) เท่านั้น (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๒๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑)

๑๐

๓. ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและสั่งยุติเรื่องแล้ว แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีความเห็นแตกต่างและชี้มูลความผิดให้สอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาในกรณีเดียวกันนั้นอีก ผู้บังคับบัญชาไม่อาจดำเนินการได้ เพราะเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๗๕๑ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑)

๓๓

๔. กรณีสำนวนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงระหว่างการพิจารณาได้สูญหาย โดยไม่มีเอกสารเพียงพอที่จะยืนยันได้ว่าสำนวนที่สูญหายมีพยานหลักฐานอย่างไรบ้าง ก็ควรให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนใหม่ หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อทำการสอบสวนใหม่

๓๘

และพิจารณาดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปตามกระบวนการตามกระบวนการของกฎหมาย (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๖๘ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๑)

๕. ยื่นหนังสือขอลาออกเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยขอลาออกตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒ และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุได้สั่งอนุญาตเป็นหนังสือแล้ว การอนุญาตการลาออกจึงมีผลตามกฎหมายตั้งแต่วันที่ขอลาออกและสำหรับทางปฏิบัติ จะทำเป็นคำสั่งอนุญาตการลาออกอีกหรือไม่ก็ได้ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๑๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒) ๖๓
๖. สั่งให้ออกไว้ก่อนด้วยเหตุถูกฟ้องคดีอาญา ศาลชั้นต้นพิพากษาจำคุก ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้ยกฟ้อง คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ผู้บังคับบัญชา ยังไม่สามารถสั่งให้กลับเข้ารับราชการ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๘๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒) ๖๖
๗. ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในสหกรณ์ออมทรัพย์ของส่วนราชการที่เป็นการ จัดสวัสดิการภายในส่วนราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการ ภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ถือเป็นกรปฏิบัติหน้าที่ราชการ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑ /๕๔๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒) ๘๐
๘. การเพิกถอนคำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามคำพิพากษาของ ศาลปกครอง และการกลับเข้ารับราชการ ผู้บังคับบัญชาจะต้องยกเลิกคำสั่งลงโทษ และมี คำสั่งแต่งตั้งให้ผู้นั้นกลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่มี คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตั้งแต่วันที่คำสั่งเป็นต้นไป ๑๐๒
- สำหรับเงินเดือนระหว่างถูกออกจากราชการ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตาม ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนให้แก่ราชการซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือ ไล่ออกจากราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก จากราชการแล้วต่อมาได้รับการพิจารณายกโทษ พ.ศ. ๒๕๓๘ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๓)
๙. กรณีที่การสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัย ยังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหา กระทำผิดวินัย แต่กรณีเดียวกันผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญาอยู่ด้วย ในกรณีเช่นนี้จึงควรรอการสั่งการเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลคดีอาญา (หนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๖๘ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓) ๑๓๖

๑๐. ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแล้วสั่งยุติเรื่อง และ รายงาน อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๓ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาแล้ว มิได้มีมติให้ ดำเนินการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเป็นอย่างอื่น และผู้แทน ก.พ. ซึ่งเป็นกรรมการใน อ.ก.พ. กระทรวง ก็ได้มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ไม่มีกรณีที่จะต้องรายงาน ก.พ. ตามมาตรา ๑๐๔ ถือได้ว่า กระบวนการดำเนินการทางวินัยเป็นอันสิ้นสุด (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๙๙๑ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓) ๑๓๙
๑๑. นาง ส. ได้ถูกลงโทษตัดเงินเดือน กรณีลงลายมือชื่อรับรองบุคคลในเอกสาร ประกอบการเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านโดยมิชอบจำนวน ๔ ราย ต่อมาตรวจพบว่าก่อนถูกลงโทษ นาง ส. มีพฤติการณ์ในลักษณะเดียวกันกับที่ได้ถูกดำเนินการทางวินัยไปแล้วอีกหลายราย การกระทำผิดในกรณีที่ตรวจพบเพิ่มเติม นั้น ถือเป็นเรื่องเดียวกันกับเรื่องเดิม ไม่สามารถนำมา ดำเนินการทางวินัยได้อีก เพราะจะเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๗๖ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔) ๑๕๐
๑๒. ข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ อาจเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรง โดยพิจารณาจากประเภทของยาเสพติด และพฤติกรรมแห่งการกระทำเป็นเรื่อง ๆ ไป (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๒๒ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔) ๑๕๘
๑๓. แนวทางการพิจารณาโทษข้าราชการผู้เสพหรือติดยาเสพติดซึ่งพ้นจาก สภาพการใช้ยาเสพติดแล้ว ไม่ควรลงโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกหรือสั่งให้ออกจากราชการ เนื่องจากจะเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือ นร ๐๕๐๕/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๔๐๘ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕) ๒๑๒

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

เรื่อง การขอการดำเนินการทางวินัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานงบประมาณ ที่ นร ๐๗๐๒/๒๒๐๗ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ปกปิด ที่ นร ๐๖๐๑/๑๐๙๒

ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๓๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานงบประมาณได้หารือกรณีที่มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนข้าราชการ ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ภายหลังสำนักงานงบประมาณได้รายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไปยัง อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวงของสำนักงานงบประมาณซึ่งได้ประชุม เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้นี้ สำนักงานงบประมาณจึงขอหารือว่า พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ นั้น จะมีผลต่อการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงและการลงโทษผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่าโดยที่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติว่า “ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ” เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าข้าราชการผู้นี้ได้กระทำความผิดก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ อันเป็นเวลาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ข้าราชการผู้นี้จึงได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น สำนักงานงบประมาณจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกลงโทษทางวินัยที่ได้รับการล้างมลทินไปแล้วได้อีก ทั้งนี้เป็นไปตามแนวคำวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๓๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๕๑

เรื่อง ตอบข้อหารือเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนมาก ที่ กค ๐๔๓๐.๗/๓๓๔๒๖ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหารเรือกรณีข้าราชการอุทธรณ์คำสั่งในการที่ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ และผลการพิจารณาอุทธรณ์ได้รับการลดโทษเป็นปลดออกจากราชการ แต่ข้าราชการรายนี้ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง กรณีดังกล่าวจะถือว่าการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดเมื่อได้ลดโทษเป็นปลดออกจากราชการแล้ว หรือถึงที่สุดเมื่อมีคำพิพากษาของศาลปกครอง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เรื่องการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีบทบัญญัติโดยตรงว่ากรณีถึงที่สุดเมื่อใด แต่ตามหมวด ๕ ว่าด้วยเรื่อง การดำเนินการทางวินัย มาตรา ๑๐๒ ถึง มาตรา ๑๐๙ ได้บัญญัติกระบวนการดำเนินการทางวินัยตั้งแต่เริ่มต้น การดำเนินการทางวินัยโดยผู้บังคับบัญชาและมีการรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจาก ราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งในกรณีที่ ก.พ. พิจารณาเห็นว่า การดำเนินการทางวินัย ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมจะรายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติให้ ถูกต้องหรือเหมาะสมตามมาตรา ๘ (๘) และมาตรา ๙ และในกรณีที่ ก.พ. พิจารณาตอบรับทราบ การดำเนินการทางวินัยที่กระทรวง ทบวง กรม รายงานไป โดยไม่มีการดำเนินการเป็นอย่างอื่น ในทางปฏิบัติ ก็ถือว่ากระบวนการดำเนินการทางวินัยเป็นอันสิ้นสุด

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ. ตามมาตรา ๑๒๕ (๔) และมาตรา ๑๒๖ ก.พ. จะพิจารณาอุทธรณ์นั้นและพิจารณาเรื่องรายงานการดำเนินการทางวินัยรายนั้นควบคู่กันไปด้วย และในกรณีที่ มีการอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็ไม่มีบทบัญญัติว่ากรณีถึงที่สุด เมื่อใดเช่นเดียวกัน ในทางปฏิบัติกระบวนการดำเนินการทางวินัยและการพิจารณาอุทธรณ์เสร็จสิ้น โดยนายกรัฐมนตรีได้สั่งการตามมติ ก.พ. หรือคณะรัฐมนตรีมีมติ และกระทรวง ทบวง กรม ได้ดำเนินการ ตามนั้นแล้ว ซึ่งอาจจะสั่งให้ยกอุทธรณ์ หรือให้เพิ่มโทษ ลดโทษหรือยกโทษก็ได้ เช่นนี้ถือว่ากระบวนการตาม กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ก็เป็นอันสิ้นสุด

อย่างไรก็ดี ปัจจุบันเมื่อมีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ใช้บังคับ และให้สิทธิผู้อุทธรณ์ที่ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ

ข้าราชการพลเรือนแล้วฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้อีก กรณีก็จะถือว่าคดีนั้นเป็นอันถึงที่สุดตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๘๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ทหารือปัญหาข้อกฎหมาย

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ลับ ส่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๑๖/๑๘

ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหารือปัญหาข้อกฎหมายโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) หรือผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปเป็นผู้พิจารณาเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือน แล้วแต่กรณี โดยมีได้กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการในเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนอีกต่อไป ประกอบกับการพิจารณาอุทธรณ์บางกรณี ก.พ. ได้พิจารณาลดระดับการลงโทษซึ่งไม่สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และไม่ปรากฏเป็นข้อพิจารณาไว้ในสำนวนอุทธรณ์แต่อย่างใด สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงทหารือไปยัง ก.พ. รวม ๒ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ข้อที่ทหารือว่า อำนาจในการพิจารณาสั่งการของนายกรัฐมนตรีเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ในขณะนี้ จะสามารถสั่งการได้หรือไม่ อย่างไร และด้วยเหตุผลใด นั้น

ก.พ. เห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า ในระหว่างที่ ก.พ. ยังมิได้จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๔๘ บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ยังไม่ใช้บังคับ โดยให้นำบทบัญญัติในลักษณะ ๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญและข้าราชการพลเรือนในพระองค์ไปพลางก่อนจนกว่า ก.พ. จะจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งเสร็จ และจัดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญของทุกส่วนราชการเข้าประเภทตำแหน่ง สายงาน และระดับตำแหน่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง และประกาศให้ทราบ จึงให้นำบทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ก.พ. ประกาศเป็นต้นไป ดังนั้น นายกรัฐมนตรีจึงมีอำนาจพิจารณาสั่งการเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ได้ตามมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

๒. ข้อที่ห้าหรือว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยว่าองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยไม่ได้ พิเคราะห์ได้เฉพาะระดับโทษเท่านั้น เมื่อองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยไว้ แต่เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติแจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ว่าการลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ ดังนั้น องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะกำหนดระดับโทษเป็นเพียงปลดออกจากราชการในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ทั้งที่คณะรัฐมนตรีได้วางแนวทางการลงโทษให้ไล่ออกจากราชการเท่านั้นได้หรือไม่ อย่างไร และด้วยเหตุผลใด นั้น

ก.พ. เห็นว่า ความผิดทางวินัยที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่า องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่อาจพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยยุติแล้ว ให้เป็นประการอื่นได้อีก ซึ่งแสดงว่าองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะพิจารณาได้เฉพาะดุลพินิจในการสั่งลงโทษตามมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่บัญญัติให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๙๓ จะใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ ก็ได้ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกลงโทษใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาที่สั่งตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ย่อมมีอำนาจพิจารณาดุลพินิจในการสั่งลงโทษได้ ถ้าองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่มีอำนาจพิจารณาดุลพินิจในการสั่งลงโทษ บทบัญญัติมาตรานี้ก็จะไม่เกิดผลในทางปฏิบัติ และไม่เป็นการคุ้มครองผู้ถูกลงโทษ นอกจากนั้นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ดังกล่าว ประกาศใช้ภายหลังมติคณะรัฐมนตรี (แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖) และเป็นกฎหมายย้อนอยู่เหนือมติคณะรัฐมนตรี ถึงแม้มติคณะรัฐมนตรีจะได้วางแนวทางการลงโทษในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการถึงไล่ออกจากราชการก็ตาม ก็เป็นเพียงนโยบายของรัฐบาลที่ใช้ในกรณีปกติทั่วไปที่ข้อเท็จจริงได้ความแน่ชัดว่าเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น จึงลงโทษไล่ออกจากราชการ แต่ในกรณีที่องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เห็นว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่ได้ความชัดเจนพอที่จะรับฟังว่ากระทำผิดวินัย ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัย องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ก็มีอำนาจใช้ดุลพินิจที่จะกำหนดระดับโทษได้ แต่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยให้เป็นประการอื่นได้อีกตามที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัย และเมื่อต้องถือฐานความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ลงโทษอย่างน้อยปลดออกจากราชการ ดังนั้น องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงกำหนดระดับโทษปลดออกจากราชการได้ ซึ่งเรื่องทำนองนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณาเรื่อง นาย ว. อติตอติบัติกรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี และนาย ช. อติตอติบัติกรมประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์

ได้อุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.พ. ในการที่ถูกปลดสำนักนายกรัฐมนตรี และรองอธิบดี รักษาราชการแทนอธิบดี กรมประชาสัมพันธ์ สั่งลงโทษไล่ออกจากราชการตามผลการไต่สวนข้อเท็จจริงและมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่ง ก.พ. เห็นว่าการกระทำของนาย ว. และนาย ช. ไม่เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง อีกทั้งบุคคลทั้งสองไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน และเป็นความผิดครั้งแรก รวมทั้งเคยทำคุณงามความดี และทำประโยชน์ แก่ทางราชการ เป็นเหตุอันควรลดหย่อนโทษให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสอง ก.พ. จึงลงมติให้รายงานนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งการให้สำนักนายกรัฐมนตรี และกรมประชาสัมพันธ์ดำเนินการสั่งลดโทษนาย ว. และนาย ช. จากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ ตามลำดับ และนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาสั่งการให้ดำเนินการ ตามมติ ก.พ. จากกรณีดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าแม้องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่สามารถเปลี่ยน ฐานความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัย แต่ก็สามารถเปลี่ยนระดับโทษได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๒๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ทหารเรือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๕๐

เรียน ผู้ว่าการการประปาส่วนภูมิภาค

อ้างถึง หนังสือการประปาส่วนภูมิภาค ที่ มท ๕๕๖๐๖-๒/๕๒๕ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.) ทหารเรือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยแจ้งข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๐ กปภ. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่พนักงาน โดยระหว่างการสอบสวนได้รอกการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานดังกล่าวไว้ ต่อมาผลการสอบสวนเป็นที่ยุติว่าพฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กปภ. จึงมีคำสั่งลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ลงโทษตัดเงินเดือนพนักงานผู้นี้ ร้อยละสิบเป็นเวลาสามเดือน ต่อมาพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ กปภ. จึงตัดเงินเดือนผู้นี้เพียงตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ อันเป็นวันก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวใช้บังคับ และยุติการตัดเงินเดือนตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป แต่โดยที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ถือว่าพนักงานผู้นี้มิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ จึงมีประเด็นปัญหาเรื่องการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอกไว้ในระหว่างการสอบสวนว่า พนักงานผู้นี้จะมีสิทธิได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่ถูกรอไว้ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ หรือไม่ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับ กปภ. (พ.ศ. ๒๕๒๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานที่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้เช่นเดียวกับกรณีของข้าราชการพลเรือน ซึ่ง กปภ. พิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า สมควรต้องเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอกไว้ให้กับพนักงานผู้นี้ เนื่องจากเหตุผลดังนี้

๑. ตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ถือว่าผู้นี้มิได้เคยถูกลงโทษ หรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ กรณีจึงไม่ควรที่จะนำเอาผลของคำสั่งลงโทษไปใช้ในทางที่เป็นโทษโดยการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอกไว้

๒. การนำข้อกำหนดเกี่ยวกับการงดการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอกไว้ระหว่างสอบสวนในกรณีปกติ ซึ่งมีวิธีการที่ต่างกันคือ ถ้ารอกการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ไม่เกินหนึ่งปีให้งดการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอกไว้ทันที

แต่ถ้ารอการเลื่อนขึ้นเงินเดือนไว้เกินหนึ่งปีให้งดการเลื่อนขึ้นเงินเดือนที่รอไว้ในปีที่ถูกลงโทษ มาใช้กับกรณีที่มีการล้างมลทิน จะทำให้เกิดสิทธิที่ไม่เท่าเทียมกัน เนื่องจากผู้ที่ถูกรอการเลื่อนขึ้นเงินเดือนไว้ปีเดียวจะถูกงดการเลื่อนขึ้นเงินเดือนที่รอไว้ทันที แต่ผู้ที่ถูกรอการเลื่อนขึ้นเงินเดือนไว้เกินกว่าหนึ่งปีจะได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนที่รอไว้ทั้งหมด และไม่สามารถที่จะงดเลื่อนขึ้นเงินเดือนในปีที่ถูกลงโทษได้ เพราะโทษนั้นได้รับการล้างมลทินไปแล้ว

กปภ. จึงหารือว่า ข้อพิจารณาดังกล่าวข้างต้นถูกต้องหรือไม่ อย่างไร เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อบังคับ กปภ. (พ.ศ. ๒๕๒๒) หมวด ๕ ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน ข้อ ๒๙ กำหนดให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนรอการเลื่อนขึ้นเงินเดือนและให้กันเงินสำหรับเลื่อนขึ้นเงินเดือนแก่พนักงานที่สมควรรับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนแต่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้นั้นก่อนมีคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนไว้ โดยต่อมาหากปรากฏว่าพนักงานผู้ถูกรอการเลื่อนขึ้นเงินเดือนดังกล่าวถูกลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนก็ให้งดการเลื่อนขึ้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนนั้นไว้ ถ้าได้มีการรอการเลื่อนขึ้นเงินเดือนไว้เกินหนึ่งปีก็ให้งดการเลื่อนขึ้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ในปีที่ถูกลงโทษ ซึ่งข้อบังคับดังกล่าวได้กำหนดความไว้ทำนองเดียวกับข้อ ๑๓ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ปัจจุบันใช้กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ สำหรับกรณีนี้หากเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญขอเรียนว่า เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และถูกรอการเลื่อนขึ้นเงินเดือน (๑ ครั้ง) ต่อมาปรากฏว่าผู้นี้ถูกลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนในเรื่องที่สอบสวน ข้าราชการดังกล่าวก็ต้องถูกงดเลื่อนขึ้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ ในกรณีที่มีการรอการเลื่อนขึ้นไว้หลายครั้ง ก็จะต้องถูกงดเลื่อนขึ้นเงินเดือนที่รอไว้ในปีที่ถูกลงโทษ ซึ่งหมายถึงขึ้นเงินเดือนที่รอไว้ครั้งสุดท้ายก่อนมีคำสั่งลงโทษนั่นเอง ดังนั้น ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการรอการเลื่อนขึ้นเงินเดือนไว้ ไม่ว่าจะครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ตาม เมื่อปรากฏว่ากรณีที่สอบสวนได้มีการสั่งลงโทษที่หนักกว่าภาคทัณฑ์ ข้าราชการผู้นั้นก็ต้องถูกงดการเลื่อนขึ้นเงินเดือนที่รอไว้ครั้งสุดท้ายหนึ่งครั้งเสมอ เพราะการถูกงดการเลื่อนขึ้นเงินเดือนที่รอไว้เป็นผลที่เกิดขึ้นทันทีนับแต่มีคำสั่งลงโทษ ซึ่งเป็นไปโดยผลของกฎหมายตามนัยข้อ ๑๓ ของ กฎ ก.พ. ข้างต้น แม้ต่อมาพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ จะมีผลใช้บังคับ ซึ่งให้ถือว่าผู้ที่ถูกลงโทษก่อนหน้านั้นมิได้เคยถูกลงโทษทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ก็ตาม ก็ไม่ได้มีผลทำให้ผู้นั้นมีสิทธิที่จะได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนที่ไต่ดไปแล้วคืนแต่อย่างใด

เพราะถือเป็นสิทธิประโยชน์ที่ได้สูญเสียไปก่อนที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ จะมีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งบัญญัติว่าการล้างมลทินไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๒๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑

เรื่อง การโอนเงินเดือนระหว่างพักราชการของข้าราชการที่ถูกส่งลงโทษปลดออกจากราชการ

เรียน อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

อ้างถึง หนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ยธ ๐๘๑๔/๒๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๒ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมสอบสวนคดีพิเศษได้หารือเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการของข้าราชการที่ถูกส่งลงโทษปลดออกจากราชการ โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีคำสั่งที่ ๔๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ พักราชการนาย ส. ตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๗ ว และมีคำสั่งที่ ๑๕๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ให้นาย ส. กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ และได้จ่ายเงินเดือนระหว่างปฏิบัติหน้าที่ราชการรวมทั้งเงินเดือนระหว่างพักราชการให้แก่ข้าราชการผู้นี้ด้วย ต่อมากรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีคำสั่งที่ ๔๐๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ลงโทษปลดนาย ส. ออกจากราชการ กรณีจึงมีปัญหว่านาย ส. มีสิทธิได้รับเงินเดือนในช่วงระยะเวลาที่ได้จ่ายเงินเดือนหรือไม่ โดยกรมสอบสวนคดีพิเศษแจ้งความเห็นไปด้วยว่าตามพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกส่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ นั้น ผู้ถูกส่งพักราชการจะมีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างพักราชการก็ต่อเมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุดแล้ว ซึ่งกรมสอบสวนคดีพิเศษเห็นว่า “กรณีถึงที่สุด” หมายถึง กรณีถึงที่สุดของกระบวนการดำเนินการทางวินัย หากมีการอุทธรณ์ย่อมาถึงว่ากรณียังไม่ถึงที่สุด ดังนั้น กรมสอบสวนคดีพิเศษจะต้องเรียกเงินเดือนระหว่างพักราชการคืนจากนาย ส. เนื่องจากข้าราชการผู้นี้ยังไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างพักราชการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกส่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๕ บัญญัติว่า “ข้าราชการผู้ใดถูกส่งพักราชการ ให้งดเบิกจ่ายเงินเดือนสำหรับข้าราชการผู้นั้นตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป” และมาตรา ๗ บัญญัติว่า “เงินเดือนระหว่างพักราชการนั้น เมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุด (๑) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกส่งพักมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ให้จ่ายเต็ม.... (๓) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกส่งพักได้กระทำความผิดและถูกลงโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ห้ามมิให้จ่าย” ดังนั้น การจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้แก่ข้าราชการผู้ถูกส่งพักราชการจึงต้องพิจารณาว่ากรณีการดำเนินการทางวินัยที่เป็นเหตุให้ข้าราชการถูกส่งพักราชการได้ถึงที่สุดแล้วหรือไม่ ซึ่งกรณีถึงที่สุดของกระบวนการดำเนินการทางวินัยนั้น มีแนวทางตอบข้อหารือของ ก.พ. ว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีบทบัญญัติว่ากรณีถึงที่สุดเมื่อใด แต่ตามมาตรา ๑๐๒ ถึง มาตรา ๑๐๙ ได้บัญญัติกระบวนการดำเนินการทางวินัยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง

หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ไว้ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙ ว่า ในกรณีที่ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม จะรายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสม ตามมาตรา ๘ (๘) และมาตรา ๙ ในกรณีกระทรวง ทบวง กรม รายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.พ. และ ก.พ. ตอรับทราบโดยไม่มีการดำเนินการเป็นอย่างอื่น ในทางปฏิบัติถือว่ากระบวนการดำเนินการทางวินัยเป็นอันสิ้นสุด ส่วนกรณีที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ถือว่ากระบวนการดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นเมื่อการพิจารณาชั้นอุทธรณ์ถึงที่สุดโดยนายกรัฐมนตรีได้สั่งการตามมติ ก.พ. หรือคณะรัฐมนตรีมีมติ และได้มีการดำเนินการตามนั้นแล้ว ดังนั้น ความเห็นของกรมสอบสวนคดีพิเศษดังกล่าวถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๒๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๙ เมษายน ๒๕๕๑

เรื่อง ตอบข้อหารือกรณีข้าราชการร้องขอความเป็นธรรม

เรียน อธิบดีกรมการจัดหางาน

อ้างถึง ๑.หนังสือกรมการจัดหางาน ที่ รง ๐๓๑๐/๒๑๐๐๑ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

๒.หนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๓๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

๓.หนังสือกรมการจัดหางาน ลับ ที่ รง ๐๓๑๐/๐๘๖ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำนวนการสอบสวนทางวินัยนางสาว ป. จำนวน ๓๘๙ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการจัดหางานได้หารือไปยัง ก.พ. โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่านางสาว ป. นักวิชาการแรงงาน ๘ ว กรมการจัดหางาน ร้องขอความเป็นธรรมต่ออธิบดีกรมการจัดหางานให้ทบทวนคำสั่งกรมการจัดหางานที่ ๔๕๕/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ที่สั่งเพิ่มโทษนางสาว ป. จากตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน เป็นลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ซึ่ง อ.ก.พ. กระทรวงแรงงานพิจารณาแล้วเห็นว่านางสาว ป. มิได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง จึงไม่อาจรับเรื่องร้องขอความเป็นธรรมดังกล่าวไว้พิจารณาได้ แต่คำสั่งลงโทษทางวินัยเป็นคำสั่งทางปกครอง อาจนำเรื่องสิทธิการอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้แก่กรณีนี้ได้ อ.ก.พ. กระทรวงแรงงานจึงมีมติให้อธิบดีกรมการจัดหางานในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองพิจารณาทบทวนคำสั่งลงโทษนางสาว ป. โดยให้เป็นไปตามแนวทางการวินิจฉัยกรณีที่รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีสั่งการให้ยกโทษเรื่องนาย ว. อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ทั้งนี้ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่ข้าราชการ กรมการจัดหางานขอหารือว่ากรมการจัดหางานจะพิจารณาทบทวนเพิกถอนคำสั่งลงโทษนางสาว ป. ได้หรือไม่ อย่างไร ซึ่ง ก.พ. ได้ขอให้กรมการจัดหางานจัดส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยนางสาว ป. ไปเพื่อประกอบการพิจารณาในเรื่องนี้ และกรมการจัดหางานได้จัดส่งสำนวนการสอบสวนนางสาว ป. ไปยัง ก.พ. แล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นกรณีที่นางสาว ป. ได้ยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ และ อ.ก.พ. กระทรวงแรงงานได้มีมติให้อธิบดีกรมการจัดหางานพิจารณาทบทวนการลงโทษทางวินัยนางสาว ป. ในกรณีดังกล่าวแล้ว ดังนั้นอธิบดีกรมการจัดหางานจึงมีอำนาจยกเรื่องนางสาว ป. ขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมกันนี้ได้ส่งสำนวนการสอบสวนนางสาว ป. และเอกสาร
ที่เกี่ยวข้องคืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๕๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง การเลื่อนขึ้นเงินเดือน

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๕๐๒.๒/๔๒๒๖ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าจังหวัดเชียงใหม่ได้มีคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนนาย ช. ข้าราชการสังกัดสำนักงานที่ดินอำเภอเมือง และนาย ส. ข้าราชการสังกัดสำนักงานที่ดินอำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๒ (๑ ตุลาคม ๒๕๓๑) แต่กรมที่ดินตรวจพบภายหลังว่าการเลื่อนขึ้นเงินเดือนดังกล่าวไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน เนื่องจากข้าราชการทั้งสองถูกลงโทษทางวินัย และจังหวัดเชียงใหม่ได้ดำเนินการยกเลิกการเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการทั้งสอง และดำเนินการแก้ไขคำสั่งในส่วนของเงินเดือนแล้ว ต่อมากรมที่ดินได้ตรวจพบว่าเป็นปี พ.ศ. ๒๕๓๐ พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา ใช้บังคับ ข้าราชการทั้งสองน่าจะได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ดังนั้นเพื่อความถูกต้องและสิทธิประโยชน์ของข้าราชการทั้งสองซึ่งควรได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๒ (๑ ตุลาคม ๒๕๓๑) จึงหารือว่า กรณีดังกล่าวดำเนินการถูกต้องหรือไม่ อย่างไร และหากไม่ถูกต้องจะต้องดำเนินการอย่างไร

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว โดยที่กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน ข้อ ๗ วรรคหนึ่ง (๒) กำหนดว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ซึ่งจะได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีในรอบปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน ต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัย เว้นแต่โทษภาคทัณฑ์ สำหรับกรณีของนาย ช. และนาย ส. ถูกอธิบดีกรมที่ดินสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๑๐ % เป็นเวลา ๒ เดือน เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๓๐ ซึ่งหากพิจารณาตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวแล้ว ข้าราชการทั้งสองจะไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๒ (๑ ตุลาคม ๒๕๓๑) เพราะในรอบปีที่แล้วมา (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๐ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๑) ถูกลงโทษหนักกว่าภาคทัณฑ์ แต่โดยที่ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา มีผลใช้บังคับ จึงทำให้โทษตัดเงินเดือนที่ข้าราชการทั้งสองได้รับถูกล้างมลทินตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้ว กรณีจึงถือได้ว่าในรอบปีที่แล้วมา (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๐-๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๑) จนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน นาย ช. และนาย ส. ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย ข้าราชการทั้งสองจึงอยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง (๒) ที่จะมีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๒ (๑ ตุลาคม ๒๕๓๑) ดังนั้น การที่กรมที่ดินดำเนินการให้จังหวัดเชียงใหม่ยกเลิกการเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการทั้งสองในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๒ เพราะถูกลงโทษทางวินัย จึงเป็นการไม่ถูกต้อง และเพื่อความเป็นธรรมหากข้าราชการทั้งสองไม่ติดขัดในหลักเกณฑ์อื่น

ที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวแล้ว กรมที่ดินสมควรเลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการทั้งสองให้ถูกต้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๙๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง หรือเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงคมนาคม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงคมนาคม ลับมาก ที่ คค ๐๒๐๒ /๙๙๔ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงคมนาคมแจ้งว่าตามที่สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือ ลับมาก ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๙๔ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตอบข้อหารือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย นาย ศ. นาย ท. และคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา กรณีดำเนินโครงการจ้างเหมาทำการติดตั้งระบบควบคุมการจัดเก็บค่าธรรมเนียมผ่านทางด้วยคอมพิวเตอร์บนทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข ๗ ตอนกรุงเทพ – ชลบุรี และหมายเลข ๙ ตอนบางปะอิน – บางพลี ว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ชี้มูลความผิด นาย ศ. และ นาย ท. หลังจากที่บุคคลทั้งสองเกษียณอายุราชการ กรณีจึงเป็นการกล่าวหาว่าบุคคล ทั้งสองกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงภายหลังจากที่บุคคลทั้งสองออกจากราชการไปแล้ว กระทรวงคมนาคมไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับบุคคลทั้งสองตามนัยมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

กระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้วขอหารือเพิ่มเติมว่า เรื่องนี้กระทรวงคมนาคมเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเสียงส่วนน้อย (จำนวน ๒ เสียง) มีความเห็นว่า ผู้บริหารระดับสูงมีส่วนต้องรับผิดชอบด้วย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้มีบัญชาสั่งการให้ส่งเรื่องให้ ป.ป.ช. และให้กรมทางหลวงดำเนินการทางวินัยกับคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา นอกจากนี้ให้ตรวจสอบด้วยว่าผู้บังคับบัญชาระดับสูงขึ้นไปมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยหรือไม่ ต่อมากรมทางหลวงได้รายงานผลการดำเนินการสรุปว่าไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบทางแพ่งและวินัย ซึ่ง อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย กรณีดังกล่าวจะถือได้หรือไม่ว่าเป็นการกล่าวหาว่า นาย ท. ผู้อำนวยการสำนักก่อสร้างที่ ๔ รักษาการวิศวกรใหญ่ และนาย ศ. อธิบดีกรมทางหลวง ในขณะนั้น กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการ และสามารถดำเนินการทางวินัยกับบุคคลทั้งสองตามข้อกล่าวหาที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินชี้มูลความผิด ตามนัยมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำหรือละเว้นกระทำการใด ที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามนัยมาตรา ๑๐๖ นั้น การกล่าวหาจะต้องระบุโดยชัดแจ้งถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำหรือละเว้นการกระทำใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และต้องระบุด้วยว่าข้าราชการผู้นั้นเป็นผู้กระทำหรือละเว้นการกระทำการเช่นว่านั้น สำหรับเรื่องนี้ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเสียงส่วนน้อยที่ปรากฏตามรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงเพียงแต่ระบุว่า ผู้ที่พิจารณาและอนุมัติควรมีส่วนรับผิดชอบด้วย เนื่องจากเป็นผู้บังคับบัญชาที่ได้รับเสนอเรื่องจาก

คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา แต่ไม่ได้ระบุให้เห็นโดยชัดแจ้งว่า นาย ท. และนาย ศ. มีพฤติการณ์
แห่งการกระทำอย่างไรที่พียงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ประกอบกับคณะกรรมการสอบสวน
ข้อเท็จจริงเสียงส่วนน้อยสรุปความเห็นในตอนท้ายเสนอกระทรวงคมนาคมเช่นเดียวกับคณะกรรมการสอบสวน
ข้อเท็จจริงเสียงส่วนใหญ่ว่า ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงกับคณะกรรมการพิจารณา
ผลการประกวดราคาทั้งคณะ โดยไม่ได้เสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงแก่บุคคลทั้งสอง
แต่อย่างใด ดังนั้นจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับบุคคลทั้งสองตามข้อกล่าวหาที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
ชี้มูลความผิด ตามนัยมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๘๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ทหารเรือหญิงนางสาว ส. ขอกลับเข้ารับราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ กษ ๐๒๐๒/๙๐๒๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทหารเรือปัญหากรณีนางสาว ส. ขอกลับเข้ารับราชการ โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีคำสั่งพักราชการนางสาว ส. เจ้าหน้าที่ธุรการ ๓ สังกัดสำนักงานปฏิบัติการฝนหลวง (ชื่อเดิม) เพื่อรอฟังผลคดีอาญา ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๓๒ กรณีต้องหาว่าออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค และถูกคุมขังที่สถานีตำรวจตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๓๒ เป็นเหตุให้ไม่สามารถมาปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เป็นเวลาติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่า สิบห้าวัน ต่อมาวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๓๔ ได้สั่งให้นางสาว ส. ออกจากราชการในกรณีเดียวกัน โดยเห็นว่า คดีอาญาดังกล่าวไม่อาจแล้วเสร็จโดยเร็ว ประกอบกับได้รับรายงานเพิ่มเติมว่า ผู้นี้ได้ถูกศาลแพ่งมีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดในคดีล้มละลายด้วย ซึ่งคดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์คำพิพากษาและคำสั่ง ต่อมานางสาว ส. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แจ้งว่าคดีอาญาที่เป็นเหตุให้มีการสั่งพักและสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ถึงที่สุด และได้มีประกาศเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ กรมบังคับคดี ปลดตนพ้นจากการล้มละลายแล้ว จึงประสงค์ที่จะขอกลับเข้ารับราชการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงหารือไปยังสำนักงาน ก.พ. พร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปเพื่อประกอบการพิจารณา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ตามที่หารือว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะต้องบรรจุนางสาว ส. กลับเข้ารับราชการหรือไม่ เมื่อใด อย่างไร และจะต้องให้นางสาว ส. ออกจากราชการเพราะเหตุขาดคุณสมบัติในการเข้ารับราชการ เนื่องจากเป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย ตามมาตรา ๒๔ (๘) และ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่ อย่างไร นั้น

ก.พ. เห็นว่า โดยที่มาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้บัญญัติในกรณีที่ผู้มีอำนาจได้สั่งให้ข้าราชการคนใดออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาแล้ว ถ้าต่อมาผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับต้องถูกลงโทษถึงออกจากราชการ และผู้นั้นไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ผู้มีอำนาจจะต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม สำหรับกรณีที่หารือ เมื่อปรากฏว่า ผลการพิจารณาในคดีอาญาที่นางสาว ส. เป็นผู้ต้องหา ได้ถึงที่สุด โดยศาลมีคำพิพากษาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิด อีกทั้งไม่ปรากฏว่ามีเหตุอื่น

ที่จะต้องออกจากราชการ ถึงแม้ผู้นี้จะถูกฟ้องเป็นคดีแพ่ง และศาลแพ่งได้มีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย แต่เมื่อสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่ได้พิจารณาหรือสั่งการในเรื่องดังกล่าว เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับ โดยให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุจึงไม่สามารถที่จะสั่งให้นางสาว ส. ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ และต่อมานางสาว ส. ได้ถูกปลดจากการล้มละลาย จึงคงมีฐานะเพียงเคยเป็นบุคคลล้มละลาย ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ได้บัญญัติให้การเคยเป็นบุคคลล้มละลาย เป็นลักษณะต้องห้ามในคุณสมบัติทั่วไปของการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ นางสาว ส. จึงไม่ใช่ผู้ขาดคุณสมบัติเพราะเป็นบุคคลล้มละลาย จึงไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ผู้บังคับบัญชาต้องสั่งให้นางสาว ส. กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่ต่อไป

สำหรับการสั่งให้กลับเข้ารับราชการ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๔๒ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๓๗ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาล ได้บัญญัติความไว้ในทำนองเดียวกันว่า การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับก่อนในวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่ใช้บังคับ หรือเป็นกรณีที่มีได้บัญญัติไว้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด ซึ่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมีลักษณะเป็นการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเป็นการชั่วคราว โดยผู้บังคับบัญชายังคงมีหน้าที่ที่จะต้องสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้น จึงถือเป็นกรณีที่อยู่ระหว่างดำเนินการที่ ก.พ. สามารถจะกำหนดการดำเนินการต่อไป ตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๔๒ และมาตรา ๑๓๗ ดังกล่าวได้ ก.พ. จึงเห็นควรกำหนดการดำเนินการต่อไปในกรณีนี้ว่า “กรณีที่มีการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จนกระทั่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับตามลำดับ การดำเนินการต่อไปสำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕” ดังนั้น จึงต้องออกคำสั่งให้นางสาว ส. กลับเข้ารับราชการ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งพักและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งพักและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

๒. ตามที่หาหรือว่า การที่นางสาว ส. ถูกศาลพิพากษาว่าเป็นบุคคลล้มละลาย จะถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากเป็นบุคคลล้มละลาย ตามมาตรา ๓๐ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ และหากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะให้นางสาว ส. กลับเข้ารับราชการจะต้องให้ ก.พ. พิจารณายกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ หรือต้องดำเนินการอย่างไร นั้น

ก.พ. เห็นว่า เรื่องนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า ศาลแพ่งได้มีคำพิพากษาให้นางสาว ส. เป็นบุคคลล้มละลาย แต่สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่ได้พิจารณาสั่งการในเรื่องดังกล่าว ต่อมาเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้มีประกาศปลดนางสาว ส. จากการล้มละลาย ดังนั้น นางสาว ส. จึงไม่ใช่ผู้ขาดคุณสมบัติเพราะเป็นบุคคลล้มละลายอีกต่อไป การที่จะสั่งให้นางสาว ส. กลับเข้ารับราชการ จึงไม่ต้องให้ ก.พ. พิจารณายกเว้นคุณสมบัติแต่อย่างใด

อนึ่ง ก.พ. มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการดำเนินการในกรณีนี้ว่า เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดย่อมถือว่านางสาว ส. เป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปในการรับราชการ ผู้บังคับบัญชาต้องสั่งให้ออกจากราชการโดยพลัน ต่อมาแม้คดีอาญาจะถึงที่สุดโดยศาลพิพากษานางสาว ส. ไม่ได้กระทำความผิด ต้องถือว่าผู้นี้มีกรณีที่ต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ผู้บังคับบัญชาไม่ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการ แต่ปรากฏว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่ได้ดำเนินการใดในเรื่องดังกล่าว จนกระทั่งผู้นี้พ้นสภาพจากการล้มละลาย นางสาว ส. จึงไม่ใช่ผู้ขาดคุณสมบัติเพราะเป็นบุคคลล้มละลาย จึงไม่มีกรณีที่ต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ผู้บังคับบัญชาต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการ และเป็นผลทำให้ทางราชการต้องจ่ายเงินเดือนและสิทธิประโยชน์อื่น ๆ แก่นางสาว ส. ระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรอฟังผลคดีอาญา ดังนั้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในทำนองเดียวกันนี้ ก.พ. จึงมีมติให้แจ้งข้อสังเกตดังกล่าวมายังกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อประกอบการพิจารณาในเรื่องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๙๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒ มิถุนายน ๒๕๕๑

เรื่อง ตอบหารือกรณีข้าราชการผู้ถูกลงโทษทางวินัยได้รับการล้างมลทิน

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุดที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๗/๓๓๖๔ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๗๐๔ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือปัญหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ รวม ๓ ข้อ ไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. ตามที่หารือว่า ข้าราชการถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป จะถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % ถึงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จะกลับมารับเงินเดือนตามเดิมใช่หรือไม่ กรณีนี้ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ข้าราชการผู้นี้ จะได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนหรือไม่ และเป็นผู้ที่อยู่ในหลักเกณฑ์ได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ หรือไม่ อย่างไร นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ แล้ว ย่อมทำให้บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับได้รับการล้างมลทิน โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิเคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงตามข้อหารือว่า ข้าราชการถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป กรณีจึงต้องตัดเงินเดือนข้าราชการผู้นี้ตามเกณฑ์ที่คำสั่งลงโทษระบุไว้ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เท่านั้น ความเห็นของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขในเรื่องนี้จึงถูกต้องแล้ว

สำหรับกรณีไม่ได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ เนื่องจากถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแล้วต่อมาได้รับโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน จึงให้งดการเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามข้อ ๑๓ (๒) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ นั้น การงดการเลื่อนขึ้นเงินเดือน

เพราะถูกลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ตามข้อ ๑๓ (๒) ของกฎ ก.พ. ดังกล่าว ถือเป็นสิทธิประโยชน์ที่ข้าราชการผู้นี้ได้เสียไปก่อนที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ ซึ่งมาตรา ๗ บัญญัติว่า “การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น” ดังนั้น ข้าราชการผู้นี้จึงไม่สามารถเรียกร้องขึ้นเงินเดือนที่ถูกงดไปแล้วก่อนหน้านั้นคืนได้ แต่สำหรับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นรอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งถัดไป ถือได้ว่าโทษตัดเงินเดือนที่ข้าราชการผู้นี้ได้รับถูกล้างมลทินไปตามพระราชบัญญัติล้างมลทินดังกล่าวแล้ว จึงไม่มีโทษอีกต่อไป ข้าราชการผู้นี้จึงมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนเช่นเดียวกับข้าราชการอื่น

๒. ตามที่ทราบว่า ข้าราชการถูกลงโทษลดขึ้นเงินเดือน ๑ ขั้น จากรับเงินเดือนขั้น ๑๘,๖๐๐ บาท (ปรับเป็นขั้น ๑๙,๓๕๐ บาท) เป็นให้ได้รับเงินเดือนขั้น ๑๗,๗๖๐ บาท (ปรับเป็นขั้น ๑๘,๔๘๐ บาท) ตั้งแต่วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป โดยวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ไม่ได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนเนื่องจากถูกลงโทษทางวินัย ข้าราชการผู้นี้จะถูกลงโทษลดขึ้นเงินเดือนตั้งแต่วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ จนถึงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ และตั้งแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ได้รับการล้างมลทิน จะพ้นโทษได้กลับไปปรับเงินเดือนขั้น ๑๘,๖๐๐ บาท (ปรับเป็น ๑๙,๓๕๐ บาท) ตามเดิมและได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ใช่หรือไม่ และวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ จะเป็นผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๗ (๒) ใช่หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การสั่งลงโทษลดขึ้นเงินเดือนมีผลเบ็ดเสร็จทันทีนับแต่วันที่คำสั่งลงโทษมีผลใช้บังคับและมีผลตลอดไป ซึ่งต่างจากการลงโทษตัดเงินเดือนที่มีระยะเวลาเพื่อให้ปฏิบัติตามคำสั่งที่กำกับไว้ เช่น เดิมรับเงินเดือนอันดับ ท.๗ ขั้น ๑๘,๖๐๐ บาท ถูกลงโทษลดขึ้นเงินเดือน ๑ ขั้น ผู้ถูกลงโทษจะถูกลงเงินเดือนทันทีโดยให้รับเงินเดือนอันดับ ท.๗ ขั้น ๑๗,๗๖๐ บาท (ต่ำกว่าเดิม ๑ ขั้น) และจะรับเงินเดือนขั้นนี้เรื่อยไปจนกว่าจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนจึงจะรับเงินเดือนขั้นสูงขึ้นได้ เป็นต้น สำหรับกรณีนี้ทราบว่าข้าราชการผู้นี้ได้รับคำสั่งให้ปรับเงินเดือนขั้น ๑ ขั้น เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ และต่อมาพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ การล้างมลทินตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจึงมีผลเพียงการล้างโทษลดขึ้นเงินเดือนเท่านั้น โดยถือว่าข้าราชการผู้นี้ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยแต่อย่างใด ดังนั้น ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ข้าราชการผู้นี้จึงไม่สามารถกลับไปปรับเงินเดือนขั้นเดิมก่อนถูกลงโทษลดขึ้นเงินเดือน ๑ ขั้น ได้

ส่วนกรณีที่จะได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งถูกงดไปเพราะถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยและลงโทษลดขึ้นเงินเดือน ตามข้อ ๑๓ (๒) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการ

เลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ และการเลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ ในรอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งถัดมา หรือไม่ นั้น หลักในการพิจารณาเป็นทำนองเดียวกับที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๑ แล้ว

๓. ตามที่หาหรือว่า กรณีข้าราชการดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน ตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๔๙ และมีการอุทธรณ์ ขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาชั้นอุทธรณ์ของ ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขไม่ทราบข้อมูลดังกล่าวจึงได้ส่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการผู้นี้ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน หลังจากพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับแล้ว จะถือว่าข้าราชการผู้นี้ได้รับการล้างมลทินหรือไม่ และจะต้องตัดเงินเดือนข้าราชการผู้นี้ออนหลังไปตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๔๙ ตามคำสั่งลงโทษหรือไม่ รวมทั้งต้องยกเลิกคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๙ หรือไม่ อย่างไร ในกรณีดังกล่าว หากจะต้องตัดเงินเดือนย้อนหลังและยกเลิกคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน ข้าราชการผู้นี้จะต้องใช้เงินเดือนที่ได้รับไปแล้วคืนแก่ทางราชการหรือไม่ อย่างไร นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติว่า “ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ” สำหรับกรณีตามข้อ ๓ ปรากฏข้อเท็จจริงว่าข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ถูกสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน ตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป แต่ในทางปฏิบัติยังมิได้มีการตัดเงินเดือนจริงตามที่ระบุในคำสั่งลงโทษแต่อย่างใด จึงเท่ากับว่าข้าราชการผู้นี้ยังมิได้รับโทษเลย กรณีจึงไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ ตามนัยหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๗๐๔ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย สำหรับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการผู้นี้ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๙ นั้น ข้อ ๗ (๒) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ บัญญัติว่า “ในกรณีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์.... ฯลฯ” จากข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้าราชการผู้นี้ถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน ตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๔๙ กรณีจึงถือได้ว่าในรอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๙ (ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๘ - มีนาคม ๒๕๔๙) ข้าราชการผู้นี้ถูกลงโทษทางวินัยหนักกว่าภาคทัณฑ์จึงไม่สามารถเลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๙ แต่อย่างใด ดังนั้น ในทางปฏิบัติสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงต้องยกเลิกการเลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๙ เฉพาะส่วนของข้าราชการผู้นี้ให้ถูกต้อง แล้วเรียกเงินที่ยังไม่ได้ตัดตามคำสั่งลงโทษเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๔๙ และขึ้นเงินเดือนที่ยังไม่ได้ตั้งในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๙ คืนแก่ทางราชการ

อย่างไรก็ดี โดยที่ข้าราชการผู้นี้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ. และเรื่องอยู่ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ จึงสมควรรอผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นก่อน หากผลการพิจารณาอุทธรณ์ข้าราชการผู้นี้ไม่มีความผิด สำนักงานปลัดกระทรวงก็ไม่จำเป็นต้องดำเนินการเรียกเงินดังกล่าวคืนแต่อย่างใด

อนึ่ง ตามปัญหาที่หารือในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้างต้น หากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีความเห็นเป็นประการอื่น ก็สามารถหารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตรงได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๙๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๔ มิถุนายน ๒๕๕๑

เรื่อง ทหารเรือเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน

เรียน ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

อ้างถึง หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ปกปิด ที่ นร ๐๖๐๑/๑๐๙๒

ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๓๒

๒. สำเนาบันทกความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องการตัดเงินเดือนของข้าราชการที่ถูกลงโทษตัดเงินเดือนและได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ทหารเรือเกี่ยวกับผลของการบังคับใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีต่อกรณีที่ดินธนาคารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งลงโทษทางวินัยพนักงานก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ แต่ยังไม่ได้รับรายงานการสั่งลงโทษต่อผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยตามข้อบังคับธนาคารแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๒ รวม ๖ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อหารือที่ ๑ - ๓ ที่ว่า

(๑) กรณีที่มีการรายงานการสั่งลงโทษต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นแล้ว แต่ยังไม่ถึงผู้ว่าการจะถือว่าการดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นแล้วหรือไม่

(๒) ในกรณีที่ถือว่าการดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นและผู้ว่าการได้รับรายงานการสั่งลงโทษแล้ว ผู้ว่าการมีอำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขระดับโทษได้หรือไม่ หรือต้องสั่งให้มีการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทิน

(๓) หากถือว่าการสั่งลงโทษตามข้อ ๑ ยังไม่เสร็จสิ้น พนักงานผู้นั้นจะได้รับการล้างมลทินตามเงื่อนไขในหลักเกณฑ์พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และเป็นไปตามแนวทางเดียวกันกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะกรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) เรื่องเสร็จที่ ๒๘๒/๒๕๔๐ หรือไม่

จากข้อหารือทั้งสามข้อข้างต้น สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การรายงานการลงโทษตาม ข้อ ๕๒ (๑) ของข้อบังคับธนาคารแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๒ จะเสร็จสิ้นเมื่อใด นั้น เป็นแนวทางปฏิบัติของธนาคารแห่งประเทศไทยโดยเฉพาะ สำนักงาน ก.พ. ไม่อาจก้าวล่วงให้ความเห็นได้ แต่อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการกฤษฎีกาโดยที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายได้พิจารณาเมื่อครั้งบังคับใช้พระราชบัญญัติ

ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๐ ไว้มีสาระสำคัญว่า การรายงานการลงโทษผู้กระทำผิดวินัยต้องแยกเป็น ๒ กรณี คือ กรณีปกติที่ไม่มีกฎหมายล้างมลทินใช้บังคับ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ส่งลงโทษผู้กระทำผิดวินัยตามอำนาจหน้าที่แล้วจะต้องรายงานการลงโทษไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้ส่งลงโทษเพื่อพิจารณา และกรณีที่มีกฎหมายล้างมลทินใช้บังคับ การพิจารณารายงานการลงโทษจะต้องพิจารณากฎหมายล้างมลทินควบคู่กันไปด้วย ดังนั้น ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษได้กระทำผิดวินัยก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ อีกทั้งผู้นั้นมิได้โต้แย้งคำสั่งด้วยการใช้สิทธิอุทธรณ์ ย่อมถือได้ว่าผู้ถูกลงโทษทางวินัยดังกล่าวได้รับการล้างมลทิน ซึ่งผลของการได้รับการล้างมลทินกฎหมายให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้ส่งลงโทษจึงไม่อาจเปลี่ยนแปลงโทษเป็นอย่างอื่นได้ เพราะไม่มีโทษให้พิจารณา ดังรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ส่วนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะกรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๕) เรื่องเสร็จที่ ๒๘๒/๒๕๔๐ ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยหยิบยกขึ้นมาเปรียบเทียบนั้น เป็นกรณีผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้กระทำผิดโดยให้มีผลบังคับล่วงหน้า แต่ปรากฏว่าระหว่างนั้นมีกฎหมายล้างมลทินออกใช้บังคับ จึงทำให้การปฏิบัติตามคำสั่งลงโทษเกิดขึ้นภายหลังวันประกาศใช้กฎหมายดังกล่าวแล้ว ผู้กระทำผิดวินัยจึงไม่ได้รับประโยชน์จากการล้างมลทินครั้งนั้น ซึ่งการลงโทษในลักษณะดังกล่าวไม่ตรงกับกรณีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือ

๒. ข้อหาข้อที่ ๔ ที่ว่า ผลของการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะนำไปใช้อ้างอิงในกรณีอื่นที่มีใช้การดำเนินการทางวินัยได้หรือไม่ เช่น การพิจารณาไม่ขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๐ ตามข้อ ๓ (๑) ของคำสั่งธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ๗๐/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๗ หรือการสั่งให้ออกจากงานตามข้อ ๒๔ (๖) ของข้อบังคับธนาคารแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๒

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า “ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ” จากบทบัญญัติดังกล่าวพิจารณาได้ว่า ผู้ถูกลงโทษทางวินัยเมื่อได้รับการล้างมลทินแล้วถือว่าไม่เคยถูกลงโทษในกรณีนั้นอีกต่อไป แต่พระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับนี้มีได้ล้างการกระทำผิดทางวินัยด้วย ดังนั้นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงสามารถนำผลของการได้รับล้างมลทินตามพระราชบัญญัตินี้ไปใช้ได้เฉพาะในเรื่องการล้างโทษทางวินัยเท่านั้น

๓. ข้อหาข้อที่ ๕ ที่ว่า ในกรณีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยดำเนินการพิจารณาขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๐ ไปก่อนวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินมีผลใช้บังคับ โดยผู้ถูกลงโทษทางวินัยบางรายไม่มีสิทธิได้ขึ้นเงินเดือนประจำปีตามหลักเกณฑ์ของคำสั่งธนาคารแห่งประเทศไทย ผลของการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติดังกล่าวจะทำให้พนักงานผู้นั้นมีสิทธิได้รับการพิจารณาขึ้นเงินเดือนประจำปี และธนาคาร

แห่งประเทศไทยต้องย้อนกลับมาพิจารณาใหม่หรือไม่ หากการขึ้นเงินเดือนมีผลหลังวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ มีผลใช้บังคับ

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กระบวนการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามคำสั่งธนาการแห่งประเทศไทย ที่ ๗๐/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๗ เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของธนาการแห่งประเทศไทยที่จะพิจารณา และโดยที่กระบวนการดังกล่าวมีหลักการที่แตกต่างจากการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ สำนักงาน ก.พ. จึงไม่อาจให้ความเห็นในข้อนี้ได้ แต่อย่างไรก็ตาม ในการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตาม กฎ ก.พ. ดังกล่าว นั้น ถือหลักวันที่คำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนมีผลบังคับเป็นสิ่งสำคัญ คือ วันที่ ๑ ตุลาคม หรือวันที่ ๑ เมษายน ดังนั้น หากปรากฏว่าข้าราชการถูกลงโทษทางวินัยซึ่งหนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ในรอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งใด แล้วต่อมาได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ก่อนวันที่คำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนจะมีผลบังคับ ข้าราชการผู้นั้นก็จะมิใช่เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยอีกต่อไป จึงมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนในครั้งนั้นได้

๔. ข้อหาหรือที่ ๖ ที่ว่า กรณีที่มีการลงโทษทางวินัย โดยกรณีแรกพนักงานได้รับโทษตัดเงินเดือน ๓ เดือน หรือลดอัตราเงินเดือน แต่การลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดอัตราเงินเดือนมีผลหลังวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ มีผลใช้บังคับ หรือกรณีหลังมีผลตัดเงินเดือนบางส่วนหรือลดอัตราเงินเดือนไปก่อนวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ มีผลใช้บังคับ ทั้งสองกรณีนี้จะต้องดำเนินการตัดเงินเดือนหรือลดอัตราเงินเดือนอย่างไร มีความแตกต่างกันระหว่างการตัดเงินเดือนกับการลดอัตราเงินเดือนหรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า สำหรับกรณีแรกเป็นการสั่งลงโทษโดยผลของคำสั่งเกิดภายหลังจากวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการล้างมลทินตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ ซึ่งเป็นกรณีทำนองเดียวกับคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาไว้ตามเรื่องเสร็จที่ ๒๘๒/๒๕๔๐ ส่วนกรณีหลังคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยพิจารณาวางแนวทางปฏิบัติไว้มีสาระสำคัญว่าการลงโทษตัดเงินเดือนแก่ผู้กระทำผิดวินัยในกรณีได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินให้กระทำได้นับถึงวันก่อนวันที่กฎหมายดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับ เมื่อผู้กระทำผิดได้รับการล้างมลทินแล้วไม่สามารถลงโทษผู้กระทำผิดได้อีก ตัวอย่างเช่น ผู้กระทำผิดวินัยถูกสั่งลงโทษตัดเงินเดือนเป็นเวลา ๓ เดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป กรณีเช่นนี้การตัดเงินเดือนตามคำสั่งลงโทษจะกระทำได้ตั้งแต่เดือนตุลาคม เดือนพฤศจิกายน และวันที่ ๑ - ๔ ของเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ เท่านั้น เพราะหลังจากผู้กระทำผิดวินัยได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วจะไม่มีโทษให้ต้องดำเนินการอีกต่อไป ส่วนการลดอัตราเงินเดือน โดยผลของคำสั่งจะบังคับเสร็จสิ้นทันทีในวันสั่งลงโทษ จึงมิได้เป็นปัญหาเช่นการตัดเงินเดือนเมื่อมีการสั่งลงโทษลดอัตราเงินเดือนแล้วต่อมาพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ใช้บังคับ โทษลดอัตราเงินเดือนที่ผู้กระทำผิดได้รับก็จะถูกล้างมลทินไปตามมาตรา ๕ โดยผู้กระทำผิดไม่สามารถเรียกร้องอัตราเงินเดือนที่ถูกลดไปแล้วคืนได้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

อนึ่ง โดยที่ข้อหาหรือข้างต้นเป็นปัญหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ดังนั้น หากธนาคารแห่งประเทศไทยมีความเห็นหรือมีข้อสงสัยเป็นประการอื่นก็สามารถหารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาได้โดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๗๓๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑

เรื่อง หรือแนวทางเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงแรงงาน

อ้างถึง หนังสือกระทรวงแรงงาน ลับมาก ที่ รง ๐๒๐๑.๕/๑๔๑ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงแรงงานหรือปัญหาการดำเนินการทางวินัย กรณีข้าราชการ
กระทรวงแรงงานถูกร้องเรียนกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย โดยข้อเท็จจริงตามข้อกล่าวหาเป็นการกระทำ
ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ขณะบทยัญญัตติเรื่องความผิดวินัยใช้บังคับตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ผู้กล่าวหาได้อ้างความผิดวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีปัญหาในทางกฎหมายว่าการดำเนินการสอบสวนรวมถึงการพิจารณาฐานความผิดวินัย
จะใช้ตามกฎหมายฉบับใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนเป็นลำดับดังนี้

๑. ข้อหาหรือที่ว่า กระทรวงแรงงานจะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนฉบับใด

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๓๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติว่า “ในระหว่างที่ ก.พ. ยังมิได้จัดทำมาตรฐานกำหนด
ตำแหน่งตามมาตรา ๔๘ บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ...ยังมิใช่บังคับ โดยให้นำ
บทบัญญัติในลักษณะ ๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญ...แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕...มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ...ไปพลางก่อนจนกว่า ก.พ. จะจัดทำมาตรฐาน
กำหนดตำแหน่งเสร็จ...และประกาศให้ทราบ จึงให้นำบทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ...
มาใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ก.พ. ประกาศเป็นต้นไป....” และโดยที่ปัจจุบัน ก.พ. ยังจัดทำมาตรฐานกำหนด
ตำแหน่งยังไม่แล้วเสร็จ จึงต้องนำบทบัญญัติในลักษณะ ๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับไปพลางก่อน ดังนั้นบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยและการ
ดำเนินการทางวินัยข้าราชการรายนี้ จึงต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
โดยในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย จึงต้องอ้างบทบัญญัติมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วย

๒. ข้อหาหรือที่ว่า การพิจารณาฐานความผิดของผู้ถูกกล่าวหา จะใช้ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การพิจารณาฐานความผิดทางวินัย จะต้องถือวันกระทำผิดเป็นหลัก
ตั้งนั้น หากการกระทำที่ถูกกล่าวหาเป็นความผิดทางวินัยเกิดขึ้นในระหว่างการใช้บังคับพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีต้องปรับบทความผิดและลงโทษตามพระราชบัญญัติดังกล่าว
ทั้งนี้ตามนัยมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้างต้น

๓. ข้อหาหรือที่ว่า เรื่องนี้ผู้กล่าวหาได้ดำเนินการทางอาญากับผู้ถูกกล่าวหาและอยู่ระหว่าง
ดำเนินการของศาลอาญา กระทรวงจะต้องรอผลคดีอาญาก่อนหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เรื่องนี้มีมติ ก.พ. ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๔
ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๐๙ และที่ สร ๐๙๐๕/ว ๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๙ เรื่องการสอบสวนพิจารณาโทษ
ข้าราชการ วางแนวทางว่าการดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัย กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือนได้กำหนดอำนาจหน้าที่และวิธีการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากการ
ดำเนินคดีอาญาอยู่แล้ว การสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยจึงไม่จำเป็นต้องรอฟังผลคดีอาญาให้เรื่องล่าช้า
เว้นแต่การสอบสวนทางวินัยยังฟังไม่ได้ว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย กรณีเช่นนี้ผู้นั้นก็ยังคงอยู่ในฐานะผู้ถูกฟ้อง
คดีอาญาอยู่ ซึ่งถ้าไม่ใช่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือกระทำโดยประมาทแล้ว ผู้บังคับบัญชามีอำนาจ
สั่งพักราชการเพื่อรอฟังผลคดีทางอาญาได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๕๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอรื้อประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
เรียน เลขาธิการสำนักงานปรมาณเพื่อสันติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปรมาณเพื่อสันติ ที่ วท ๐๔๐๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปรมาณเพื่อสันติได้หารือในประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการ
ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติของทางราชการ ดังนี้

ข้อหารือข้อที่ ๑. ว่าเมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับ
แล้ว กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา จะมีผลใช้บังคับต่อไปได้หรือไม่ เพียงใด และหากกฎ ก.พ. ดังกล่าว
ไม่สามารถใช้บังคับได้ จะนำกฎหรือระเบียบใดมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติดำเนินการทางวินัยแก่
ข้าราชการพลเรือนสามัญ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา
ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ยังมีผลใช้บังคับอยู่จนกว่า
กฎ ก.พ. ที่ร่างใหม่ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จะมีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ เป็นไปตามที่
บัญญัติไว้ในบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อหารือข้อที่ ๒. ว่าในกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วย
บำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว จะสามารถดำเนินการทางวินัยแก่บุคคลนั้นได้หรือไม่ เพียงใด ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามข้อหารือดังกล่าวพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญไว้ในมาตรา ๑๐๐ ว่า
การที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่พ้นจากราชการแล้ว โดยมีสาเหตุเพราะตาย จะต้อง
มีการกล่าวหาผู้นั้นเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยต้อง
กล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบ
ของทางราชการ หรือการกล่าวหาเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นเอง หรือผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญา
หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาที่มีโทษการกระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ
ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้เสมือนว่ายังมีได้ออกจากราชการ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์
เดียวกับมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่ผู้บังคับบัญชาจะต้อง
ดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ จึงจะดำเนินการทางวินัย
แก่ผู้นั้นต่อไปได้

แต่โดยที่ขณะนี้บทบัญญัติลักษณะ ๔ และลักษณะ ๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ยังไม่มีผลใช้บังคับ ดังนั้น การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่พ้นจากราชการแล้ว จึงยังคงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ มาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

สำหรับข้อหาหรือข้อที่ ๓. เรื่องขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ พอสั่งเขปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาทำหน้าที่รายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ทราบโดยเร็ว และเมื่อได้รับรายงานหรือความดังกล่าวปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ นั้นแล้ว ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวรีบดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ โดยหากเห็นว่าไม่มีมูลก็ให้ยุติเรื่องได้

กรณีที่เกิดการสืบสวนมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เมื่อได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว หากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ แต่หากผลการสืบสวนมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ซึ่งจะมีการออกใช้บังคับต่อไป

อย่างไรก็ตาม ขณะนี้การดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ยังไม่มีผลใช้บังคับ ดังนั้น จึงยังคงต้องใช้หลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามที่มาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติไว้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๗๕๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑

เรื่อง การจัดซื้อวัสดุการเกษตรของสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสาคร

เรียน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

อ้างถึง หนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๓ ลับมาก ที่ ตผ ๐๐๓๑ นฐ/๑๖๓ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ล ๑๖๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๓ แจ้งว่า จังหวัดสมุทรสาคร ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบความรับผิดชอบทางละเมิด และสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรณีจัดซื้อวัสดุการเกษตรของสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสาคร ตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๓ (จังหวัดนครปฐม) แจ้งให้ดำเนินการแล้ว แต่ระหว่างดำเนินการสอบสวนเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยพบว่า เรื่องนี้ได้มีการร้องเรียนไปยังกระทรวงมหาดไทยด้วย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้สั่งการให้จังหวัดสมุทรสาครแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้เสนอให้ยุติเรื่อง และผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครได้เห็นชอบให้ยุติเรื่องเช่นเดียวกัน ต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ชี้มูลความผิดอีก จังหวัดสมุทรสาครพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่อาจดำเนินการทางวินัยได้ โดยอ้างหนังสือตอบข้อหารือที่สรุปความได้ว่า “หากผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการแล้ว ต่อมาจะมีหน่วยงานอื่นชี้มูลว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอีก ผู้บังคับบัญชาไม่อาจดำเนินการทางวินัยอีกได้” ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่า เรื่องนี้ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีความเห็นที่แตกต่างกัน จึงหารือว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจะแจ้งให้จังหวัดดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวได้อีกหรือไม่อย่างไร ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งเป็นกระบวนการที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ขณะนี้ยังไม่ใช้บังคับ การพิจารณาเรื่องนี้จึงต้องอาศัยมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวเพื่อนำลักษณะ ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้พลางก่อน และในกรณีที่หารือนี้ เห็นว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการไว้ตั้งแต่มาตรา ๑๐๒ ถึงมาตรา ๑๐๙ โดยให้ผู้บังคับบัญชาทำการสอบสวนเมื่อพบว่ากรณีที่ถูกกล่าวหาว่ามีมูลเป็นการกระทำความผิดวินัย และในกรณีที่เป็น การกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามที่ได้เห็นสมควร ส่วนในกรณีที่เป็น การกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน จากนั้นจึงพิจารณาความผิดและกำหนดโทษตามควรแก่กรณี และรายงานการดำเนินการดังกล่าวไปยังผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้นตามลำดับจนถึงอธิบดี และ อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งข้าราชการผู้นั้นสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา ตามระเบียบ ก.พ.

ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙ จากกระบวนการดังกล่าวจึงเห็นเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ว่าเมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแล้ว จะต้องรายงานขึ้นไปยังผู้มีอำนาจเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง มิได้ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการซ้ำในเรื่องเดียวกับที่ดำเนินการไปแล้วได้อีก ประกอบกับ ก.พ. ได้เคยพิจารณาเรื่องทำนองเดียวกันนี้ ไว้ว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยและสั่งยุติเรื่อง ถือได้ว่าการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวได้เสร็จแล้ว จึงไม่อาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่มีการกล่าวหาเดิมได้ (ปรากฏตามเอกสารแนบท้าย)

ดังนั้น ตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๓ เห็นว่า เรื่องนี้ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีความเห็นแตกต่างกัน และจะแจ้งให้จังหวัดสมุทรสาครดำเนินการทางวินัยกับผู้เกี่ยวข้องในกรณีที่ได้มีการดำเนินการสอบสวนไปแล้ว อีกนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครจึงไม่มีอำนาจที่จะกระทำได้ เพราะเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำในเรื่องเดียวกัน

อนึ่ง สำนักงาน ก.พ. มีข้อสังเกตว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครได้สั่งยุติเรื่องไปแล้วนั้น อาจได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้จัดส่งเอกสารมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๖๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๔ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ทารือการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมบังคับคดี

อ้างถึง หนังสือกรมบังคับคดี ที่ ยธ ๐๕๐๑/๑๑๔๓๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการที่ออกจากราชการไปแล้ว ตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยแจ้งข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า รองอธิบดีกรมบังคับคดี (ฝ่ายพัฒนา) ได้ตรวจสอบกรณีที่มีหนังสือร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่บางคนในสำนักงานบังคับคดีจังหวัดสมุทรสาครว่า ออกจากสำนักงานไปก่อนเวลาเลิกงาน และมีการปิดอาคารสำนักงานก่อนเวลา ๑๖.๓๐ น. หลายครั้ง และได้รายงานผลการตรวจสอบดังกล่าวต่ออธิบดีกรมบังคับคดีว่า ผู้อำนวยการสำนักงานและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานหลายคนไม่อยู่ปฏิบัติงานในหน้าที่จนหมดเวลาปฏิบัติราชการ และได้ลงลายมือชื่อกลับในบัญชีทำการ นอกจากนี้ได้มีการปิดสำนักงานก่อนเลิกเวลาปฏิบัติราชการ รวมทั้งมีการนำรถยนต์ของทางราชการไปใช้เป็นการส่วนตัวและนำออกนอกพื้นที่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา อธิบดีกรมบังคับคดีจึงมีคำสั่งที่ ๑๕๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว ตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้มีบันทึกที่ ยธ ๐๕๒๑/๑๖๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมบังคับคดี รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงโดยมีความเห็นว่าควรดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการและพนักงานราชการของสำนักงานบังคับคดีจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๔ ราย รวมทั้งนาง ก. ผู้อำนวยการสำนักงาน ซึ่งมีพฤติการณ์ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่ราชการ อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง และไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการด้วย แต่โดยที่ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑ นาง ก. ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ กรมบังคับคดีจึงทารือไปยังสำนักงาน ก.พ. รวม ๒ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว ขอเรียนให้ทราบ ดังนี้

๑. ข้อที่ทารือว่า ตามรายงานการตรวจสอบและความเห็นของรองอธิบดีกรมบังคับคดี (ฝ่ายพัฒนา) ที่เสนอต่ออธิบดีกรมบังคับคดีจะถือเป็นกรณีกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาว่า นาง ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๖ หรือไม่ นั้น

ขอเรียนว่า การร้องเรียนกล่าวหาอันพึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ต้องเป็นการร้องเรียนที่ระบุถึง

การกระทำและความผิดของผู้ถูกกล่าวหาอย่างแน่ชัดว่าได้มีการกระทำอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว เท่านั้น ผู้บังคับบัญชาจึงจะสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นต่อไปได้ สำหรับกรณีนี้ที่หารือนี้ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ตามบันทึกรายงานการตรวจสอบการปฏิบัติงานของสำนักงานบังคับคดีจังหวัดสมุทรสาคร ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ ที่รองอธิบดีกรมบังคับคดี (ฝ่ายพัฒนา) มีถึงอธิบดีกรมบังคับคดี ได้รายงานผลการตรวจสอบว่า ผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานหลายคนไม่ได้อยู่ปฏิบัติงานในหน้าที่จนหมดเวลาปฏิบัติราชการ และมีได้ลงลายมือชื่อกลับในบัญชีทำการ ปิดสำนักงานก่อนเวลาเลิกปฏิบัติราชการ และนำรถยนต์ของทางราชการไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวและนำออกนอกพื้นที่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าพฤติการณ์ดังกล่าวได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง อันจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่อย่างใด กรณีมีมูลเป็นเพียงความผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๒ วรรคสอง และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นเพียงความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง การรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าวจึงเป็นเพียงการกล่าวหาว่านาง ก. และพวก ได้กระทำการอันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงเท่านั้น ต่อมาเมื่อปรากฏว่านาง ก. ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ กรณีจึงไม่เข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาจึงไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นี้ได้อีกต่อไป

๒. ส่วนข้อที่หารือว่า หากกรมบังคับคดีจะไม่ดำเนินการสอบสวนนาง ก. เพราะไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยดำเนินการสอบสวนเฉพาะผู้ที่ยังไม่ได้ลาออกจากราชการ จะมีปัญหาในทางปฏิบัติรวมถึงกระบวนการสอบสวนและความเป็นธรรมหรือไม่ มีผลดี ผลเสียอย่างไรบ้าง นั้น

ขอเรียนว่า การดำเนินการทางวินัยเป็นกระบวนการที่กฎหมายกำหนดให้ต้องกระทำเมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการกระทำผิดวินัย การที่ข้าราชการคนใดจะถูกดำเนินการทางวินัยหรือไม่ จึงเป็นเรื่องเฉพาะแต่ละบุคคล โดยหากปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดมีพฤติการณ์หรือการกระทำที่มีมูลเป็นความผิดวินัย ข้าราชการผู้นั้นก็ต้องถูกดำเนินการทางวินัย ซึ่งในเรื่องของการดำเนินการทางวินัยนั้น กฎหมายได้กำหนดหลักการว่า ผู้บังคับบัญชาสามารถจะดำเนินการทางวินัยตลอดจนสั่งลงโทษแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยได้ก็ต่อเมื่อผู้นั้นยังมีสภาพเป็นข้าราชการอยู่เท่านั้น และมาตรา ๑๐๖ ถือเป็นข้อยกเว้นที่ให้อำนาจแก่ผู้บังคับบัญชาในอันที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาที่ออกจากราชการไปแล้วได้ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด สำหรับกรณีนี้ที่หารือ เมื่อปรากฏว่านาง ก. ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ซึ่งมีผลทำให้พ้นสภาพการเป็นข้าราชการไป และกรณีไม่อยู่ในเงื่อนไขตามมาตรา ๑๐๖ ที่ผู้บังคับบัญชาจะสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นี้ได้ (ตามที่ได้กล่าวไปแล้วในข้อ ๑) การที่กรมบังคับคดีจะดำเนินการเฉพาะกับข้าราชการหรือพนักงานราชการที่ยังไม่ได้ลาออก

จากราชการ จึงเป็นเรื่องที่เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ไม่ถือเป็นเรื่องที่จะก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ หรือมีผลกระทบต่อกระบวนการสอบสวน และความเป็นธรรมแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๖๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๔ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง การพิจารณาโทษข้าราชการพลเรือน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุทัยธานี

อ้างถึง หนังสือศาลากลางจังหวัดอุทัยธานี ด่วนที่สุด ที่ อน ๐๐๑๖.๕/๓๒๔๖ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดอุทัยธานีได้รับแจ้งจากสำนักงานที่ดินจังหวัดอุทัยธานีว่า นาย ก. เจ้าหน้าที่ที่ดิน ๓ สำนักงานที่ดินอำเภอบ้านไร่ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและทุจริต โดยเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมประเภทขายและจำนองที่ดินตาม น.ส.๓ ในพื้นที่ตำบลบ้านไร่ อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ไม่นำเรื่องลงบัญชีรับทำการ (ท.อ.๑๔) ไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียม และค่าภาษีอากร ซึ่งจังหวัดอุทัยธานีได้มีคำสั่งที่ ๒๐๘๑/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๖ และคำสั่งที่ ๓๑๙๙/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย ก. ในฐานความผิดดังกล่าว โดยจังหวัดอุทัยธานีเห็นชอบให้นำเข้าสู่การประชุม อ.ก.พ. จังหวัดอุทัยธานีเพื่อพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๓ แต่การตรวจสอบไม่พบเอกสารที่เป็นต้นเรื่องของกรณีการดำเนินการ และการประชุมครั้งดังกล่าวองค์ประชุมไม่ครบ จึงมีมติให้เลื่อนการพิจารณาโทษทางวินัยกรณีข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่าทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงไปในครั้งถัดไป ซึ่งก็ไม่ปรากฏรายงานการประชุมครั้งถัดมาในปี ๒๕๔๓ และตามรายงานการประชุม อ.ก.พ.จังหวัดอุทัยธานี ครั้งที่ ๑/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ก็ไม่มีวาระการพิจารณาโทษทางวินัยรายนาย ก. ในความผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และเนื่องจากกรณีที่ดินได้ขอให้จังหวัดอุทัยธานีจัดส่งรายงานการประชุมพิจารณาโทษทางวินัยข้าราชการรายดังกล่าวในความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและทุจริต จังหวัดอุทัยธานี จึงขอหารือว่าในกรณีที่ไม่สามารถค้นหาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาโทษทางวินัยนาย ก. ได้ จังหวัดอุทัยธานีควรจะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไร และจะสามารถยุติเรื่องได้หรือไม่ เนื่องจากจังหวัดอุทัยธานีได้มีคำสั่งที่ ๗๖๙/๒๕๓๓ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ และแก้ไขโดยคำสั่งที่ ๑๕๘๖/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๐ ลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๒ เป็นต้นไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เรื่องทำนองนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณาโดยมีความเห็นว่า กรณีที่ข้าราชการพลเรือนถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้บัญญัติให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนและพิจารณาให้เสร็จสิ้นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย ดังนั้น ในกรณีที่สำนวนการสอบสวนได้สูญหายโดยที่ผู้มีอำนาจยังมีได้พิจารณา วินิจฉัยสั่งการให้เสร็จสิ้นไป ถ้าไม่มีสำนวนการสอบสวน หรือสำเนารายงานการสอบสวนหรือเอกสารใด ๆ ที่พอจะยืนยันได้ว่าสำนวนการ

สอบสวนที่สูญหายไปนั้นมียานหลักฐานอย่างไรบ้างที่พอจะวินิจฉัยได้เหลืออยู่เลย ก็ควรให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนใหม่หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนใหม่และพิจารณาดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปตามกระบวนการของกฎหมายต่อไป ส่วนการสอบสวนจะมียานหลักฐานและสามารถรับฟังข้อเท็จจริงได้เพียงใดหรือไม่ เป็นเรื่องที่มีอำนาจจะต้องใช้ดุลพินิจเป็นเรื่อง ๆ ไป อย่างไรก็ตาม กรณีที่จังหวัดอุทัยธานีได้มีคำสั่งไล่นาย ก. ออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๒ เป็นต้นไป นั้น เป็นกรณีกระทำความผิดอีกฐานความผิดหนึ่งนอกเหนือไปจากความผิดฐานเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ซึ่งนาย ก. ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้บังคับบัญชาก่อนถูกไล่ออกจากราชการ และกรณีดังกล่าวตามมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติกรณีข้าราชการพลเรือนถูกกล่าวหาว่ากระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น แม้ภายหลังผู้บังคับบัญชานั้นจะออกจากราชการไปแล้ว ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า หรือมาตรา ๑๐๔ วรรคสาม แล้วแต่กรณีมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๙๙ และดำเนินการทางวินัยที่บัญญัติในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนผู้บังคับบัญชานั้นยังมิได้ออกจากราชการ สำหรับกรณีนี้ ถึงแม้จังหวัดอุทัยธานีจะลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการไปแล้วก็ตาม แต่ได้มีการกล่าวหานาย ก. เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชากรณีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการไว้ก่อนที่จะมีคำสั่งไล่ออกจากราชการ ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาก็จะสามารถดำเนินการทางวินัยนาย ก. ในกรณีดังกล่าวตามขั้นตอนต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๓๑๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ทหารเรือกรณีเกี่ยวกับคุณสมบัติพนักงานราชการ

เรียน อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

อ้างถึง หนังสือกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ที่ ยธ ๐๖๑๐๐/๓๕๗๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้หารือเกี่ยวกับคุณสมบัติของพนักงานราชการเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นพนักงานราชการทั่วไป โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีประกาศลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ รับสมัครบุคคลเพื่อเลือกสรรเป็นพนักงานราชการทั่วไป โดยได้ดำเนินการสอบข้อเขียนวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐ สอบสัมภาษณ์วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ และประกาศรายชื่อผู้ผ่านการเลือกสรรวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ภายหลังจากการประกาศรายชื่อผู้ผ่านการเลือกสรรเป็นพนักงานราชการทั่วไปแล้ว กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้ตรวจสอบพบว่า นาย ก. ผู้ผ่านการเลือกสรรเป็นพนักงานราชการทั่วไปในลำดับที่ ๕ ตำแหน่งนักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ (ด้านพ่อบ้าน) เคยเป็นลูกจ้างประจำตำแหน่งพนักงานพินิจ(พนักงานควบคุม) และถูกลงโทษไล่ออกจากราชการตามคำสั่งกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ที่ ๖๐๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและมีพฤติการณ์จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ดังนั้น ในการเรียกบรรจุพนักงานราชการเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จึงได้เรียกบรรจุผู้ผ่านการเลือกสรรพนักงานราชการลำดับที่ ๔ และที่ ๖ โดยข้ามลำดับที่ ๕ ไป เป็นเหตุให้นาย ก. ผู้ผ่านการเลือกสรรลำดับที่ ๕ ร้องขอความเป็นธรรม กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ขอหารือว่า เมื่อพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับแล้ว นาย ก. จะได้รับการล้างมลทินและมีสิทธิได้รับการบรรจุเป็นพนักงานราชการทั่วไปหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีที่หารือนี้เป็นเรื่องพนักงานราชการ ซึ่งตามข้อ ๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดว่า “ผู้ซึ่งจะได้รับการจ้างเป็นพนักงานราชการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้... (๗) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ” กรณีนี้ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้ประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อเลือกสรรเป็นพนักงานราชการทั่วไปเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ โดยประกาศดังกล่าวกำหนดคุณสมบัติทั่วไปของผู้มีสิทธิสมัครประการหนึ่งว่าไม่เป็นผู้ที่เคยถูกลงโทษ ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และระบุเงื่อนไขว่า ผู้สมัครเข้ารับการเลือกสรรจะต้องรับผิดชอบในการตรวจสอบและรับรองตนเองว่าเป็นผู้มี

คุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตรงตามประกาศรับสมัครจริง นาย ก. ได้ยื่นใบสมัครเพื่อขอรับการเลือกสรรตามประกาศดังกล่าว และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้รับสมัครไว้เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐ โดยได้รับรองตนเองในใบสมัครว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในข้อ ๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำให้ผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติต่อกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้ตรวจสอบพบว่า นาย ก. เคยถูกลงโทษไล่ออกจากราชการก่อนวันรับสมัครบุคคลเพื่อเลือกสรรเป็นพนักงานราชการทั่วไป กรณีจึงถือว่า นาย ก. เป็นผู้ขาดคุณสมบัติอยู่ก่อนวันรับสมัครตามข้อ ๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ แม้ภายหลังจะได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกมาใช้บังคับเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ แล้วก็ตาม กฎหมายล้างมลทินฉบับนี้ก็ไม่มีผลใช้บังคับย้อนหลังไปถึงวันที่รับสมัครแต่อย่างใด กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจึงไม่อาจนำผลการเลือกสรรบุคคลเพื่อเป็นพนักงานราชการทั่วไปนั้น มาบรรจุผู้นี้เข้าเป็นพนักงานราชการทั่วไปได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๒๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ทหารือปัญหากรณีการล้างมลทินข้าราชการที่มีคำสั่งลงโทษทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ลับ ที่ ยธ ๐๗๐๒/๑๘๘๘ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๗๐๔ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมราชทัณฑ์ทหารือปัญหาเกี่ยวกับการปรับใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยแจ้งข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า เรือนจำกลางเชียงรายได้มีคำสั่งที่ ๓๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงโทษตัดเงินเดือนนาย ก. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๓ สังกัดเรือนจำพิเศษธนบุรี รักษาการเรือนจำกลางเชียงราย และนาง ข. นักทัณฑ์วิทยา ๔ สังกัดเรือนจำกลางเชียงราย จำนวน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน จากนั้นได้รายงานผลการสอบสวนทางวินัยให้กรมราชทัณฑ์ทราบ โดยยังมีได้ดำเนินการตัดเงินเดือนบุคคลทั้งสองให้เป็นไปตามคำสั่ง เนื่องจากเข้าใจว่าต้องรอความเห็นชอบจากกรมราชทัณฑ์ก่อน จนกระทั่งต่อมาพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ กรณีจึงมีปัญหาว่า ข้าราชการผู้นั้นอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับการล้างมลทิน ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า โดยที่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ สำหรับกรณีที่ทหารือ แม้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ก. และ นาง ข. ได้กระทำผิดก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และเรือนจำกลางเชียงรายได้มีคำสั่งที่ ๓๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงโทษตัดเงินเดือนบุคคลทั้งสองจำนวน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน ไปแล้วก็ตาม แต่โดยที่คำสั่งลงโทษดังกล่าวไม่ได้ระบุวันที่คำสั่งมีผลใช้บังคับให้ปรากฏ ประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏว่าก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ มีผลใช้บังคับ เรือนจำกลางเชียงรายไม่ได้ดำเนินการตัดเงินเดือนบุคคลทั้งสองแต่อย่างใด กรณีจึงถือไม่ได้ว่าบุคคลทั้งสองเป็นผู้ได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ใช้บังคับ บุคคลทั้งสองจึงไม่ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งปัญหาในทำนองเดียวกันนี้ สำนักงาน ก.พ. ได้เคยพิจารณาตอบข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการพนักงานเทศบาล (ก.ท.) เมื่อครั้งใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ว่า การที่เทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนพนักงานผู้กระทำผิดก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ฉบับดังกล่าวใช้บังคับ แต่มิได้มีการตัดเงินเดือน

ตามคำสั่งดังกล่าว เมื่อพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ มีผลใช้บังคับ ผู้นั้นจึงไม่ได้รับการล้างมลทิน (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายที่ส่งมาด้วย)

อย่างไรก็ตาม สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า การพิจารณาตีความพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่จะพิจารณา ดังนั้น เพื่อความรอบคอบ กรมราชทัณฑ์ควรหาหรือเรื่องนี้ไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตรงอีกทางหนึ่งด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๓๔๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๘ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่อง การเลื่อนข้าราชการซึ่งถูกลงโทษทางวินัยขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น

เรียน อัยการสูงสุด

อ้างถึง หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๐๔(กจท)/๗๑๖๖ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๐๔/ว ๑ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ จำนวน ๑ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานอัยการสูงสุดได้หารือกรณี นาย ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ ๕ สำนักงานอัยการจังหวัดบึงกาฬ สอบคัดเลือกได้ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ แต่สำนักงานอัยการสูงสุดได้ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ โดยมีได้เลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งที่รักษาการไว้ เนื่องจาก นาย ก. ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมาในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ นาย ก. ได้ถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน ในกรณีที่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว ซึ่งเป็นวันหลังจากบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ตามประกาศสำนักงานอัยการสูงสุดหมดอายุการใช้บัญชีในวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ แล้ว เช่นนี้จะถือว่านาย ก. เป็นผู้มิได้เคยถูกลงโทษทางวินัยตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่ หากถือว่าผู้มิได้เคยถูกลงโทษทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานอัยการสูงสุดจะเลื่อนผู้นี้ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ สำนักงานอัยการจังหวัดบึงกาฬ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่เคยรักษาการในตำแหน่งได้หรือไม่ หากได้จะสามารถแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้ตั้งแต่เมื่อใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่าพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕ บัญญัติว่า “ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ” และโดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงตามเอกสารที่หารือว่า นาย ก. ได้กระทำ ความผิดก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐ อันเป็นเวลาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กรณีถือว่านาย ก. ได้รับโทษบางส่วนแล้ว นาย ก. จึงได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินดังกล่าว และเป็นผู้มิได้เคยถูกลงโทษทางวินัยในกรณีนี้

สำหรับข้อหารือที่ว่า สำนักงานอัยการสูงสุดจะเลื่อนนาย ก. ให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นได้เมื่อใด และจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ สำนักงานอัยการจังหวัดบึงกาฬได้หรือไม่ นั้น สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เมื่อนาย ก. เป็นผู้มิเคยถูกลงโทษในกรณีกระทำผิดวินัย เพราะได้รับ

การล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว นาย ก. จึงมีสิทธิได้รับการเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น เช่นเดียวกับข้าราชการทั่วไปที่มีคุณสมบัติและมีความเหมาะสม โดยสำนักงานอัยการสูงสุดสามารถที่จะพิจารณาเลื่อนนาย ก. ให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นได้ตั้งแต่ได้รับการล้างมลทินเป็นต้นไป ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๐๔/ว ๑ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ส่วนการแต่งตั้งให้นาย ก. ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ สำนักงานอัยการจังหวัดบึงกาฬ สำนักงานอัยการสูงสุด จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๓๑ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาล ประกอบมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมทั้งหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. และหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง โดยนาย ก. ไม่สามารถอาศัยสิทธิการเป็นผู้สอบคัดเลือกได้ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ ตามประกาศสำนักงานอัยการสูงสุด ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ และเคยรักษาการในตำแหน่งดังกล่าวได้ เพราะบัญชีสอบได้หมดอายุไปก่อนหน้าพระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับแล้ว และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินดังกล่าวมิได้ให้สิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกห้องสิทธิหรือประโยชน์อื่นใดที่เสียไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๓๕๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่อง ทหารเรือกราชการถูกสั่งพักราชการและขอกลับเข้ารับราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๕/๑๖๕ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๑๑/๔๙๘๖๗ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๒๕ จำนวน ๒ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขแจ้งว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการขอกลับเข้ารับราชการของข้าราชการที่ถูกสั่งพักราชการ โดยแจ้งข้อเท็จจริงและส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า นาย ก. นักวิชาการสาธารณสุข ๖ (ด้านบริการทางวิชาการ) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ ได้ต้องหาคดีอาญาข้อหาฆ่าคนตายโดยเจตนา และถูกฝากขังอยู่ที่เรือนจำจังหวัดเพชรบูรณ์ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน จังหวัดเพชรบูรณ์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้นี้ในกรณีดังกล่าว และต่อมาได้มีคำสั่งพักราชการผู้นี้ในกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และถูกฝากขังอยู่ที่เรือนจำจังหวัดเพชรบูรณ์เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน โดยขณะนี้การสอบสวนทางวินัยได้รอผลคดีอาญาจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ส่วนการดำเนินคดีอาญาปรากฏว่า พนักงานอัยการได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้นี้ต่อศาลจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษาว่าผู้นี้มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘ ให้ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต แต่ในชั้นอุทธรณ์ ศาลได้มีคำพิพากษายกฟ้องแต่ให้ขังจำเลยไว้ในระหว่างฎีกา ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ศาลฎีกาได้อนุญาตให้ปล่อยตัว นาย ก. ชั่วคราวระหว่างฎีกา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์จึงหารือว่าในระหว่างที่รอฟังคำพิพากษาของศาลฎีกา นาย ก. จะขอกลับเข้ารับราชการได้หรือไม่ ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาเห็นว่า ตามคำสั่งพักราชการของนาย ก. ระบุว่าเป็นกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และถูกขังเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน ดังนั้น เมื่อผู้นี้ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวจากศาลฎีกา เหตุในการสั่งพักราชการดังกล่าวจึงน่าจะหมดสิ้นไป เพื่อให้เป็นบรรทัดฐานในทางปฏิบัติที่ถูกต้อง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงหารือว่า กรณีนี้ นาย ก. จะขอกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในขณะนี้ได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ข้อ ๔ ได้กำหนดว่า “การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา...” ซึ่งคำว่า “สอบสวนพิจารณา” หมายถึง การสอบสวนพิจารณาในเรื่องที่ถูกสอบสวนทางวินัย และหมายความรวมถึงการพิจารณาคดีของศาลด้วย ซึ่งหลักการนี้ ก.พ. ได้เคยวินิจฉัยและตอบข้อหารือกรรมการปกครอง ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๑๑/๔๙๘๖๗ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๒๕ ปรากฏตาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงตามที่หารือมาปรากฏว่า คดีอาญาเรื่องนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของ ศาลฎีกา ซึ่งศาลยังไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุด จึงต้องถือว่ากรณียังอยู่ระหว่างการสอบสวนพิจารณาตามนัยข้อ ๔ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์จึงไม่อาจสั่งให้ผู้นี้กลับเข้ารับราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งเอกสารมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

ทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์

(นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๓๗๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ทหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๐๑.๕/๑๔๘๒๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาแนวทางการลงโทษ จำนวน ๔ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้หรือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับโทษทางวินัย โดยแจ้งข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า นาย ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญ สังกัดสำนักกวิจัยการจัดการป่าไม้และผลิตผลป่าไม้ กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับเชิญจากมหาวิทยาลัยในต่างประเทศให้เข้าร่วมประชุมสัมมนา ในการขออนุมัติเดินทางไปราชการต่างประเทศดังกล่าว สำนักกวิจัยการจัดการป่าไม้และผลิตผลป่าไม้ได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมป่าไม้ ผ่านผู้อำนวยการกองแผนงาน ซึ่งเสนอความเห็นให้นาย ก. ขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางจากหน่วยงานผู้จัดการประชุมโดยตรง ต่อมาสำนักกวิจัยการจัดการป่าไม้และผลิตผลป่าไม้ได้มีหนังสือถึงกองแผนงานแจ้งว่า สำนักงบประมาณได้อนุมัติแผนและวงเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวไว้แล้ว แต่กองแผนงานยังคงยืนยันความเห็นเดิมและทักท้วงถึงเหตุผลที่นาย ก. ไม่ดำเนินการของงบประมาณจากหน่วยงานที่จัดประชุมโดยตรง ซึ่งรองอธิบดีกรมป่าไม้ ลำดับที่ ๑ รักษาการแทนอธิบดีกรมป่าไม้ได้สั่งการให้นาย ก. ชี้แจงข้อทักท้วงดังกล่าวแต่นาย ก. ไม่ได้ชี้แจง กลับทำเรื่องเสนอผ่านรองอธิบดีกรมป่าไม้ ลำดับที่ ๒ ให้ลงนามในหนังสือถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อขออนุมัติการเดินทาง และหนังสือถึงผู้จัดการฝ่ายขายภาครัฐ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อขอซื้อบัตรโดยสารเงินเชื่อ และใช้เลขที่หนังสือของฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ กองแผนงาน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการร่างหนังสือข้างต้นโดยที่หน่วยงานดังกล่าวไม่ได้รับทราบ ต่อมานาย ก. ได้ยกเลิกการเดินทาง ทำให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือทวงถามมายังกองแผนงานให้ชำระค่าธรรมเนียมยกเลิกบัตรโดยสารจำนวน ๒,๐๐๐ บาท กองแผนงานจึงมีหนังสือให้นาย ก. ชี้แจงเรื่องดังกล่าว ซึ่งได้รับคำชี้แจงว่าเหตุที่ร่างหนังสือแทนกองแผนงานนั้น เนื่องจากต้องการลดงานให้กองแผนงานและเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่เคยทำมาก่อนหน้านี้อย่างต่อเนื่อง ทั้งที่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา กองแผนงานจะเป็นผู้ดำเนินการมาโดยตลอด กรมป่าไม้พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของนาย ก. เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยจึงให้ลงโทษ ถือว่าเป็นการวางโทษที่เหมาะสมแก่กรณีแล้วหรือไม่ ประการใด แต่เพื่อให้ข้าราชการดังกล่าวพึงสำรวมและยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการจึงหาหรือว่า หากกรมป่าไม้

จะทำการว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจาจะเป็นการสมควรหรือไม่ หรือควรจะว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร
สำนักงาน ก.พ. มีแนวทางปฏิบัติหรือกรณีตัวอย่างตามมาตรฐานการลงโทษในกรณีนี้อย่างไร ความละเอียด
แจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การพิจารณาโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยเป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษนั้น
มาตรา ๑๐๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชางดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บน
เป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้ ซึ่งการว่ากล่าวตักเตือนนั้นกฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้ว่าจะต้องทำด้วย
วิธีการใด เพราะฉะนั้นสำหรับกรณีที่หาวิธีนี้ กรมป่าไม้จึงสามารถงดโทษโดยว่ากล่าวตักเตือนนาย ก. ด้วยวาจา
หรือทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ปรากฏหลักฐานก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งแนวทางการลงโทษในเรื่องลักษณะทำนองเดียวกันนี้
มาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๓๗๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง หรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรี

อ้างถึง หนังสือศาลากลางจังหวัดปราจีนบุรี ด่วนมาก ที่ ปจ ๐๐๑๖.๕/๑๐๖๗๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดปราจีนบุรีหรือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย พร้อมทั้งส่งเอกสารประกอบการพิจารณา กรณี นาย ก. เจ้าหน้าที่ปกครอง ๕ สังกัดที่ทำการปกครองอำเภอศรีมโหสถ จังหวัดปราจีนบุรี ต้องหาคดีอาญาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ จนถึงปัจจุบัน รวม ๕ คดี โดยศาลจังหวัดปราจีนบุรี ได้พิพากษาจำคุก ๓ คดี (อยู่ระหว่างอุทธรณ์) พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง ๑ คดี และอยู่ระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวนอีก ๑ คดี กรณีดังกล่าวจังหวัดปราจีนบุรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อให้ได้รายละเอียดที่เกิดขึ้น และต่อมาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย นาย ก. ซึ่งผลปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนและผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน จึงขอให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณารายงานการสอบสวนและความเห็นที่ไม่สอดคล้องกันของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและคณะกรรมการสอบสวน เพื่อทราบแนวทางการสอบสวนและการวินิจฉัยตามขั้นตอนต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การพิจารณาข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวนวินัยเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเฉพาะ สำนักงาน ก.พ. มีอาจพิจารณาให้ความเห็นได้แต่อย่างไรก็ตามในส่วนของกระบวนการดำเนินการทางวินัย สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนดังนี้

๑. คำสั่งจังหวัดปราจีนบุรี ที่ ๔๙๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ เป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบข้อเท็จจริงในกรณีที่ นาย ก. เจ้าหน้าที่ปกครอง ๕ ที่ทำการปกครองอำเภอศรีมโหสถ จังหวัดปราจีนบุรี ถูกดำเนินคดีอาญารวม ๕ คดี แต่ไม่มีหน่วยงานหรือผู้บังคับบัญชาคนใดรายงานเหตุให้จังหวัดหรือกรมการปกครองทราบ ดังนั้น คำสั่งนี้จึงเป็นการสั่งให้หาตัวผู้รับผิดชอบในเรื่องที่ไม่รายงานเหตุการณ์ต้องคดีอาญาดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อที่จะได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

๒. คำสั่งจังหวัดปราจีนบุรี ที่ ๔๙๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ เป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยนาย ก. ในเรื่องประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีต้องหาคดีอาญารวม ๕ คดี ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการที่สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรีได้มีหนังสือที่ ปจ ๐๑๒๙.๐๔/๓๗๙ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ รายงานการต้องคดีอาญาของนาย ก. ต่อนายอำเภอศรีมโหสถ และนายอำเภอศรีมโหสถได้รายงานเหตุให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีทราบตามหนังสือที่ ปจ ๐๓๑๗/๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และโดยที่มาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมาตรา ๙๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า “เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที” ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ปรากฏมูลเบื้องต้นว่า นาย ก. ถูกดำเนินคดีอาญาแล้วรวม ๕ คดี โดยศาลจังหวัดปราจีนบุรีได้พิพากษาจำคุก ๓ คดี (อยู่ระหว่างอุทธรณ์) พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง ๑ คดี และอยู่ระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวนอีก ๑ คดี จึงเป็นเรื่องที่ผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของ นาย ก. มีอำนาจตามนัยมาตราดังกล่าวที่จะพิจารณามูลการกระทำผิดจากรายงานนี้ได้ และเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำความผิดวินัย ผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีก็มีอำนาจที่จะดำเนินการสอบสวนวินัยตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไป และเรื่องนี้ตามข้อเท็จจริงถือได้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีได้พิจารณามูลกรณีแล้ว โดยเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงได้มีคำสั่งให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามคำสั่งจังหวัดปราจีนบุรี ที่ ๔๙๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ และให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยดำเนินการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามคำสั่งจังหวัดปราจีนบุรีในเรื่องนี้จึงไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อหามูลการกระทำผิดทางวินัยก่อนแต่อย่างใด

๓. จากข้อ ๒. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งจังหวัดปราจีนบุรีที่ ๔๙๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการสอบสวนวินัยจะต้องรายงานการสอบสวนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีในฐานะผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาตามข้อ ๓๑ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา โดยในรายงานดังกล่าวหากกรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วย ซึ่งในการพิจารณารายงานการสอบสวนวินัยของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนี้ นอกจากจะมีอำนาจดำเนินการตามข้อ ๓๒ ถึงข้อ ๓๗ ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวแล้ว ยังมีอำนาจพิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย ดังนั้น เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีในฐานะผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนแล้วเห็นว่า การกระทำของ นาย ก. เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งแม้จะเป็นความเห็นที่แตกต่างกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัยก็ตาม ในทางปฏิบัติผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีในฐานะผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยจะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัดปราจีนบุรีเป็นผู้พิจารณาตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยถือว่าเป็นกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเมื่อ อ.ก.พ. จังหวัดมีมติประการใด ผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีจึงจะสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

๔. สำหรับการดำเนินการทางวินัยซึ่งเกี่ยวข้องกับคดีอาญานั้น ก.พ. ได้มีหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๔/ว ๔ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๐๙ ให้ส่วนราชการถือปฏิบัติว่าการดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัย กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้กำหนดอำนาจหน้าที่และวิธีการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากการดำเนินคดีอาญาอยู่แล้ว การสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยจึงไม่จำเป็นที่จะต้องรอฟังผลคดีอาญาแต่อย่างใด และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๙ ได้กำหนดเพิ่มเติมจากหนังสือฉบับข้างต้นว่า ในกรณีที่มีการสอบสวนทางวินัยยังฟังไม่ได้ว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ข้าราชการผู้ถูกสอบสวนทางวินัยก็ยังคงอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกฟ้องคดีอาญาหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญาอยู่ ซึ่งถ้าไม่ใช่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทแล้ว แม้ผู้บังคับบัญชาจะเห็นว่ากรณีนี้มีผลทินมัวหมองไม่ปรากฏชัด กรณีเช่นนี้สมควรรอการสั่งการเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลทางอาญา ดังนั้น การดำเนินการทางวินัยนาย ก. ในเรื่องนี้จึงไม่จำเป็นต้องรอผลคดีอาญาแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๓๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง หรือการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

อ้างถึง หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๑/๕๗๒๓ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และ

หนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๑/๕๕๐๕ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมควบคุมมลพิษหรือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า นางสาว ก. ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ๕ กองแผนงานและประเมินผล กรมควบคุมมลพิษ ได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ จำนวน ๒ ฉบับ โดยฉบับแรกลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ยื่นต่อผู้อำนวยการกองแผนงานและประเมินผล ขอลาออกตั้งแต่วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่ผู้บังคับบัญชายังไม่ได้พิจารณาดำเนินการใด ๆ นางสาว ก. ก็ได้ขอ หนังสือลาออกจากราชการคืน และภายหลังได้มาปฏิบัติราชการตามปกติ ฉบับที่สองลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ ยื่นต่ออธิบดีกรมควบคุมมลพิษผ่านผู้อำนวยการกองแผนงานและประเมินผลขอลาออกตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ และขอลาพักผ่อนตั้งแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ผู้บังคับบัญชานุญาตการ ลาพักผ่อน หลังจากวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน นางสาว ก. ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ อีกเลย กรมควบคุมมลพิษได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของนางสาว ก. ทั้งสองฉบับพร้อมกันเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ และไม่ได้อนุญาตการลาออกหรือยับยั้งการลา แต่ได้สั่งให้ตรวจสอบหนังสือขอลาออกฉบับ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ว่ามีผลทางกฎหมายหรือไม่และให้ดำเนินการทางวินัย กรมควบคุมมลพิษจึงได้หาหรือว่า กรมควบคุมมลพิษจะสามารถดำเนินการทางวินัยกับนางสาว ก. ได้หรือไม่อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาเอกสารประกอบการหารือแล้วขอเรียนดังนี้ โดยที่พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๓๑ ประกอบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๑๓ บัญญัติไว้มีสาระสำคัญว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจาก ราชการ ยื่นหนังสือลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เป็นผู้พิจารณาอนุญาต ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการจะยับยั้ง การอนุญาตให้ลาออกได้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันขอลาออกก็ได้ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งแล้ว ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ถัดจากวันขอลาออก ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ไม่ได้อนุญาตให้ลาออก และไม่ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันขอลาออก และตามระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการ ลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้อ ๓ กำหนดไว้มีสาระสำคัญว่า ข้าราชการ พลเรือนสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน โดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก หรือที่มีได้ระบุวันขอลาออก ให้ถือวันถัดจากวันครบ กำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ยื่นเป็นวันขอลาออก

กรณีตามข้อหาหรือ ได้ปรากฏข้อเท็จจริงว่านางสาว ก. ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ ฉบับแรกลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ขอลาออกตั้งแต่วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นกรณียื่นหนังสือขอลาออก ต่อผู้บังคับบัญชาล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ซึ่งหากผู้บังคับบัญชามีได้ยับยั้งการลาออก ผลตามกฎหมายจะทำให้นางสาว ก. ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ระบุไว้ในหนังสือ ขอลาออกเป็นต้นไป ตามนัยข้อ ๓ ของระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๖ และโดยที่ผู้บังคับบัญชามีได้พิจารณาเกี่ยวกับการขอลาออกดังกล่าว ประกอบกับนางสาว ก. ได้ถอนหนังสือขอลาออกจากราชการก่อนการลาออกมีผล จึงเป็นผลให้การลาออกจากราชการครั้งนี้ระงับ เพราะผู้ขอลาออกไม่มีความประสงค์จะออกจากราชการอีกต่อไป เมื่อปรากฏว่าหลังจากที่นางสาว ก. ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการแล้วยังคงมาปฏิบัติราชการตามปกติ จึงไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการทางวินัย กับ นางสาว ก. แต่อย่างใด

สำหรับการยื่นหนังสือขอลาออกฉบับที่สอง ได้ปรากฏข้อเท็จจริงว่านางสาว ก. ยื่นหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ ขอลาออกตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยกองแผนงานและประเมินผลลงรับไว้ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นกรณียื่นหนังสือขอลาออกจากราชการน้อยกว่า ๓๐ วัน เมื่ออธิบดีกรม ควบคุมมลพิษผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตการลาได้อนุญาตให้ลาออกจากราชการน้อยกว่า ๓๐ วัน การลาออกจากราชการของนางสาว ก. ตามหนังสือฉบับนี้ จึงมีผลให้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออกเป็นต้นไป ตามนัยข้อ ๓ ของระเบียบ ก.พ. ดังกล่าว การที่นางสาว ก. ได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนตั้งแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ จากนั้นไม่ได้มาปฏิบัติราชการอีกเลย กรณีจึงถือได้ว่านางสาว ก. ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการ ระหว่างวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ รวม ๒๖ วัน เข้าลักษณะเป็นการกระทำให้ ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งการละทิ้งหน้าที่ราชการดังกล่าวหากกรมควบคุมมลพิษตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วได้ความว่า มีการกล่าวหาเป็นหนังสือตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรมควบคุมมลพิษก็สามารถดำเนินการทางวินัยแก่นางสาว ก. ในกรณีนี้ต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๖๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง หรือกรณีลงโทษข้าราชการระหว่างพักราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี

อ้างถึง หนังสือศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี ลับ ที่ สพ ๐๐๙/๑๐๓๕๕ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดสุพรรณบุรีหรือเกี่ยวกับกรณีการลงโทษข้าราชการ ซึ่งอยู่ระหว่างถูกสั่งพักราชการ โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า นาย ก. นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร ๗ สำนักงานเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ถูกดำเนินการทางวินัยรวม ๓ กรณี คือ กรณีที่หนึ่ง ทำสัญญาซื้อขายเคมีจากสหกรณ์การเกษตรเมืองสุพรรณบุรี จำนวน ๖ ครั้ง รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓,๐๐๕,๕๐๐ บาท แล้วได้ชำระหนี้เพียงบางส่วนโดยค้างชำระหนี้เป็นเงินจำนวน ๒,๙๑๒,๔๗๖ บาท จังหวัดสุพรรณบุรี มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย นาย ก. ผลการสอบสวนให้ลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน กรณีที่สอง ทำสัญญาซื้อขายเคมีจากนาย ข. เป็นเงิน ๕๐๙,๔๙๐ บาท และทำสัญญาซื้อขายเคมีจากนาง ค. เป็นเงิน ๓๔๒,๗๕๐ บาท แล้วไม่ชำระหนี้ตามสัญญา จังหวัดสุพรรณบุรีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนาย ก. และมีคำสั่งพักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ผลการสอบสวนทางวินัยให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และกรณีที่สาม นำเช็คของสำนักงานเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีที่ได้แจ้งขายไว้ที่สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี ไปชำระหนี้ให้นาย ข. จังหวัดสุพรรณบุรี มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนาย ก. ผลการสอบสวน เห็นว่านาย ก. ได้รับโทษลดขั้นเงินเดือนแล้ว จึงยุติเรื่อง

อ.ก.พ. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ พิจารณาเห็นว่า ในกรณีทำสัญญาซื้อขายเคมีจากนาย ข. และนาง ค. แล้วไม่ชำระหนี้ รวมทั้งนำเช็คของสำนักงานเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีไปชำระค่าซื้อปุ๋ยให้แก่บุคคลดังกล่าว พฤติการณ์ของนาย ก. มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วและทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนไม่ได้แจ้ง สว.๒ และ สว.๓ แก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้นี้แล้วดำเนินการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ต่อไป จังหวัดสุพรรณบุรีจึงหารือไปยัง ก.พ. ว่า คำสั่งจังหวัดสุพรรณบุรีที่สั่งให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ก. ๑ ขั้น ในขณะที่ข้าราชการผู้นี้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักราชการ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และนาย ก. จะได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๓๑ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๗ และกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ข้อ ๑๒ (๒)

ได้กำหนดสาระสำคัญว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุมีอำนาจสั่งพักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้ถูกสั่งพักการชำนั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นแล้วดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป ซึ่งหมายความว่า ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกสั่งพักราชการได้ก็ต่อเมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นกลับเข้ารับราชการแล้ว ดังนั้น จังหวัดสุพรรณบุรีจึงไม่อาจสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ก. ระหว่างที่ข้าราชการผู้นี้ถูกสั่งพักราชการได้ คำสั่งจังหวัดสุพรรณบุรีที่ให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ก. ๑ ขั้น ขณะที่นาย ก. อยู่ระหว่างถูกสั่งพักราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งในทางปฏิบัติจังหวัดสุพรรณบุรีควรเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวและดำเนินการตามกฎหมาย ดังกล่าวต่อไป

สำหรับข้อที่หาหรือว่า นาย ก. จะได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่ นั้น เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งการพิจารณาตีความอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกา หากจังหวัดสุพรรณบุรีมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายล้างมลทินดังกล่าว ขอให้หาหรือปัญหานี้ไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๗๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ทหารหรือแนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ลับ ที่ ทส ๑๖๐๑.๕/๒๑๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้แจ้งข้อเท็จจริงและส่งเอกสารไปเพื่อประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า กรมป่าไม้ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ก. ป่าไม้จังหวัด (เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๘) สำนักงานป่าไม้จังหวัดจันทบุรี กรณีเรียกและรับเงินจากราษฎร และพุดจาข่มขู่ในการรับใบอนุญาตเลี้ยงโซยนต์ ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอรายงานการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยเห็นว่า พฤติการณ์ของนาย ก. เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เห็นควรลงโทษปลดออกจากราชการ แต่ผู้ตรวจสำนวนกลุ่มเสริมสร้างวินัยสำนักงานเลขาธิการกรม พิจารณาเห็นว่า พยานหลักฐานยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอจะรับฟังว่านาย ก. กระทำผิดวินัย เห็นควรทำการสอบสวนเพิ่มเติม แต่นาย ก. ได้โอนไปเป็นข้าราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมป่าไม้จึงส่งรายงานการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อดำเนินการต่อไป ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรากฏว่าสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องได้สูญหายไป สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาเห็นว่า กรมป่าไม้เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาให้แล้วเสร็จ ตามแนวทางตอบข้อหารือตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ล ๑๙๒ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒ จึงส่งเรื่องกลับไปยังกรมป่าไม้ให้ดำเนินการแจ้งให้คณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมทำการสอบสวนใหม่พร้อมทั้งสอบสวนเพิ่มเติมตามประเด็นที่กรมป่าไม้ได้เสนอไว้ แต่กรมป่าไม้พิจารณาเห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมไม่สามารถดำเนินการสอบสวนต่อไปได้เนื่องจากกรรมการสอบสวนบางคนได้ถึงแก่กรรม บางคนถูกผู้ถูกกล่าวหาคัดค้านและผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ได้พิจารณาคัดค้านภายในกำหนดเวลา ทำให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน จึงทำให้คณะกรรมการสอบสวนมีองค์ประกอบ

ไม่ครบตามที่กฎหมายกำหนด อีกทั้งนาย ก. ได้ถูกตัดโอนตำแหน่งไปสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก่อนเกษียณอายุราชการแล้ว การที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมแจ้งให้กรมป่าไม้สั่งการให้คณะกรรมการชุดเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมจึงเป็นคำสั่งไม่ชอบ
ด้วยกฎหมาย กรณีนี้กรมป่าไม้ น่าจะไม่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยชุดใหม่ กรมป่าไม้
จึงหรือว่า ความเห็นของกรมป่าไม้ดังกล่าว เป็นการถูกต้องหรือไม่ ประการใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตอบข้อหารือตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๗๐๐๙.๒/ถ ๑๙๒
ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒ นั้น เป็นเรื่องที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า หลังจากที่ส่วนราชการได้มีคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการในสังกัดแล้ว ต่อมาระหว่างการสอบสวน
ผู้ถูกกล่าวหาได้ออกไปอยู่นอกการบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘
(พ.ศ. ๒๕๔๐) ข้อ ๒๙ ได้กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนต้องทำการสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ ดังนั้น
ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว หากต้องมีการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการสอบสวน จึงเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจ
ของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่จะพิจารณาดำเนินการจนกว่าการสอบสวนจะแล้วเสร็จ
แต่สำหรับกรณีที่หารือ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งของกรมป่าไม้ได้
ดำเนินการสอบสวนจนถึงขั้นทำรายงานการสอบสวนและเสนอรายงานการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนแล้ว ซึ่งตามข้อ ๓๑ วรรคสาม ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวให้ถือว่า การสอบสวน
เสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นเรื่องที่มีข้อเท็จจริงแตกต่างจากข้อหารือตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่กล่าวข้างต้น
กรณีจึงไม่อาจนำแนวทางตามหนังสือตอบข้อหารือดังกล่าวมาใช้ได้ ดังนั้น อธิบดีกรมป่าไม้ในฐานะผู้สั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องส่งสำนวนสอบสวนทั้งหมดให้แก่ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ คือ
ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อตรวจสอบและพิจารณาสั่งการต่อไป

สำหรับปัญหาที่ว่า ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของสำนักงานปลัดกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องได้สูญหายไป นั้น
ในเรื่องดังกล่าว ก.พ. ได้เคยพิจารณามีความเห็นไว้ว่า ในกรณีที่สำนวนการสอบสวนสูญหายไปโดย
ผู้มีอำนาจยังมีได้วินิจฉัยสั่งการให้เสร็จสิ้น ถ้าไม่มีสำเนาสำนวนการสอบสวน หรือสำเนารายงาน
การสอบสวน หรือเอกสารใด ๆ ที่พอจะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยได้เหลืออยู่เลย ก็ควรให้
คณะกรรมการสอบสวน (ชุดเดิม) ทำการสอบสวนใหม่ หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนใหม่
และพิจารณาดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปตามกระบวนการของกฎหมายต่อไป สำหรับกรณีที่หารือนี้ปรากฏ
ข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งกรมป่าไม้ได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จแล้ว และกรมป่าไม้

ได้ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ดังนั้น ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในฐานะผู้บังคับบัญชาคนใหม่จึงต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวนเรื่องนี้ใหม่ โดยไม่ควรแต่งตั้งจากกรรมการสอบสวนชุดเดิม เพราะกรรมการบางคนได้ถึงแก่กรรม บางคนถูกผู้ถูกกล่าวหาคัดค้าน ความเห็นของกรมป่าไม้ในเรื่องนี้จึงถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๒๐๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๓ ธันวาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ทหารือปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด่วนที่สุด ที่ ทก ๐๒๐๑.๗/๓๙๕๐

ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งข้อเท็จจริงว่ากระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้แต่งตั้งให้นาย ก. ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นผู้แทนในคณะกรรมการบริหารของบริษัท ซินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) ต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารตามสื่อมวลชน ได้มีหนังสือขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เข้ารับตำแหน่งกรรมการบริษัทดังกล่าว และพิจารณาทบทวนการเข้าเป็นกรรมการบริษัทดังกล่าว เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงหาหรือว่า ข้อกำหนดของสัญญาดำเนินการกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ข้อ ๑๔ ที่กำหนดให้ข้าราชการประจำในสังกัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นกรรมการของคณะกรรมการบริหารโครงการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศของบริษัทตามสัญญา โดยเป็นกรรมการบริหารของบริษัทนั้น จะถือว่าเป็นข้อห้ามตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๓ (๓) (๕) และ (๖) ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในขณะนี้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๓ ซึ่งเป็นบทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ยังไม่ใช้บังคับตามมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ส่วนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสอง มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ ซึ่งบัญญัติทำนองเดียวกันนั้น เป็นเรื่องที่จะต้องมีการมีข้อเท็จจริงว่าปลัดกระทรวงอาศัยหรือยอมให้บริษัทอาศัยอำนาจหน้าที่ของตนหาประโยชน์อย่างไร และตำแหน่งกรรมการบริหารที่ไปเป็นนั้นมีลักษณะงานคล้ายคลึงกับกรรมการผู้จัดการ หรือไม่ อนึ่ง ปัญหาทำนองนี้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มีใช้ส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่อาจนำมาประกอบการพิจารณาได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๑๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒

เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการบำนาญเป็นกรรมการในคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ด่วนที่สุด ที่ กต ๐๒๐๘ /๗๒๕ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือปัญหาว่าตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง มีข้อห้ามมิให้แต่งตั้งข้าราชการบำนาญร่วมเป็นคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัยหรือไม่ และอื่น ๆ รวม ๓ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า

๑. การสืบสวนข้อเท็จจริงในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่า มีการกระทำผิดวินัยโดยไม่ระบุตัวหรือไม่รู้ตัวผู้ถูกกล่าวหา ยังไม่ถือเป็นการสืบสวนในกระบวนการดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงไม่มีข้อห้ามที่จะแต่งตั้งข้าราชการบำนาญร่วมเป็นคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแต่อย่างใด

๒. การสืบสวนเบื้องต้น และการสืบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๙๑ และ มาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎ ก.พ. ตามมาตรา ๙๕ หากจะแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน ควรถือตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ข้อ ๓ ไปพลางก่อน กรณีจึงไม่ควรแต่งตั้งข้าราชการบำนาญเป็นกรรมการดังกล่าว

๓. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นั้น ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎ ก.พ. ตามมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๓๒ ให้นำกฎ ก.พ. ซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับ ในกรณีนี้คือ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ข้อ ๓ กำหนดว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจากข้าราชการฝ่ายพลเรือน ฉะนั้นในขณะนี้จึงไม่อาจแต่งตั้งให้ข้าราชการบำนาญเป็นกรรมการสอบสวนได้

อย่างไรก็ดี สำนักงาน ก.พ. จะได้นำข้อคิดของกระทรวงการต่างประเทศไปประกอบการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการออกกฎ ก.พ. ต่อไป

ส่วนข้อหารือเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายและการแก้ต่างคดี ถ้ามีปัญหา ควรหารือ
กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง และสำนักงานอัยการสูงสุดโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๑๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ทหารหรือเรื่องคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ
ด่วนที่สุด ที่ พม ๐๕๐๑/๑๘๘๒๑ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการออกคำสั่งอนุญาตให้ข้าราชการลาออกจากราชการ โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.) มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการในสังกัด กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวัน และต่อมาวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๒ ได้มีคำสั่งให้ข้าราชการดังกล่าวออกจากราชการไว้ก่อนซึ่งก่อนหน้านั้นเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ผู้ยื่นได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ โดยขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒ และผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ได้พิจารณาอนุญาตเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ สท. จึงหารือว่า เมื่อ สท. มีคำสั่งให้ผู้ยื่นออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว สท. ยังคงต้องออกคำสั่งอนุญาตให้ผู้ยื่นลาออกจากราชการอีกหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕ (๑) ได้กำหนดว่า “กรณีที่หนังสือขอลาออกจากราชการได้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก” สำหรับกรณีที่ทหารหรือ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ขอลาออกได้ยื่นหนังสือขอลาออกเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยขอลาออกตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒ และ ผอ.สท. ได้มีคำสั่งอนุญาตเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ การอนุญาตการลาจึงมีผลตามกฎหมายโดยผู้ขอลาออกย่อมพ้นสภาพจากการเป็นข้าราชการนับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นวันขอลาออกจากราชการเป็นต้นไป แม้ สท. จะได้มีคำสั่งให้ผู้ยื่นออกจากราชการไว้ก่อนเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๒ ก็เป็นเพียงเป็นการสั่งให้ออกจากราชการเป็นการชั่วคราวเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาเท่านั้น

ตั้งนั้นสำหรับทางปฏิบัติในกรณีเช่นนี้ เมื่อมีการอนุญาตให้ลาออกจากราชการแล้วผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกจะทำการเป็นคำสั่งอนุญาตการลาออกหรือไม่ก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๘๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ทหารี่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ลับ ที่ พม ๐๒๐๑/๐๑๘ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้ทหารี่กรณีที่สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นางสาว ก. นักพัฒนาสังคม ๔ สังกัดสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชลบุรี ปฏิบัติราชการสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ ๓ จังหวัดชลบุรี กรณีหย่อนความสามารถ ตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ในระหว่างสอบสวน นางสาว ก. ได้ขาดราชการและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยมติ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้มีคำสั่งลงโทษไล่นางสาว ก. ออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงทหารี่ว่า สามารถยุติเรื่องการสอบสวนนางสาว ก. กรณีหย่อนความสามารถได้หรือไม่ หากไม่สามารถยุติเรื่องได้ ต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่าเมื่อนางสาว ก. ได้ถูกสั่งไล่ออกจากราชการแล้ว ผู้นี้จึงไม่มีสถานภาพเป็นข้าราชการพลเรือนอีกต่อไป และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่มีบทบัญญัติหรือข้อกำหนดใดให้อำนาจผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะดำเนินการเพื่อสั่งให้ผู้ซึ่งออกจากราชการไปแล้วออกจากราชการอีกชั้นหนึ่งได้ เสมือนว่าผู้นี้ยังมีได้ออกจากราชการ ฉะนั้น สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาดำเนินการในเรื่องนี้ต่อไป จึงยุติเรื่องได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๘๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๙ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ทหารหรือข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนขอกลับเข้ารับราชการตามเดิม

เรียน อธิบดีกรมอู่ตุนิยมวิทยา

อ้างถึง หนังสือกรมอู่ตุนิยมวิทยา ที่ ทก ๐๔๐๑/๓๘๒๗ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายสำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๑๑/๑๓๔๙๐๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้ทหารหรือกรณีนาย ก. ถูกศาลจังหวัดน่านพิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิตในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนและกรมอู่ตุนิยมวิทยามีคำสั่งให้ นาย ก. ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ข้อ ๓ (๓) ประกอบข้อ ๘ ต่อมาศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ได้มีคำพิพากษายกฟ้องและคดีอยู่ระหว่างอัยการจังหวัดน่านฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ กรมอู่ตุนิยมวิทยาจะรับนาย ก. กลับเข้ารับราชการได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาทำนองนี้ ก.พ. ได้เคยตอบข้อหารือกรมการปกครองว่า ข้าราชการที่ยังอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกฟ้องคดี หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญาและผลคดียังไม่ถึงที่สุดควรรอสั่งการเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลคดีอาญา ดังสำเนาตอบข้อหารือกรมการปกครองที่แนบมาพร้อมนี้ ดังนั้นในกรณีที่ทหารหรือมานี้กรมอู่ตุนิยมวิทยาจึงยังไม่สามารถรับ นาย ก. กลับเข้ารับราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๓๑๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง หรือเกี่ยวกับอำนาจการดำเนินการทางวินัยข้าราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

อ้างถึง หนังสือกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ที่ ยธ ๐๖๑๐๐/๔๙๐ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนแจ้งว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับแล้ว แต่ ก.พ. ยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทำให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการที่มีได้ปฏิบัติราชการประจำส่วนกลาง ซึ่งเดิมสามารถมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปมีอำนาจดำเนินการทางวินัยได้ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจึงหารือว่า ในระหว่างที่ ก.พ. ยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบหมายให้ปฏิบัติแทน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสามารถมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนในเรื่องการดำเนินการทางวินัยได้หรือไม่ อยากรู้ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อยู่ในบังคับมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สามารถมอบได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ส่วนของการมอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ในขณะที่ ก.พ. ยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบหมายดังกล่าว กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสามารถดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๓๑๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ทหารือการลงโทษวินัยข้าราชการพลเรือนสามัญ

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์

อ้างถึง หนังสือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ พช. ๐๐๒๗.๐๐๓.๒/๐๔๙๔ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๖ สถานีนามยศดงหลง จังหวัดเพชรบูรณ์ ในเรื่องไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการและละทิ้งหน้าที่ราชการ และคณะกรรมการสอบสวนเห็นควรลงโทษลดเงินเดือน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ จึงหารือว่าจะดำเนินการลงโทษลดเงินเดือนอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในบทบัญญัติลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ และมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวบัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ซึ่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดไม่มีอำนาจสั่งลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรงอีกต่อไปตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ดังนั้น ตามกรณีนี้หารือควรรายงานไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์เพื่อพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๑๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง หรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

อ้างถึง หนังสือกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลับ ที่ ทส ๐๔๐๖/๖ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ากรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่นาย ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานประมง ๖ ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องนำพรหมเช็ดเท้าซึ่งเป็นทรัพย์สินของกรมควบคุมมลพิษไป และได้นำมาคืนในวันถัดมา ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า นาย ก. ไม่มีเจตนาทุจริต แต่เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการในเรื่องนำทรัพย์สินของทางราชการออกนอกสถานที่ราชการ สมควรลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ชั้น กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย แต่เห็นควรปรับสถานโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นลงโทษลดเงินเดือนตามมาตรา ๘๓ (๓) แต่เนื่องจาก ก.พ. ยังไม่ได้ออก กฎ ก.พ. เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการลงโทษลดเงินเดือน กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจึงหารือว่าการลงโทษลดเงินเดือนจะต้องดำเนินการอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับซึ่งมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ดังนั้น การสั่งลงโทษในกรณีนี้จึงต้องลงโทษหรือใช้โทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ซึ่งกรณีนี้หากอธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเห็นสมควรลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ก. จำนวน ๑ ชั้น ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ก็ดำเนินการได้โดยใช้ขั้นเงินเดือนตามตารางการเลื่อนเงินเดือนชั่วคราวสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตามที่ ก.พ. มีมติกำหนดตามหนังสือของสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๒/ว ๕ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่องการประเมินผลการปฏิบัติราชการและ

เลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญตามบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งใช้บังคับได้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๕๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ทหารเรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงคมนาคม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงคมนาคม ลับ ด่วนมาก ที่ คค ๐๒๐๒/๘๗๔ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒
และ ลับ ด่วนมาก ที่ คค ๐๒๐๒/๒๓๘๙ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงคมนาคมได้ทหารเรือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า นาย ก. อดีต
ปลัดกระทรวงคมนาคม ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่า ได้รายงานผลการก่อสร้างเรือชุดแบบหัวส่วานขนาด
ทอส่งดิน ๒๘ นิ้ว ของกรมเจ้าท่าเป็นเท็จต่อคณะรัฐมนตรี จนคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ยกเลิกสัญญา
ก่อสร้างเรือชุดดังกล่าวโดย นาย ก. ไม่ได้ให้ความสำคัญในการเร่งรัดติดตามเจรจากับผู้รับจ้าง
ไม่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อสัญญาต่าง ๆ ให้ถ่องแท้ว่าผลงานก่อสร้างเรือชุดทั้งหมดเป็นอย่างไร
บริษัทผู้รับจ้างได้ล้มเลิกกิจการหรือไม่ ไม่คำนึงผลดีผลเสียและความเสียหายอย่างร้ายแรงที่จะเกิด
แก่ทางราชการ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้สั่งการเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ให้กรม
การขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวกับข้อมูลของกรมการขนส่งทางน้ำ
และพาณิชยนาวี แล้วส่งคืนกระทรวงคมนาคมเพื่อพิจารณาต่อไป แต่ขณะนี้พระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับแล้ว ส่วนราชการดังกล่าวยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ
กระทรวงคมนาคมจึงหารือว่า กระทรวงคมนาคมยังสามารถดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาเรื่อง
ร้องเรียนดังกล่าวต่อไปได้หรือไม่ และหากมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสามารถตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามนัยมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้หรือไม่ ความละเอียด
แจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีของ นาย ก. เป็นกรณีที่ต้องดำเนินการตาม
มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่เมื่อการสืบสวนหรือ
พิจารณาเบื้องต้นยังไม่เสร็จ จนล่วงเลยหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากราชการแล้ว
ยังไม่มี การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๐

ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ก็ไม่สามารถที่จะพิจารณาดำเนินการต่อไปได้อีก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๔๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ทหารือกรณีข้าราชการต่างกรมกระทำผิดวินัยร่วมกัน

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๑๐๐๑/ล.๓ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒
และ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๑๐๐๑/ล.๑๓ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้ทหารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง แจ้งให้ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังและกรมธนารักษ์ ซึ่งร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้ควบคุมงาน คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ และคณะกรรมการกำหนดราคากลาง ตามสัญญาเลขที่ ๓๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ และสัญญาเลขที่ ๓๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๐ โดยไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักงานเศรษฐกิจการคลังจึงทหารือว่า กรณีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงที่ข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันจะมีแนวทางการดำเนินการอย่างไร และอาศัยอำนาจตามกฎหมายใด มาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จะใช้บังคับได้ทั้งกรณีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและร้ายแรงหรือไม่ และคำสั่งสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ที่ ๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๒ สามารถใช้ดำเนินการสอบสวนกรณีดังกล่าวได้หรือไม่ เนื้อหาสาระของคำสั่งยังขาดสาระสำคัญที่จะต้องมีการปรับปรุงอย่างไร เพื่อให้เกิดความถูกต้องครบถ้วน ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับกับกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและไม่ร้ายแรง และกรณีที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลังทหารือมาเป็นกรณีข้าราชการต่างกรมกระทำผิดวินัยร่วมกันตามมาตรา ๙๔ (๒) ดังนั้นคำสั่งสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ที่ ๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๒ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๙๒ ประกอบมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงไม่ถูกต้อง สำนักงานเศรษฐกิจการคลังต้องออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยฉบับใหม่ยกเลิก

คำสั่งฉบับเดิม โดยคำสั่งฉบับใหม่ต้องอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๔ ประกอบมาตรา ๑๓๒ และมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๓๖๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง การร้องการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๘๐๑/๖๕๘๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้หารือปัญหาการดำเนินการทางวินัย แก่ข้าราชการรายนาง ก. เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส และนางสาว ข. เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน โดยแจ้งข้อเท็จจริงและส่งเอกสารไปเพื่อประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เข้าตรวจสอบงบการเงินของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ต่อเนื่องถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ พบข้อบกพร่องทางการเงินที่สำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลทั้งสอง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้รายงานผลการตรวจสอบดังกล่าวตลอดจนทั้ท้วงและขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่มายังกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นระยะ ๆ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมจึงทยอยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน ตลอดจนคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยหลายคำสั่งเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมจึงหารือว่า ในกรณีเช่นนี้ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถรวมข้อเท็จจริงตลอดจนผลการสอบสวนข้อเท็จจริงแต่ละกรณี แล้วแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพียง ๑ หรือ ๒ คณะได้หรือไม่ และหากผลการสอบสวนทางวินัยปรากฏว่าบุคคลทั้งสองกระทำผิด กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถรวมการกระทำผิดวินัยทุกคำสั่งแล้วลงโทษแต่ละคนด้วยโทษสถานสูงสุดเพียงสถานเดียวได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนนั้น มาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติว่า “เมื่อได้รับรายงานตาม มาตรา ๙๐ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ รับผิดชอบหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ยุติเรื่องได้” และ มาตรา ๙๑ วรรคสอง ได้บัญญัติว่า “ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปตาม มาตรา ๙๒ หรือ มาตรา ๙๓ แล้วแต่กรณี” สำหรับกรณีที่หารือ การที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทยอยรายงานผลการตรวจสอบงบการเงินต่อกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมมาเป็นระยะ ๆ การรายงานแต่ละครั้งถือได้ว่าเป็นการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการกระทำผิดวินัย กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมจึงสามารถที่จะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนในแต่ละครั้งที่ได้รับรายงาน และสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ทุกครั้งปรากฏว่าผลการสืบสวนแต่ละครั้งมีมูล ส่วนการที่กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

จะสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนตลอดจนคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพียง ๑ หรือ ๒ คณะ ได้หรือไม่นั้น เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงว่าการรายงานหรือการกล่าวหาดังกล่าว ได้ดำเนินการมาในช่วงเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ หากเกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกันก็สามารถที่จะรวมดำเนินการไปในคราวเดียวกันได้

ส่วนการส่งลงโทษนั้น มาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติว่า “การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ...” ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้ข้าราชการซึ่งกระทำผิดวินัยรู้สึกตัวว่าสิ่งที่ตนกระทำนั้นเป็นความผิดและต้องถูกลงโทษอย่างเหมาะสม การที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหลายครั้งหลายหนต่างวาระกันจึงเป็นเรื่องที่ผู้มีอำนาจต้องใช้ดุลพินิจในการพิจารณาสั่งลงโทษให้เหมาะสมภายใต้กรอบกฎหมายดังกล่าวด้วย โดยต้องพิจารณาจากการกระทำและเจตนาของผู้กระทำ เป็นประการสำคัญว่าผู้กระทำประสงค์ต่อผลซึ่งเป็นความผิดต่างกันอย่างไร เพื่อที่จะสามารถแยกผลการกระทำผิดที่เกิดขึ้นได้ว่าสมควรจะรวมพิจารณาและสั่งลงโทษไปในครั้งเดียวกัน หรือต้องแยกพิจารณาและสั่งลงโทษเป็นเรื่อง ๆ ไป สำหรับกรณีนี้ที่หาหรือ หากกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมพิจารณาเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองเป็นการกระทำที่เป็นผลจากเจตนาในลักษณะเดียวกันต่อเนื่องกันมา กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมก็สามารถที่จะรวมการกระทำทุกคำสั่งแล้วสั่งลงโทษด้วยโทษสถานใดสถานหนึ่งที่เหมาะสมได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๔๗๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอให้พิจารณาโทษทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๐๑.๑/๑๗
 ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๐๑.๑/๑๐๔ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑
 และ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๐๑.๑/๘๕ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แจ้งว่า ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ปช. ๐๐๐๕/สคด./๕๑๓๒ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่องขอให้พิจารณาโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ก. นักวิชาการป่าไม้ ๘ ว สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช (เกษียณอายุราชการที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมกระทำความผิดกับนาย ข. ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ (นักบริหาร ๑๑) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี กรณีร่วมกันพิจารณาอนุญาตให้จัดส่งเสือโคร่ง จำนวน ๑๐๐ ตัว ไปยังสวนสัตว์สาธารณรัฐ Sanya Maiterr Co., Ltd. ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และส่งยุติเรื่อง ต่อมาพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับแล้ว จึงหาหรือว่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช สามารถพิจารณาโทษตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติในความผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้หรือไม่ ถ้าสามารถดำเนินการได้ส่วนราชการใดเป็นผู้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณา และ อ.ก.พ. กระทรวงใดเป็นผู้พิจารณาโทษตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อนาย ก. ได้รับประโยชน์จากการล้างมลทิน เพราะเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว กรณีของนาย ก. ตามเรื่องนี้ จึงไม่สามารถนำมาดำเนินการทางวินัยได้อีก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๘๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง หรือเกี่ยวกับผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมศุลกากร

อ้างถึง หนังสือกรมศุลกากร ลับ ที่ กค ๐๕๒๔/ล ๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑

และ ลับ ที่ กค ๐๕๒๔(ศ)/๔๐๐ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมศุลกากรได้หารือปัญหาเกี่ยวกับผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย สรุปได้ว่า สำนักงานศาลปกครอง ได้ส่งเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษ นาย ก. นิตกร ๔ ให้กรมศุลกากรพิจารณาดำเนินการสอบสวนทางวินัย ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ซึ่งเดิม นาย ก. เป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ตำแหน่งพนักงานคดีปกครอง ๔ ได้ถูกนางสาว ข. มีหนังสือร้องเรียนต่อสำนักงานศาลปกครอง เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑ กล่าวหาว่า นาย ก. มีพฤติการณ์ประพฤติชั่ว ต่อมา นาย ก. ได้ลาออกจากการเป็นข้าราชการสำนักงานศาลปกครองตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ และในวันเดียวกันได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดกรมศุลกากร สำนักงานศาลปกครองเห็นว่ากรณีดังกล่าวไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศาลปกครองที่จะดำเนินการสอบสวนทางวินัย จึงส่งเรื่องให้กรมศุลกากรดำเนินการทางวินัย กรมศุลกากรจึงหารือว่า กรมศุลกากรหรือสำนักงานศาลปกครองเป็นผู้มีอำนาจในการสืบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการทางวินัย และลงโทษทางวินัยข้าราชการรายนี้ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ก. ได้ลาออกจากการเป็นข้าราชการสำนักงานศาลปกครอง ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ และในวันเดียวกัน นาย ก. ได้รับคัดเลือก และบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนิตกร ๔ กรมศุลกากร รับเงินเดือนในอัตรา ๙,๗๐๐ บาท ซึ่งเป็นขั้นแรกของผู้ที่เข้ารับราชการโดยใช้วุฒิปริญญาโท ซึ่งไม่ได้นำอายุราชการขณะเป็นข้าราชการสำนักงานศาลปกครองมานับอายุต่อเนื่อง แต่เริ่มนับอายุราชการใหม่ ผู้นี้จึงไม่ได้สิทธิและได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่สำนักงานศาลปกครอง เพราะกรณีนี้ไม่ใช่เป็นการโอนหรือบรรจุกลับเข้ารับราชการพลเรือนสามัญ และไม่ใช่ออกจากราชการแล้วกลับเข้ารับราชการใหม่ ฐานะการเป็นข้าราชการของนาย ก. ไม่ต่อเนื่องจึงไม่อาจนับระยะเวลาต่อเนื่องกันได้ เมื่อฐานะการเป็นข้าราชการของนาย ก. ขาดตอนลง อธิบดีกรมศุลกากรจึงไม่มีอำนาจที่จะนำกรณีที่นาย ก. ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยเมื่อครั้งเป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานศาลปกครองกลาง ซึ่งได้ลาออกจากราชการขาดตอนไปแล้ว มาพิจารณาดำเนินการทางวินัยได้ สำหรับกรณีที่นางสาว ข. ได้มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหานาย ก. ต่อสำนักงานศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นการกล่าวหาแก่นาย ก. ออกจากราชการ จึงอยู่ในอำนาจของสำนักงานศาลปกครองกลางที่จะพิจารณาว่าเป็น

กรณีตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๕๔๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง หรือข้อกฎหมาย

เรียน นาย ก. และนาย ข.

อ้างถึง หนังสือของท่าน ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้หรือว่า การที่ข้าราชการปฏิบัติงานเป็นกรรมการดำเนินการในสหกรณ์ออมทรัพย์ต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มีใช้ส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การที่จะถือว่าการปฏิบัติงานในสหกรณ์ของข้าราชการเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มีใช้ส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือไม่ ต้องได้ความว่าสหกรณ์นั้น กระทรวง ทบวง กรม ได้ร่วมทุนหรือให้เงินอุดหนุนหรือดำเนินกิจการของสหกรณ์ด้วย อย่างไรก็ตาม กิจการของสหกรณ์ออมทรัพย์สาธารณสุขมหาสารคาม จำกัด มีลักษณะการดำเนินงานที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของสมาชิกซึ่งเป็นข้าราชการ พนักงานของรัฐ หรือลูกจ้างประจำในหน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัดมหาสารคาม พนักงานและลูกจ้างประจำของสหกรณ์ออมทรัพย์สาธารณสุขมหาสารคาม ซึ่งถือได้ว่าเป็นสวัสดิการภายในส่วนราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยข้อ ๑๖ ของระเบียบดังกล่าวได้กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตามระเบียบถือเป็นการปฏิบัติราชการ ดังนั้น การที่ข้าราชการปฏิบัติงานเป็นกรรมการในสหกรณ์ออมทรัพย์สาธารณสุขมหาสารคาม จำกัด จึงถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๖๒๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๘ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ท้าหรือเกี่ยวกับการสอบสวนกรณีข้าราชการหย่อนความสามารถ

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ลับ ที่ กค ๐๔๐๒.๓/๐๖๘๕๖ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมบัญชีกลางได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า ข้าราชการตำแหน่ง
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ - ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑)
ไม่ได้มาทำงานสม่ำเสมอทุกวัน บางครั้งลาติดต่อกัน ๑-๓ วัน โดยไม่ได้รับอนุมัติให้ลา โดยอ้างว่าตนเอง
ไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน กรมบัญชีกลางเห็นว่ากรณีน่าจะจะมีมูลเข้าข่ายเป็นผู้หย่อน
ความสามารถในอันที่จะปฏิบัติราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ
ตามมาตรา ๑๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรมบัญชีกลางจึงหารือว่า
กรมบัญชีกลางจะดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการดังกล่าวกรณีหย่อนความสามารถ
ในอันที่จะปฏิบัติราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าให้ผู้ขึ้นรับราชการต่อไป
จะเป็นการเสียหายต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๑๑๐ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่ อย่างไร และหากไม่สามารถดำเนินการได้กรณีเช่นนี้ควรจะปฏิบัติ
อย่างไร จึงจะชอบด้วยกฎ ระเบียบของทางราชการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๑๑๐ บัญญัติให้นำมาตรา ๙๗ วรรคสอง มาใช้กับมาตรา ๑๑๐ (๖)
กรณีข้าราชการหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือ
ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยมาตรา ๙๗ วรรคสอง เป็นการพิจารณากรณี
ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประกอบกับกรณีนี้ตาม
มาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ
โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จึงเห็นได้ว่ามาตรา ๑๑๐ (๖) มีเจตนารมณ์ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ
โดยต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเช่นเดียวกับการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น
ในกรณีนี้กรมบัญชีกลางจึงต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยหลักเกณฑ์และวิธีการ
สอบสวนให้ดำเนินการตาม กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ทั้งนี้ ตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๓๒

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๒๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ทหารเรือเกี่ยวกับการล้างมลทินและการขอกลับเข้ารับราชการ

เรียน อธิบดีกรมสรรพสามิต

อ้างถึง หนังสือกรมสรรพสามิต ลับ ที่ กค ๐๖๑๘/๕๑๗ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้ทหารเรือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่ากรมสรรพสามิตได้มีคำสั่งที่ ๒๑๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙ ให้นาย ก. เจ้าหน้าที่ตรวจสรรพสามิต ๗ และนาย ข. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๗ ออกจากราชการตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง โดย อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง พิจารณาแล้วเห็นว่า ในทางการสอบสวนแม้อยังไม่อาจฟังได้ว่าบุคคลทั้งสองเรียกร้อเงินจากผู้ต้องหาคดียาเสพติดก็ตาม แต่กรณี มีเหตุอันสงสัยอย่างยิ่งว่าบุคคลทั้งสองได้จับกุมผู้ต้องหาคดียาเสพติดพร้อมยาบ้า จำนวน ๓ เม็ด แล้วไม่ดำเนินคดีตามกฎหมายโดยปล่อยตัวไป อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ ความแน่ชัดพอที่จะฟังโทษบุคคลทั้งสอง แต่ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ทางราชการ จึงให้ ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทิน ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ ซึ่งบุคคลทั้งสองอยู่ในเกณฑ์ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และได้ยื่นเรื่องขอกลับ เข้ารับราชการ กรมสรรพสามิตจึงทหารเรือว่า บุคคลทั้งสองมีสิทธิที่จะขอกลับเข้ารับราชการได้หรือไม่ ถ้ากรม สรรพสามิตรับกลับเข้ารับราชการ จะต้องแต่งตั้งให้บุคคลทั้งสองดำรงตำแหน่งเดิมและสถานที่เดิมก่อนที่จะถูก ให้ออกจากราชการ หรือตำแหน่งเทียบเท่าตำแหน่งเดิม แต่สถานที่ใดก็ได้ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรมสรรพสามิตได้มีคำสั่งให้นาย ก. และนาย ข. ออกจากราชการ เพราะมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ตามมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙ บุคคลทั้งสองจึงได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ดังนั้น บุคคลทั้งสองจึงมีสิทธิที่จะ ขอกลับเข้ารับราชการได้ และต้องมีคุณสมบัติทั่วไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วย แต่ถ้าเหตุที่ถูกให้ออกจากการนั้นเป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดี จนเป็นที่รังเกียจของสังคม บุคคลทั้งสองอาจเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว อย่างไรก็ตามเป็นดุลพินิจของกรมสรรพสามิตว่าจะรับบุคคลทั้งสองกลับเข้ารับ ราชการหรือไม่ ซึ่งต้องคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการด้วย

สำหรับที่หาหรือว่าถ้ากรมสรรพสามิตรับบุคคลทั้งสองกลับเข้ารับราชการจะต้องแต่งตั้งให้บุคคลทั้งสองดำรงตำแหน่งเดิมและสถานที่เดิมก่อนที่จะถูกให้ออกจากราชการ หรือตำแหน่งเทียบเท่าตำแหน่งเดิมแต่สถานที่ใดก็ได้ นั่น ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่องการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตามบทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดแนวทางการดำเนินการไว้ว่าการบรรจุผู้เคยเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ แล้วให้เทียบการดำรงตำแหน่งและระดับดังกล่าวเป็นตำแหน่งประเภทและระดับตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๒๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง หรือปัญหาข้อกฎหมาย

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือ อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง ลับ ที่ กค ๐๒๐๕.๔ (อ.ก.พ.)/ล.๒๗๗ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้หารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรมศุลกากรมีคำสั่ง ที่ ๓๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีนางสาว ก. มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตการสอบ คือ นำโทรศัพท์มือถือติดตัวเข้าไปในสถานที่สอบโดยไม่ได้ปิดเครื่อง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเห็นควรยุติเรื่อง หัวหน้าฝ่ายวินัยเสนอความเห็นว่าการกระทำของนางสาว ก. เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบแบบธรรมเนียมของทางราชการ ควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เป็นความผิดเล็กน้อยมีเหตุอันควรงดโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน แต่เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงยังไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้นางสาว ก. ทราบ จึงเห็นควรให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการตามข้อกำหนดดังกล่าวให้เป็นการถูกต้องก่อนแล้วจึงให้ว่ากล่าวตักเตือน รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมศุลกากรได้สั่งการ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ว่า “ดำเนินการตามเสนอ” คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงจึงได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้นางสาว ก. ทราบ เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ และให้โอกาสชี้แจงนำสืบแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ต่อมานายด่านศุลกากรลาดกระบัง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑ ว่ากล่าวตักเตือน และกรมศุลกากรรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง โดย อ.ก.พ. กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยกรณีนางสาว ก. ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด จึงได้หารือไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมศุลกากรได้สั่งการเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นกรณีที่พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า นางสาว ก. กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและลงความเห็นโดยข้ามขั้นตอนตามกฎหมายว่าเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษเป็นให้ว่ากล่าวตักเตือน และสั่งการให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบให้ถูกต้องครบถ้วนเสียก่อนแล้วจึงให้ว่ากล่าวตักเตือน นางสาว ก. ต่อไป การพิจารณาสั่งการในลักษณะดังกล่าวแม้จะไม่ถูกต้องตามขั้นตอนแต่รองอธิบดีกรมศุลกากรยืนยันว่าการสั่งการดังกล่าวเป็นการสั่งงดโทษตั้งแต่วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แล้ว และสาระสำคัญของเรื่องนี้อยู่ที่การงดโทษ โดยกรณีทำนองเดียวกันนี้คณะกรรมการกฤษฎีกา

ได้เคยพิจารณามีความเห็น ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๕๐๑/๑๖๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๒๗ ว่า “ข้าราชการถูกลงโทษโดยคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายย่อมเป็น “ผู้ถูกลงโทษทางวินัย” ตามความหมายในบทนิยามตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ นี้แล้ว จึงได้รับการล้างมลทิน” ดังนั้น เมื่อกรมตุลาการเห็นว่าได้มีการพิจารณาสั่งลงโทษเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ การงดโทษดังกล่าวจะถูกต้องหรือไม่ถูกต้องตามขั้นตอนกฎหมาย แต่เมื่อได้สั่งงดโทษก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จึงถือว่านางสาว ก. อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับประโยชน์ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๖๓๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง การขอการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ลับ ที่ มท ๐๘๐๒.๕/๔๘๑ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้หาหรือการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงกับนาง ศ. เจ้าหน้าที่ปกครอง ๕ สำนักงานปกครองท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ สรุปความว่า เดิมสำนักงานปกครองท้องถิ่นจังหวัดเป็นราชการบริหารส่วนกลาง และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีการมอบอำนาจในการบริหารงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ สำนักงานปกครองท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของนาง ศ. ซึ่งได้ขอลาออกตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ เป็นต้นไป และต่อมาได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ขอร้องขอลาออกโดยขอกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไป แต่จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ศ. ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ระบุในหนังสือขอลาออกเป็นต้นมาซึ่งเป็นระยะเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้บังคับบัญชาทราบ จังหวัดศรีสะเกษพิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ดังกล่าวมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นระยะเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเป็นความผิดอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงส่งเรื่องดังกล่าวให้ อ.ก.พ. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณา ตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ก่อนที่จะมีการนำเรื่องดังกล่าวเสนอ อ.ก.พ. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดได้เปลี่ยนสถานะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาค ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำให้ข้าราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดที่ปฏิบัติหน้าที่ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัดอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีนี้ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อมีมติเป็นประการใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษในฐานะผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ตามมาตรา ๕๗ (๑๑) มาตรา ๙๗ วรรคสอง และมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงหาหรือว่า ความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๙๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า “ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ. ดังกล่าวมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎ ก.พ.” แต่โดยที่ขณะนี้ ก.พ. ยังไม่มีการออกกฎดังกล่าว จึงไม่อาจที่จะนำบทบัญญัติข้างต้นมาใช้ในการดำเนินการได้ ประกอบกับกรณีนี้เป็นการดำเนินการในลักษณะกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จึงไม่อาจที่จะนำการดำเนินการตามบทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ มาใช้ในการดำเนินการได้เช่นกัน ก.พ. จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดการดำเนินการต่อไปเพิ่มเติม สำหรับกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีเป็นผู้ดำเนินการให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด หรือ อ.ก.พ. กรม ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี พิจารณา (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

สำหรับกรณีที่หารือปรากฏว่า จังหวัดศรีสะเกษได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการขอลาออกจากราชการของ นาง ศ. ซึ่งขณะนั้นเป็นข้าราชการในราชการบริหารส่วนกลาง และผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่า พฤติการณ์ของ นาง ศ. เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง เป็นการดำเนินการในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรณีจึงต้องถือว่า อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการทางวินัย จึงต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณา เมื่อ อ.ก.พ. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีมติเป็นประการใด อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในฐานะผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จึงสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๖๔๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง หรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมตุลาการ

อ้างถึง หนังสือกรมตุลาการ ที่ กค ๐๕๑๖/๕๐๒๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมตุลาการได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริง ดังนี้

๑. กรณีมีหนังสือร้องเรียนกล่าวหาว่า เจ้าหน้าที่ตุลาการสำนักงานตุลาการกรุงเทพกระทำผิดต่อหน้าที่ราชการโดยสมคบกับผู้นำเข้าสินค้า ลดการสำแดงปริมาณสินค้าให้น้อยกว่าความเป็นจริง เพื่อหลีกเลี่ยงภาษีอากรและสั่งให้ตรวจปล่อยสินค้าจากอารักขาของกรมตุลาการโดยวิธี “ยกเว้นการตรวจ” อันเป็นการขัดต่อประมวลระเบียบปฏิบัติตุลาการ สำนักงานตุลาการกรุงเทพ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งผลการสอบสวนเห็นว่าการกระทำดังกล่าวยังไม่ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย ผู้อำนวยการสำนักงานตุลาการกรุงเทพจึงมีคำสั่งลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ เห็นควรยุติเรื่อง พร้อมรายงานการพิจารณาให้กรมตุลาการทราบ

๒. กรณีมีเจ้าหน้าที่ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) จำนวน ๑๐ คน ได้ข้ามแดนเข้ามาทำการจับกุมเรือกบพร้อมสินค้าไม้แปรรูปของผู้นำเข้าสินค้าที่จอดอยู่ในอารักขาของกรมตุลาการที่ทำเทียบเรือน้ำลิกด้านตุลาการเชียงของ สำนักงานตุลาการภาคที่ ๓ และนำเรือยนต์ลากเรือกบพร้อมไม้แปรรูปบางส่วนข้ามแม่น้ำโขงกลับไปฝั่ง สปป.ลาว สำนักงานตุลาการภาคที่ ๓ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งผลการสอบสวนเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตุลาการที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ที่ทำเทียบเรือน้ำลิกเชียงของ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ ไม่เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ เป็นความผิดวินัยเล็กน้อย เห็นควรงดโทษให้ว่ากล่าวตักเตือน ผู้อำนวยการสำนักงานตุลาการภาคที่ ๓ จึงได้มีคำสั่งลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๗ เห็นควรงดโทษทางวินัย โดยให้ว่ากล่าวตักเตือนและทำทัณฑ์บนไว้เป็นหลักฐาน พร้อมรายงานการพิจารณาให้กรมตุลาการทราบ กรมตุลาการจึงหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ทั้งสองกรณี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียน ดังนี้

๑. ตามที่หารือว่า ผู้อำนวยการสำนักงานตุลาการกรุงเทพ และผู้อำนวยการสำนักงานตุลาการภาคที่ ๓ มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาตามนัยมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีอำนาจยุติเรื่องหรือลงโทษเจ้าหน้าที่ในสังกัดได้หรือไม่ อย่างไร

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙๙ วรรคห้า บัญญัติไว้มีสาระสำคัญว่า เมื่อมีการกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที สำหรับเรื่องที่ทำหรือนี้ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓๑ กำหนดให้กรมซึ่งสังกัดหรือไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการกรม กองหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากอง และหากกรมใดมีความจำเป็น จะแบ่งส่วนราชการโดยให้มีส่วนราชการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ก็ได้ และมาตรา ๓๓ วรรคสอง บัญญัติให้ส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ๆ โดยให้มีผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่เทียบเท่ากับผู้อำนวยการกอง เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ดังนั้น เมื่อสำนักงานตุลาการกรุงเทพ และสำนักงานตุลาการภาคที่ ๓ เป็นส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมตุลาการ กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๕ (ใช้บังคับขณะนั้น) ผู้อำนวยการสำนักงานตุลาการกรุงเทพ และผู้อำนวยการสำนักงานตุลาการภาคที่ ๓ จึงเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสังกัดที่มีอำนาจสืบสวนข้อเท็จจริงและสั่งยุติเรื่องได้ ตามนัยมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับอำนาจการลงโทษนั้น ถ้าเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ ประกอบกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๖) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน

๒. ตามที่ทำหรือว่า การที่ผู้อำนวยการสำนักงานตุลาการกรุงเทพมีความเห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ราชการของเจ้าหน้าที่ตุลาการดังกล่าวยังไม่ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย จึงยุติเรื่อง และการที่ผู้อำนวยการสำนักงานตุลาการภาคที่ ๓ เห็นควรงดโทษวินัยโดยให้ว่ากล่าวตักเตือนและทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตามนัยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ อธิบดีกรมตุลาการสามารถที่จะมีความเห็นแตกต่างและดำเนินการทางวินัยเป็นประการอื่นได้หรือไม่ อย่างไร

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติว่า “.....บรรดาผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัย ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สั่งยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไป” ดังนั้นเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้อำนวยการสำนักงานตุลาการกรุงเทพเห็นว่า การกระทำของเจ้าหน้าที่ตุลาการตามที่มีการร้องเรียนกล่าวหาไม่ถือว่าเป็นความผิดวินัย จึงได้สั่งยุติเรื่อง และผู้อำนวยการสำนักงานตุลาการภาคที่ ๓ เห็นว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยเป็นความผิดวินัยเล็กน้อย

ให้ว่ากล่าวตักเตือนและทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไปแล้ว ก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ เจ้าหน้าที่ศุลกากรทั้งสองไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือไม่ต้องถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไป อธิบดีกรมศุลกากรจึงไม่สามารถมีความเห็นแตกต่างและดำเนินการทางวินัยเป็นประการอื่นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๖๔๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง หรือการดำเนินการทางวินัยกรณี นาง พ. กับพวกรวม ๔ ราย

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๕/๑๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขแจ้งว่า จังหวัดตราดได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตราดจำนวน ๔ ราย ได้แก่ นาง พ. เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๕ ซึ่งถูกกล่าวหาว่าทุจริตต่อหน้าที่ราชการ นาง อ. นักวิชาการสาธารณสุข ๘ นาย ท. เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๘ และนาย น. เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๗ ซึ่งถูกกล่าวหาว่าประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง จากการสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า บุคคลทั้งสี่กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่ถูกกล่าวหา เห็นควรลงโทษไล่ออกและปลดออกจากราชการ แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดตราดพิจารณาเห็นว่า ในกรณีของนาง อ. นาย ท. และนาย น. ได้มีการนำเงินมาชดใช้คืนแก่ทางราชการ หรือได้รับสภาพหนี้และยินยอมผ่อนชำระแล้ว ถือว่าไม่เป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง พฤติการณ์จึงเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ จังหวัดตราดจึงส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาโทษตามมาตรา ๑๐๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ก่อนที่ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขจะพิจารณา พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ และสำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ข้อ ๓ กำหนดการดำเนินการเพื่อลงโทษที่จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. สามัญพิจารณา ตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด หรือ อ.ก.พ. กรม ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี พิจารณา แต่โดยที่กรณีนี้เป็นเรื่องข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ลงมา กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ และปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕๔๗/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๗ มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการระดับ ๘ ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค จึงมีปัญหาข้อกฎหมายว่า กรณีของข้าราชการทั้ง ๔ ราย จะต้องเสนอเรื่องให้ อ.ก.พ. สามัญใดพิจารณา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ขณะนี้ ก.พ. ได้มีหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ กำหนดการดำเนินการตามมาตรา ๑๓๒ และมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพิ่มเติมจากที่เคยกำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดยข้อ ๗ ของหนังสือดังกล่าวได้กำหนดให้กรณีที่มีการส่งเรื่องการดำเนินการทางวินัยเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการให้ อ.ก.พ. สามัญไต่พิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้ชื่อยุ่ก่อนวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ให้ อ.ก.พ. สามัญนั้นพิจารณาตามกฎหมายนั้นจนแล้วเสร็จดังปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยพร้อมนี้

สำหรับกรณีที่หารือเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับ และเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ลงมา กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ จึงต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาตามมาตรา ๑๐๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อปรากฏว่าจังหวัดตราดได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาถูกต้องตามกฎหมายก่อนที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ จะมีผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขจึงมีหน้าที่ที่จะต้องพิจารณาเรื่องดังกล่าวต่อไปจนแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ตามนัยข้อ ๗ ของหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ ดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๔๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง การขอการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมศุลกากร

อ้างถึง หนังสือกรมศุลกากร ลับ ที่ กค ๐๕๑๖/ล ๗๒ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมศุลกากรหรือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งผลการตรวจสอบการดำเนินการขายทอดตลาดรถยนต์ของกลางของกรมศุลกากร โดยให้กรมศุลกากรดำเนินคดีตามกฎหมายและดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกระทรวงการคลังได้ขอให้กรมศุลกากรดำเนินการตามมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๓/๒๔๙๔ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่องการสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการต่างสังกัด กรม กระทรวงที่กระทำผิดร่วมกัน กรมศุลกากรจึงได้จัดประชุมร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ สำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงยุติธรรม กระทรวงการคลัง และกรมบัญชีกลาง ในการประชุมร่วมดังกล่าว ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยข้าราชการฝ่ายอัยการต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ที่บัญญัติให้ประธาน ก.อ. และ/หรือ อัยการสูงสุด แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการอัยการและกรรมการสอบสวนต้องเป็นข้าราชการอัยการเท่านั้น สำนักงานอัยการสูงสุดจึงไม่สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการทางวินัยร่วมกับหน่วยงานอื่นได้ กรมศุลกากรจึงขอหารือว่า สำนักงาน ก.พ. จะกำหนดแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการทางวินัยกรณีดังกล่าวอย่างไร เพื่อกรมศุลกากรจะได้ดำเนินการทางวินัยให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า โดยที่ข้าราชการอัยการได้มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ใช้บังคับเป็นการเฉพาะอยู่แล้ว ดังนั้น กรณีที่ข้าราชการอัยการเป็นผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดกรมศุลกากร กรมบัญชีกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง และสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม รวมทั้งอดีตอธิบดีกรมศุลกากร รวม ๑๖ คน ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน เป็นกรณีที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๙๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยอาจนำมติ ก.พ. ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๓/๒๔๙๔ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่องการสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการต่างสังกัด กรม กระทรวง ที่กระทำผิดร่วมกันมาเป็นแนวทางปฏิบัติได้สำหรับรายอดีตอธิบดีกรมศุลกากร ถ้าไม่เป็นกรณีตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กล่าวคือ ผู้นี้ได้ออกจากราชการไปก่อนมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือ หรือได้พ้นจากราชการไปเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันแล้ว ก็ไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับผู้นี้ได้ ส่วนการดำเนินการร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น โดยที่ปลัดกระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดกรมศุลกากร กรมบัญชีกลาง และสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง ตามมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น ปลัดกระทรวงการคลังกับปลัดกระทรวงยุติธรรมจึงควรทำความตกลงร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลชุดเดียวกัน และถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะขอให้ข้าราชการอัยการที่เป็นกรรมการสอบสวนข้าราชการอัยการที่ถูกกล่าวหาในเรื่องเดียวกันนี้มาหารือร่วมเป็นคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกกล่าวหาด้วย ก็อาจขอทำความตกลงกับสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณีได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๕๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ทหารือการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ลับ ที่ มท ๐๓๐๒.๓/๑๒๔๖ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการปกครองได้ทหารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรมการปกครอง ได้มีหนังสือส่งเรื่องรายงานการดำเนินการทางวินัยราย นาย ท. ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ) ที่ทำการปกครองอำเภอห้วยคต จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งกรมการปกครองได้รับรายงานจากจังหวัดอุทัยธานี ไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เพื่อนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยพิจารณา แต่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ได้มีหนังสือแจ้งว่ากรมการปกครองส่งเพียงสำนวนการสอบสวน และเอกสารการพิจารณา โดยที่ยังมิได้สรุปความเห็น และจัดทำรายงานการดำเนินการทางวินัยเสนอต่อ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ถือได้ว่าเป็นการรายงานการดำเนินการที่ไม่ครบถ้วนถูกต้อง กรมการปกครอง จึงทหารือว่า กรมการปกครองสามารถพิจารณาให้ความเห็นเรื่องที่จะต้องรายงานให้ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย พิจารณาได้หรือไม่ และกรมการปกครองมีหน้าที่จัดทำรายงานการดำเนินการทางวินัยในเรื่องดังกล่าวเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ ข้อ ๖ กำหนดว่า “ในกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดได้รายงานการดำเนินการทางวินัยการสอบสวน หรือการให้ออกจากราชการไปยังอธิบดี ตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙ และในวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ อธิบดียังพิจารณาไม่เสร็จ ให้อธิบดีรายงานโดยส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวน หรือการพิจารณาไปให้ อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๑๐๓” (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) ดังนั้น เมื่ออธิบดีกรมการปกครองได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยจากผู้ว่าราชการจังหวัดอุทัยธานี และในวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ อธิบดีกรมการปกครองยังพิจารณาไม่เสร็จ อธิบดีกรมการปกครองจะต้องส่งเรื่องรายงานการดำเนินการทางวินัยนาย ท. พร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนหรือการพิจารณาไปยัง

อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย โดยไม่ต้องพิจารณาให้ความเห็นหรือ จัดทำรายงานการดำเนินการทางวินัย
เรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๒๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง หรือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด่วน ลับ ที่ กก ๐๒๐๑/๒๕๗ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๔๔๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จำนวน ๗ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยแจ้งว่าผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชได้ดำเนินการทางวินัยนาย ส. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ว เมื่อครั้งนาย ส. ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช และผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชได้ส่งยุติเรื่องเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ แล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แจ้งให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาดำเนินการทางวินัยกับนาย ส. ในกรณีเดียวกันอีก สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงหารือไปยัง ก.พ. ว่า จะดำเนินการทางวินัย นาย ส. ได้อีกหรือไม่หรือสมควรดำเนินการอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ คณะที่ ๒ และคณะที่ ๑๑) ได้วินิจฉัยว่า “การที่ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้ใต้บังคับบัญชาและมีคำสั่ง...ให้ยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ ผู้นั้นย่อมได้รับประโยชน์จากการล้างมลทิน เพราะเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งมีผลให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไป อันเป็นผลที่กฎหมายบัญญัติรับรองไว้ ดังนั้น แม้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เมื่อผู้นั้นได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นได้อีกต่อไป ” ดังนั้น กรณีนี้เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชได้สอบสวนและได้ส่งยุติเรื่องการดำเนินการทางวินัยนาย ส. เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นการสั่งยุติเรื่องก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ นาย ส. ย่อมได้รับ

ประโยชน์จากมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ และไม่ต้องถูกเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไป ทั้งนี้ ตามการวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่พิจารณาแนวทางการดำเนินการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๘๘๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง หรือเกี่ยวกับการขอกลับเข้ารับราชการ

เรียน อธิบดีกรมการแพทย์

อ้างถึง หนังสือกรมการแพทย์ ที่ สธ ๐๓๐๒/๑๕๔๙ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๒
 ๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร ๐๗๑๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๒๓
 ๓. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๘ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒
 ๔. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการแพทย์ได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่าผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา ได้มีคำสั่งที่ ๑๗๘๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๖ ปลดนาย ม. นักวิชาการสาธารณสุข ๔ สังกัดสถานีอนามัยบ้านทุ่งปรือ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ออกจากราชการตามมติ อ.ก.พ. จังหวัดสงขลา ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓ กรณีลาป่วยเกินกำหนดและไม่มารายงานตัวเพื่อปฏิบัติหน้าที่ราชการ ต่อมานาย ม. ได้ขอกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ กลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศและสนับสนุนวิชาการ กลุ่มงานภารกิจวิชาการ ศูนย์มหาวชิราลงกรณ์ กรมการแพทย์จึงหารือว่าจะรับ นาย ม. กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งดังกล่าวได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่าพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕ ได้บัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำการก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ดังนั้น นาย ม. จึงได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติดังกล่าวอันเป็นผลให้ไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา ๓๖ ข. (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมีสิทธิจะขอกลับเข้ารับราชการได้ ส่วนการที่กรมการแพทย์จะพิจารณารับ นาย ม. กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งดังกล่าวได้หรือไม่ นั้น เป็นอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่จะพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๖๓ วรรคสี่ และมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่องการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการ ตามบทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

กำหนดแนวทางการดำเนินการไว้ว่า การบรรจุผู้เคยเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๑๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๒๓ หรือหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๘ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ แล้วแต่กรณี ส่วนการเทียบตำแหน่งและระดับตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นตำแหน่งประเภทและระดับตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๖ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอพระราชทานความเป็นธรรม

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการ ที่ นร ๐๕๐๘/ท ๗๙๙๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการ ซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการแล้วต่อมาได้รับการพิจารณายกโทษ พ.ศ. ๒๕๓๘ จำนวน ๒ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการ แจ้งว่า นาย ก. ได้ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาว่า เดิมรับราชการในตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อมาถูกสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ จึงได้ ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางและศาลปกครองสูงสุด และศาลดังกล่าวได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่ง ลงโทษ จากนั้นจึงได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๔ ซึ่ง นาย ก. เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการดำเนินการดังกล่าว สำนักเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการจึงขอ ทราบแนวทางการปฏิบัติในการบรรจุกลับในกรณีเช่นนี้ของข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อประกอบ พระบรมราชวินิจฉัยต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในส่วนของข้าราชการพลเรือนสามัญมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑. การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองตามคำพิพากษาของศาลและการกลับเข้ารับราชการ ในทางปฏิบัติ อ.ก.พ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการซึ่งทำหน้าที่แทน ก.พ. ได้เคย พิจารณาปัญหาในทำนองเดียวกันไว้ว่า ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจจะต้องดำเนินการยกเลิกคำสั่งลงโทษเพื่อให้ เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด และมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ถูกลงโทษให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่คำสั่งเป็นต้นไป

๒. สำหรับเงินเดือนระหว่างถูกออกจากราชการ โดยที่ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย การจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการโดยไม่ชอบด้วย กฎหมาย และข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือ ไล่ออกจากราชการแล้วต่อมาได้รับการพิจารณา ยกโทษ พ.ศ. ๒๕๓๘ กำหนดใน ข้อ ๔ (๑) ว่า "...ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจาก ราชการแล้วต่อมาผู้มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายได้พิจารณาวินิจฉัยว่า คำสั่งที่สั่งให้ออก ปลดออก หรือ ไล่ออกจากราชการดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือข้าราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออก ปลดออก หรือ

ไล่ออกจากราชการ แล้วต่อมาผู้มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายได้พิจารณาวินิจฉัยว่าข้าราชการผู้นั้น ไม่ได้กระทำความผิด จึงสั่งยกโทษและให้กลับเข้ารับราชการ ทั้งนี้ โดยกรณีถึงที่สุดแล้ว ให้ข้าราชการดังกล่าวได้รับเงินเดือนในระหว่างที่มีได้มาปฏิบัติราชการ ดังนี้

(๑) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้นั้นมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทิน หรือมีหม่อม ให้จ่ายให้ตามที่ผู้มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายตามวรรคหนึ่งกำหนด ในกรณีที่มีได้กำหนดให้จ่ายให้เต็ม...”
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ดังนั้น ข้าราชการที่ถูกลงโทษและได้กลับเข้ารับราชการอีก จึงมีสถานภาพการเป็นข้าราชการต่อเนื่องและสามารถรับเงินเดือนในช่วงที่ถูกออกจากราชการได้ตามระเบียบดังกล่าว

อนึ่ง โดยที่พนักงานส่วนท้องถิ่นมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นบังคับไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้น การดำเนินการตามกฎหมายหรือแนวทางปฏิบัติสำหรับเรื่องนี้อาจมีความแตกต่างจากข้าราชการพลเรือนสามัญได้

จึงเรียนมาเพื่อประกอบการพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

เบญจวรรณ สร้างนิทร

(นางเบญจวรรณ สร้างนิทร)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๒ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ทหารือปัญหาข้อกฎหมาย

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง อนุกรรมการใน อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือ อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง ลับ ที่ กค ๐๒๐๕.๔ (อ.ก.พ.)/ล ๗๗ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าสำนักงานสรรพากรภาค ๑ กรมสรรพากร ได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นาย ว. นิตกรชำนาญการ สำนักงานสรรพากรภาค ๑ ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน ต่อมา นาย ว. ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ อ.ก.พ. กรมสรรพากร ซึ่งที่ประชุม อ.ก.พ. กรมสรรพากร ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๒ ได้พิจารณามีมติให้ลดโทษจากตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน เป็นภาคทัณฑ์ และหลังจากนั้น กรมสรรพากรได้มีคำสั่งกรมสรรพากรที่ ๒๑๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๒ ลดโทษจากตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน เป็นภาคทัณฑ์ ตามมติ อ.ก.พ. กรมสรรพากร และในการดำเนินการออกคำสั่งลงโทษดังกล่าว กรมสรรพากรอ้างข้อกฎหมาย โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๑๒๕ (๒) ประกอบมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง จึงหาหรือว่าการออกคำสั่งลงโทษดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๑๒๕ (๒) ประกอบมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และหากไม่ขอบด้วยกฎหมายการออกคำสั่งดังกล่าวจะต้องอาศัยอำนาจตามข้อกฎหมายใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นกรณี ที่ นาย ว. ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนต่อ อ.ก.พ. กรมสรรพากร ตามมาตรา ๑๒๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และ อ.ก.พ. กรมสรรพากรได้พิจารณาอุทธรณ์ของ นาย ว. ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๓๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วมีมติให้ลดโทษจากตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน เป็นภาคทัณฑ์ การที่กรมสรรพากรมีคำสั่งลดโทษตามคำสั่งที่ ๒๑๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๒ เป็นการสั่งการตามมติของ อ.ก.พ. กรม ซึ่งมีอำนาจพิจารณาตามมาตรา ๑๓๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลประกอบกับมาตรา ๑๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒๕ (๒) และมาตรา ๑๐๓

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

เบญจวรรณ สร้างนิทร

(นางเบญจวรรณ สร้างนิทร)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ทหารเรือการบรรจุกลับเข้ารับราชการ

เรียน อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

อ้างถึง หนังสือกรมโรงงานอุตสาหกรรม ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๓๑๗/๕๕๙๗ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาบันทึกความเห็นสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสรีจที่ ๗๗๗/๒๕๕๒ จำนวน ๔ ฉบับ
๒. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๘ ฉบับ
๓. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร ๐๗๑๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓
จำนวน ๕ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้หารือไปยัง ก.พ. ว่า นาย พ. ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่ขอบรรจุกลับเข้ารับราชการเนื่องจากได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่อยู่ระหว่างฟ้องร้องดำเนินคดีที่ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงต่อศาลปกครองสงขลา จะถือว่านาย พ. ได้รับการล้างมลทินหรือไม่ และการขอบรรจุกลับเข้ารับราชการเนื่องจากได้รับการล้างมลทินในกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ มีแนวทางในการพิจารณาอย่างไรบ้าง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาว่า นาย พ. จะได้รับการล้างมลทินในขณะที่อยู่ระหว่างฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาลปกครองสงขลาหรือไม่ นั้น ปัญหาที่ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ได้มีแนววินิจฉัยไว้ว่า ผู้ถูกลงโทษที่ได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด แม้ศาลปกครองสูงสุดจะมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ แต่เป็นเวลาภายหลังที่พระราชบัญญัติล้างมลทินใช้บังคับแล้ว จึงไม่มีผลกระทบต่อผลการล้างมลทินที่มีผลสมบูรณ์ไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจมีคำสั่งให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ถูกลงโทษซึ่งได้รับการล้างมลทินในการกระทำเดียวกันนั้นได้อีก กรณีของ นาย พ. จึงได้รับการล้างมลทินตามผลคำวินิจฉัยดังกล่าว

ส่วนปัญหาเรื่องแนวทางการขอบรรจุกลับเข้ารับราชการในกรณีกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ นั้น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๓ วรรคสี่ บัญญัติไว้ว่า “การบรรจุข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้ออกจากราชการไปที่มีใช่เป็นการออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการกลับเข้ารับราชการในกระทรวงหรือกรม ตลอดจนจะสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์

และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด” ซึ่ง ก.พ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุผู้ออกจากราชการไปแล้ว กลับเข้ารับราชการ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ และ ๓ ซึ่งตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้กำหนดเงื่อนไขข้อหนึ่งว่า “ผู้สมัครกลับเข้ารับราชการต้องมีคุณสมบัติทั่วไปหรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติ” กรณีนี้ เมื่อ นาย พ. ได้รับการล้างมลทินจึงถือได้ว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๖ (๙) หรือ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมีสิทธิที่จะขอกลับเข้ารับราชการได้ตามนัย มาตรา ๖๓ วรรคสี่ ดังกล่าว ส่วนการที่ส่วนราชการจะบรรจุ นาย พ. กลับเข้ารับราชการหรือไม่เพียงใด นั้น เป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๑๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง หรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๕/๒๘๔

ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าจังหวัดนนทบุรีได้มีคำสั่งที่ ๑๗๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย พ. นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรีเป็นผู้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงสาธารณสุขในฐานะอธิบดี และคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพฤติกรรมของนาย พ. เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรีจึงส่งเรื่องให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณา แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ และบัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรีมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ตามมาตรา ๕๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ ข้อ ๑ กำหนดว่า การดำเนินการเพื่อลงโทษในกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. สามัญดังต่อไปนี้ (๑) ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือปลัดกระทรวงในฐานะอธิบดีเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด หรือ อ.ก.พ. กรม ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงหารือว่าในกรณีของนาย พ. นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. จังหวัดนนทบุรี หรือ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อบทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๑ แล้ว ก็ให้นำบทบัญญัติในลักษณะ ๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับไปพลางก่อนต่อไปอีกไม่ได้ กรณีของนาย พ. ดังกล่าว จึงจะส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวง พิจารณาตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ได้

ส่วนการส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่แล้วแต่กรณี พิจารณา ตามมาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น กรณีใดจะส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. ไตพิจารณา จะต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในระหว่างที่ยังมิได้ออก กฎ ก.พ. ดังกล่าว การดำเนินการต่อไปในกรณีของนาย พ. จึงต้องดำเนินการตามที่ ก.พ. ได้มีมติกำหนดการดำเนินการตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๒ และมาตรา ๑๓๗ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ และเรื่องนี้เป็นกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรีเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยได้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงสาธารณสุขในฐานะอธิบดีให้ปฏิบัติราชการแทน ถือได้ว่าเป็นกรณีที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขในฐานะอธิบดีเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย พ. จึงต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณา ตามข้อ ๑ (๑) ของหนังสือสำนักงาน ก.พ. ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๔๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง หรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ลับ ที่ พศ ๐๐๐๑/๖๒ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๑

๒. หนังสือสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ลับ ที่ พศ ๐๐๐๑/๔๘ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้หารือการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงนางสาว ก. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๓ เดิมสังกัดกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ปัจจุบันสังกัดกองกลาง สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ ซึ่ง อ.ก.พ. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติตรวจสอบการดำเนินการสอบสวนวินัยของคณะกรรมการสอบสวนที่กรมการศาสนาแต่งตั้งก่อน แล้วจึงนำเสนอที่ประชุม ต่อมาสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้เสนอ อ.ก.พ. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติว่า การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนของกรมการศาสนา ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา และประธานกรรมการ กรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสอบสวนชุดเดิม ปัจจุบันมิได้เป็นข้าราชการในสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เห็นควรให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนางสาว ก. ขึ้นใหม่ อ.ก.พ. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติพิจารณาแล้ว มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ ให้ถอนเรื่องและมอบให้ไปศึกษาเรื่องให้ละเอียดรอบคอบก่อนแล้วนำเสนอที่ประชุมอีกครั้ง ต่อมาสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้มีคำสั่งที่ ๒๔๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๘ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวนนางสาว ก. และสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้ส่งสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา โดยหารือ ดังนี้

๑. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จะต้องปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ หรือไม่ และสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จะต้องดำเนินการประการใด จึงจะชอบด้วยกฎหมาย

๒. กรณีเช่นนี้จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการคณะใหม่หรือไม่ หรือจะต้องดำเนินการอย่างไร

๓. หากจะต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ มติของคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมจะนำมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ได้หรือไม่ เพียงใด

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาเอกสารที่ส่งมาประกอบการพิจารณาแล้ว เห็นว่าเรื่องนิตินกรรมการศาสนาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นางสาว ก. ตามคำสั่งที่ ๕๒/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ระหว่างการสอบสวนนางสาว ก. ได้โอนไปรับราชการในสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จกรรมการศาสนาจึงส่งรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนไปให้ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของนางสาว ก. ตามข้อ ๒๙ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ซึ่งในกรณีเช่นนี้ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติย่อมมีอำนาจตามข้อ ๓๓ โดยกำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๘ วรรคสาม มาตรา ๑๑๕ หรือ อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. จังหวัด สั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมได้ โดยจะให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือคณะใหม่ทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ ดังนั้น ในกรณีที่หารือ สำนักงาน ก.พ. จึงขอเรียน ดังนี้

๑. สำหรับข้อหารือที่ ๑ เมื่อสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเห็นว่าการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งกรรมการศาสนามีความบกพร่อง หรือการสอบสวนไม่สิ้นกระแสความ ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติย่อมมีอำนาจดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามประเด็นที่กำหนด ตามข้อ ๓๓ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ซึ่งมีใช่เป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวนซ้ำในเรื่องเดิม

๒. สำหรับข้อหารือที่ ๒ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ข้อ ๓๓ กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ ทำการสอบสวนเพิ่มเติม ก็ได้ตามความจำเป็น

๓. สำหรับข้อหารือที่ ๓ ในการให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ แล้วแต่กรณี ทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามข้อ ๓๓ นั้น เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้คณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติม ไปให้ผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติม โดยไม่ต้องทำความเข้าใจ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๔๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เรียน อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

อ้างถึง หนังสือกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ด่วนมาก ที่ ทส ๐๔๐๖/๑๐๖๕ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแจ้งว่า ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาย ธ. เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๖ หัวหน้าสถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๔ (น้ำเขียว ตราด) สังกัดส่วนบริหารจัดการทรัพยากรป่าชายเลน ที่ ๑ สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน ในเรื่องดำเนินการปลูกป่าชายเลน แปลงที่ สน. ๔ ปส. ๑/๒๕๕๐ (ตราด) เนื้อที่ ๓๐๕ ไร่ ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าปากคลองบางพระ ป่าเกาะเจ้า และป่าเกาะลอย ตำบลหนองคันทร้ง อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด ซึ่งพื้นที่มีสภาพเป็นป่าพรุอยู่นอกภารกิจที่กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งรับผิดชอบ และปลอมแปลงเอกสารราชการเพื่อจูงใจให้ผู้บังคับบัญชาเชื่อว่ามี การประสานงานกับผู้นำชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว โดยระหว่างการสอบสวน นาย ธ. ได้ขอความเป็นธรรมให้พิจารณากรณี นาย ส. นาย ท. นาย ว. และ นาย ช. เข้าไปร้องคัดเอกสารในท้องที่งานของตน และลักเอาเอกสารทางราชการไป อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในกรณีขอความเป็นธรรมดังกล่าว ระหว่างการสืบสวนข้อเท็จจริง นาย ส. กับพวก ได้ขอให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ที่เป็นกลางเพื่อสอบสวน นาย ธ. ในเรื่องปลอมแปลงเอกสารการตรวจสภาพป่าร่วมกับคณะ อบต. หนองคันทร้ง เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ ในพื้นที่พรุน้ำจืด น้ำกร่อย กรณีจึงมี ปัญหาที่ขอหารือว่า เรื่องการปลอมแปลงเอกสาร อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจะสามารถยกขึ้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ได้อีกหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วขอเรียนว่า เรื่องนี้อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้มีคำสั่ง ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นาย ธ. ในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เรื่อง ดำเนินการปลูกป่าชายเลนแปลงที่สน.๔ ปส. ๑/๒๕๕๐ (ตราด) เนื้อที่ ๓๐๕ ไร่ ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าปากคลองบางพระ ป่าเกาะเจ้าและป่าเกาะลอย ตำบลหนองคันทร้ง อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด ในพื้นที่สภาพเป็นป่าพรุ ซึ่งเป็นการใช้เงินงบประมาณที่ผิดวัตถุประสงค์และไม่ปฏิบัติตามระเบียบกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งว่าด้วยการปลูกและบำรุงป่าชายเลน พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยมีการปลอมแปลงเอกสารราชการเพื่อจูงใจให้ผู้บังคับบัญชาเชื่อว่ามี การประสานงานกับผู้นำชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว โดยผลการสอบสวนพิจารณา อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้พิจารณาเห็นชอบให้ยุติเรื่องเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ดังนั้น การดำเนินการทางวินัยของอธิบดี

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจึงสิ้นสุดลงแล้ว ทางปฏิบัติต่อไปสำหรับเรื่องนี้อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจะต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว ไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การที่อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจะหยิบยกเหตุที่ นาย ส. กัปพวก ขอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ เพื่อทำการสอบสวนในเรื่องปลอมแปลงเอกสารซึ่งได้ส่งยุติไปแล้ว ขึ้นใหม่ โดยข้อเท็จจริงมิได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จึงเป็นเรื่องที่ไม่ชอบด้วยทางปฏิบัติดังกล่าว ซึ่งเรื่องทำนองนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณาวางหลักการไว้ว่า การกระทำผิดวินัยที่ผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาดำเนินการแล้ว เห็นว่าไม่มีความผิด หรือสั่งยุติเรื่อง แต่ภายหลังปรากฏพยานหลักฐานขึ้นใหม่ว่าเป็นการกระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาจึงจะสามารถดำเนินการสอบสวนในเรื่องเดียวกันนั้น เพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริงได้ ซึ่งหลักการของ ก.พ. ดังกล่าวนี้อ สอดคล้องกับหลักการมาตรา ๕๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๗๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๔ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ทหารเรือกรณีข้าราชการต้องคำพิพากษาฐานละเมิดอำนาจศาล

เรียน อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

อ้างถึง หนังสือกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลับ ด่วนที่สุด ทส ๐๔๐๖/๔๘ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ากรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งมีคำสั่งที่ ๓๗๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ลงโทษตัดเงินเดือน นาย ช. ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน กรณีเมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่ที่กรมประมงได้ทำการจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายประมง เมื่อนำเรือประมงเข้าเทียบท่า ลูกเรือประมงได้วิ่งหลบหนีไป และมีผู้อุทธรณ์ผู้กระทำความผิดมาอบตัว แต่ นาย ช. ไม่เอาใจใส่เป็นเหตุให้นำบุคคลอื่นที่มีชื่อผู้กระทำความผิดมารับสมอ้าง เมื่อส่งตัวผู้กระทำความผิดไปยังพนักงานสอบสวนและฟ้องศาล ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องทั้งหมดมิได้เป็นผู้กระทำความผิด ศาลจึงมีคำสั่งยกฟ้อง และศาลแขวงนครศรีธรรมราชสั่งจำคุก นาย ช. เป็นเวลา ๔ เดือน ฐานละเมิดอำนาจศาล ต่อมาศาลฎีกามีคำพิพากษาที่ ๓๐๖๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ให้จำคุก นาย ช. เป็นเวลา ๔ เดือน ฐานละเมิดอำนาจศาล ซึ่งกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเห็นว่าจะต้องสั่งให้ นาย ช. ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนแต่เนื่องจากมาตรา ๑๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า การสั่งให้ออกจากราชการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. และขณะนี้ ก.พ. ยังไม่ได้ออกกฎ ก.พ. ที่จะใช้เป็นแนวทางปฏิบัติแต่อย่างใด จึงหารือว่ากรณีดังกล่าวจะมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร ที่เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้ว เห็นว่า ตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า “ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกาหรือออกกฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบ หรือกำหนดกรณีใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบหรือกรณีที่กำหนดไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้” นั้น ในเรื่องการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนด้วยเหตุเป็นผู้ต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาลซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออกนี้ ไม่มีกฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบซึ่งใช้อยู่เดิม แต่เป็นกรณีที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๑๗ ซึ่งใช้อยู่เดิมบัญญัติให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งให้ผู้ที่ต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาลออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้ ซึ่งเป็นการให้อำนาจที่จะสั่งได้โดยตรง ถือได้ว่าเป็นกรณีที่กำหนดไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิมโดยไม่ขัดหรือแย้งกับมาตรา ๑๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ฉะนั้นเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงแน่ชัดว่า นาย ช. ต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาลโดยถูกจำคุกตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ มีกำหนด ๔ เดือน ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ก็มีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้ผู้นี้ ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา ๑๑๐ (๘) ประกอบกับ

ตามมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้โดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๓๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง การขอการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

อ้างถึง หนังสือกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด่วนมาก ที่ มท ๐๖๐๒/๑๐๔๒๓ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือปัญหาการดำเนินการทางวินัย โดยแจ้งข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งที่ ๕๕๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการในสังกัดกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน ๔ ราย รวมถึง นาย จ. ข้าราชการบำนาญที่ได้ลาออกจากราชการตามมาตรการพัฒนาและบริหารกำลังคน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงมาตรการที่ ๑ ไปเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ มีผลใช้บังคับ มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาเป็น หนังสือว่ากระทำผิดหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหา ต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ... แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว โดยมีเหตุเพราะเหตุตาย ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจ ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้น ยังมีได้ออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องดำเนินการสอบสวน ตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ” กรมป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยจึงหารือว่า กรณีเช่นนี้จะนำบทบัญญัติมาตรา ๑๐๐ โดยเฉพาะความตอนท้ายที่ว่า “...ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ” มาใช้บังคับเพื่อเป็นคุณแก่นาย จ. ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งออกจากราชการไปแล้วเป็นเวลาถึง ๔ ปีเศษได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน วินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาย จ. ตามมาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตั้งแต่วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ก่อนที่มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ จะมีผลใช้บังคับ ก็จะต้องสอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ตามมาตรา ๑๓๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีเช่นนี้จะนำบทบัญญัติมาตรา ๑๐๐ ความตอนท้ายที่ว่า “...ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายใน

หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ยื่นฟ้องจากราชการ” มาใช้บังคับเพื่อเป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ ผู้บังคับบัญชายังคงมีอำนาจที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ นาย จ. ได้ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๔๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง หรือเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัย

เรียน กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

อ้างถึง หนังสือบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ลับ ที่ ทอท. ๐๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ทอท.) ได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยพนักงานในสังกัด โดยแจ้งข้อเท็จจริงและส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า ทอท. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพนักงานในสังกัด กรณีสำนักตรวจสอบ ทอท. ตรวจสอบความผิดปกติและความบกพร่องในการปฏิบัติงานของพนักงานท่าอากาศยานหาดใหญ่ (ทหญ.) จากการสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า มีพนักงานกระทำผิดวินัยโดยเป็นพนักงานระดับสูงจำนวน ๒ คน คือ นาวาอากาศโท ก. ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานและความปลอดภัยท่าอากาศยาน ทอท. และนาวาอากาศเอก ข. ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารการขนส่ง ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (ทสภ.) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เห็นควรลงโทษตัดเงินเดือน แต่เนื่องจากข้อ ๔๑ แห่งข้อบังคับการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ฉบับที่ (๒) ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การออกจากตำแหน่ง วินัย และการลงโทษของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดให้การสั่งลงโทษลดหรือตัดเงินเดือนพนักงานชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการทำอากาศยานก่อน ทอท. จึงนำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการ ฯ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งคณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า รายงานการสอบสวนที่ ทอท. เสนอมาข้อมูลไม่ชัดเจนเพียงพอต่อการพิจารณา จึงมีมติให้ ทอท. หารือหน่วยราชการที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการพิจารณาโทษทางวินัย เช่น สำนักงาน ก.พ. ก่อน ทอท. จึงหารือว่าการสอบสวน ของคณะกรรมการสอบสวนตามสำเนาสำนวนการสอบสวนที่ส่งไปนั้นชัดเจนเพียงพอที่จะพิจารณาโทษทางวินัยหรือไม่ อย่างไร การวินิจฉัยโทษของคณะกรรมการสอบสวนเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งกรณีหรือไม่ อย่างไร และ ทอท. ควรดำเนินการสำหรับกรณีนี้อย่างไรบ้าง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียน ดังนี้

๑. ตามที่หารือว่า การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามสำเนาสำนวนการสอบสวนที่ส่งไปไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะพิจารณาโทษทางวินัยหรือไม่ อย่างไร และ ทอท. ควรดำเนินการอย่างไร นั้น

ขอเรียนว่า ตามระเบียบการทำอากาศยานแห่งประเทศไทยว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการลงโทษผู้ซึ่งต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง พ.ศ. ๒๕๒๘ ข้อ ๑๑ ได้กำหนดว่า “เมื่อคณะกรรมการทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ให้จัดทำรายงานการสอบสวนโดยสรุปข้อเท็จจริงของคำให้การ พยานหลักฐาน

พร้อมทั้งแสดงความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ และควรจะได้รับโทษสถานใด” จากระเบียบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนต้องมีสาระสำคัญ คือสรุปข้อเท็จจริง พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร และควรได้รับโทษสถานใด ซึ่งในกรณีเช่นนี้ หากเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ข้อ ๓๑ ได้กำหนดให้ต้องมีการวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นที่ยุติที่สามารถนำมาพิจารณาได้ สำหรับรายงานการสอบสวนที่ ทอท. ส่งไปให้พิจารณานั้น เห็นว่าเป็นรายงานที่มีสาระสำคัญตามที่ระเบียบ ฯ กำหนด และมีข้อมูลพอที่จะพิจารณาได้ในระดับหนึ่ง เพียงแต่ในบางกรณีที่มีประเด็นโต้เถียงข้อเท็จจริงกันอยู่ ยังขาดการวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา จึงทำให้เกิดข้อสงสัยว่า ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการสอบสวนนำมาพิจารณานั้นเป็นข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นที่ยุติแล้วหรือไม่ อย่างไร ดังนั้น คณะกรรมการสอบสวนจึงควรที่จะทำการวินิจฉัยประเด็นโต้เถียงดังกล่าวให้เกิดความชัดเจนก่อน ซึ่งจะทำให้ผู้มีอำนาจทราบถึงเหตุผลในการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน และสามารถพิจารณาสั่งการในเรื่องดังกล่าวได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

๒. ตามที่หาหรือว่า การวินิจฉัยโทษของคณะกรรมการสอบสวนเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งกรณีหรือไม่ อย่างไร นั้น

ขอเรียนว่า โดยที่ข้อบังคับการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ฉบับที่ (๒) ว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การออกจากตำแหน่ง และการลงโทษของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้กำหนดให้การพิจารณาความผิด และกำหนดโทษแก่พนักงาน ทอท. เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจของ ทอท. สำนักงาน ก.พ. จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๓๐๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๙ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง การขอการออกคำสั่งลงโทษ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ที่ วช ๐๐๐๑.๓/๘๘๗๑ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง การขอปัญหาเกี่ยวกับการออกคำสั่งลงโทษโดยแจ้งข้อเท็จจริงและ ส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติได้มีคำสั่ง ที่ ๑๒๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และที่ ๓๑๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นาง ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งที่ปรึกษาด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (นักวิเคราะห์นโยบายและแผน เชี่ยวชาญ) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และคณะกรรมการสอบสวนได้รายงานผลการ สอบสวนต่อเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ โดยเห็นสมควรลงโทษ ลดขั้นเงินเดือน แต่เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติได้พิจารณาเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ ให้งดโทษ โดยให้ทำหนังสือลงทัณฑ์ ต่อมาวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ได้เกษียณอายุราชการ โดยยังมีได้มีการทำหนังสือลงทัณฑ์ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ จึงขอทราบ แนวทางปฏิบัติว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ รักษาราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการวิจัย แห่งชาติ สามารถพิจารณาลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้นี้ตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนได้หรือไม่ หรือ ต้องดำเนินการตามที่เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติได้พิจารณาไว้ และการดำเนินการดังกล่าว ต้องรายงาน อ.ก.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณาก่อนออกคำสั่งหรือต้องออกคำสั่งก่อนแล้วจึงรายงาน อ.ก.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัย...อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติ ในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ...แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตาม พระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้น... ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวนการพิจารณาและการดำเนินการเพื่อลงโทษ...ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้...” สำหรับ กรณีที่หารือ เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่าง ไม่ร้ายแรงแก่นาง ก. และคณะกรรมการสอบสวนได้รายงานผลการสอบสวนก่อนที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จะมีผลใช้บังคับ แต่เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติในฐานะผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ได้พิจารณาสั่งการใด จนกระทั่งบทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ จึงเป็นผลให้การดำเนินการต่อไปต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้การดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๗ (๘) บัญญัติว่า “การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ให้ปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณีเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้ง” ดังนั้นเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติจึงมีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุของนาง ก. ตามมาตรา ๕๗ (๘) และมีอำนาจที่จะพิจารณาสั่งการในเรื่องที่สอบสวนดังกล่าวได้ การที่เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วสั่งให้ดโทษนาง ก. โดยให้ทำหน้าที่รองปลัดกระทรวง จึงเป็นการสั่งการที่ชอบด้วยกฎหมาย แม้ต่อมาเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ จะเกษียณอายุราชการไปก่อนที่จะมีการทำหน้าที่รองปลัดกระทรวง สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติก็ยังคงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าว จากนั้นจึงรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง อ.ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติปฏิบัติหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง เพื่อพิจารณาตามนัยมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ต่อไป

สำหรับความเห็นของรองเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ รักษาราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติที่เห็นควรลงโทษลดขั้นเงินเดือนตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนนั้น สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติสามารถนำความเห็นดังกล่าวเสนอพร้อมรายงานการดำเนินการทางวินัยไปเพื่อประกอบการพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวงได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๒๑๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง ทารือการปฏิบัติตาม กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับด่วน ที่ ปช ๐๐๑๓/๘๐๙ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งว่า ได้รับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดกรุงเทพมหานคร ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีกล่าวหาคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ซึ่งมีหน้าที่ดำเนินการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารในระหว่างการสอบสวน ทั้งที่ไม่มีกฎระเบียบใดห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยขอคัดสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด สำนักงาน ป.ป.ช. จึงขอหารือว่า คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาขอคัดสำเนาเอกสารในระหว่างการสอบสวน ตามที่ผู้ถูกกล่าวหา ร้องขอได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ได้กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนไว้ใน ข้อ ๑๑ ว่า คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหา และดูแลให้เกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ให้คณะกรรมการรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน สำหรับการเปิดเผยข้อมูลระหว่างการสอบสวน กฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว ให้อำนาจคณะกรรมการสอบสวนกระทำได้เฉพาะกรณีตามข้อ ๑๕ คือ สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยระบุน วัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุพยานก็ได้ ทั้งนี้ โดยมีเจตนาธรรมณ์เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาและคุ้มครองพยานมิให้ต้องได้รับความเดือดร้อน ตลอดจนเป็นการป้องกันมิให้การสอบสวนเสียหาย แต่อย่างไรก็ตามทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ข้อมูลระหว่างการสอบสวนนั้น คณะกรรมการสอบสวนยังถือปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง คือ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๓๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๔๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เรื่อง หรือปัญหาข้อกฎหมายในการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ลับ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕/๓๔ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และ ลับ ด่วนมาก ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕/๙๖ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงไปยังปลัดกระทรวงสาธารณสุขเพื่อพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขและกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ รวม ๖ ราย ซึ่งกระทำผิดวินัยร่วมกันตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ การดำเนินการต่อไปต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณี พิจารณา ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ กำหนดไว้ไม่ชัดเจนว่าจะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. ไตเป็นผู้พิจารณา จึงหาหรือว่ากรณีดังกล่าวจะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. ไตเป็นผู้พิจารณา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่ ก.พ. ได้มีมติกำหนดการดำเนินการตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๓๒ และมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ ข้อ ๑ (๒) กำหนดให้การดำเนินการเพื่อลงโทษในกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในกรณีที่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือในกรณีที่ เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ในกรณีที่ปลัดกระทรวงเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือเป็นผู้มีอำนาจพิจารณา ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ พิจารณา แต่สำหรับกรณีตามเรื่องนี้ เป็นกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ซึ่งตามมาตรา ๙๔ (๒) บัญญัติให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แม้ตามเรื่องนี้เป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด และตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตบัญญัติให้ผู้มีอำนาจพิจารณาลงโทษโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แต่ถือได้ว่าปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้มีอำนาจพิจารณา จึงต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข

๑๒๕

ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่เป็นผู้พิจารณา ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ ข้อ ๑ (๒)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๗๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓

เรื่อง ทหารืออำนาจในการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงแรงงาน

อ้างถึง หนังสือกระทรวงแรงงาน ลับ ที่ รง ๐๒๐๑.๕/๐๓๔ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงแรงงานได้หารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจในการดำเนินการทางวินัย กรณีสำนักงานประกันสังคมรายงานการดำเนินการทางวินัยข้าราชการในสังกัด รายนางสาว ก. นักวิชาการเงินและบัญชี ๓ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการ มายัง อ.ก.พ. กระทรวงแรงงาน เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยแจ้งข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า เดิมนางสาว ก. รับราชการที่กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ได้ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่าทำร้ายร่างกายเพื่อนข้าราชการ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ จึงมีคำสั่งที่ ๖๒๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๑ นางสาว ก. ได้โอนไปรับราชการที่สำนักงานประกันสังคม ในตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี ๓ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการ เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ได้มีหนังสือที่ ๐๗๐๑.๘๐/๖๐ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๒ ส่งรายงานการสอบสวนไปยังสำนักงานประกันสังคม เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมได้พิจารณาเห็นว่า พฤติการณ์ของนางสาว ก. เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้งดโทษโดยถือว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ และได้มีหนังสือว่ากล่าวตักเตือนนางสาว ก. จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ กระทรวงแรงงานเห็นว่า เรื่องดังกล่าวยังมีปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย เพื่อความถูกต้องชัดเจน จึงหารือว่าผู้บังคับบัญชาคนใดมีอำนาจดำเนินการทางวินัยนางสาว ก. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีที่หารือเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ยังไม่มีผลใช้บังคับ และมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้นำบทบัญญัติในลักษณะ ๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ มาใช้บังคับไปพลางก่อน ซึ่งมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา สำหรับกรณีที่หารือ ข้อเท็จจริงปรากฏว่าขณะที่อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงนั้น นางสาว ก. ยังรับราชการ สังกัดกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพจึงมีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา

ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๐๒ จึงสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แก่ นางสาว ก. ได้

แต่อย่างไรก็ตาม โดยที่ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๑ หลังการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นางสาว ก. ได้โอนไปรับราชการที่สำนักงานประกันสังคม จึงมีผลทำให้อำนาจในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นี้ตกเป็นของเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมผู้บังคับบัญชาคนใหม่ที่จะเป็นผู้พิจารณาดำเนินการต่อ และแม้ต่อมาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมก็ยังคงมีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ นางสาว ก. ได้ต่อไป ตามนัยมาตรา ๙๐ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๒๗๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓

เรื่อง หารือมาตรา ๘๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน ปลัดกระทรวงพลังงาน

อ้างถึง หนังสือกระทรวงพลังงาน ลับ ที่ พน ๐๒๐๑/๑๕ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงพลังงานหรือกรณีคณะรัฐมนตรีมีมติมอบหมายให้นาย ก. ปลัดกระทรวงพลังงาน เป็นประธานกรรมการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย แล้วต่อมาคณะกรรมการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมีมติให้ นาย ก. เป็นประธานกรรมการ บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน) จะเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๘๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติเป็นข้อห้ามว่าข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท โดยมีได้ห้ามเป็นประธานกรรมการ ดังนั้น ถ้าการดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน) ของนาย ก. ไม่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกับตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ ก็ไม่ต้องห้ามตามมาตราดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๒๗๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓

เรื่อง หรือกรณีข้าราชการติดยาเสพติด

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ค่วนที่สุด ลับ ที่ ทส ๑๖๐๑.๖/๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้หรือว่า นาย ก. เจ้าพนักงานป่าไม้ ๕ เมื่อครั้งทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่าที่ สข.๕ (ควนเขาวัง) มีพฤติการณ์ติดยาเสพติดและได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ ซึ่งแพทย์ได้ลงความเห็นว่าคุณ ก. เป็นโรคจิตจากการเสพยาบ้า และหลังจากรักษาอาการดีขึ้นบ้าง กรณีนี้จะถือว่านาย ก. เป็นผู้ที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๐ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบ กฏ ก.พ. ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยโรค (๔) โรคติดยาเสพติดให้โทษ หรือไม่ และหากถือว่านาย ก. เป็นผู้ขาดคุณสมบัติดังกล่าว กรมป่าไม้จะต้องมีคำสั่งให้นาย ก. ออกจากราชการเมื่อใดจึงจะถูกต้อง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วยเหตุเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ (๕) โดยเป็นโรคติดยาเสพติดให้โทษ นั้น ต้องปรากฏว่าข้าราชการผู้นั้นเป็นโรคดังกล่าวอยู่ในขณะที่มีคำสั่ง ดังนั้น หากกรมป่าไม้พิจารณาแล้วเห็นว่าปัจจุบันนาย ก. ไม่เป็นผู้เป็นโรคติดยาเสพติดให้โทษแล้ว ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็ไม่อาจสั่งให้นาย ก. ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๕๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓

เรื่อง หรือปัญหาการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ลับ ที่ กค ๐๒๐๕.๔/ล.๓๖๖ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังแจ้งข้อเท็จจริงว่าปลัดกระทรวงการคลังมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามคำสั่งที่ ๙๗๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ แก่ข้าราชการ ๖ ราย ได้แก่ นาย ก. รองปลัดกระทรวงการคลัง นาย ข. รองอธิบดีกรมสรรพสามิต ร้อยเอก ค. ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๔ นางสาว ง. ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานและพัฒนากิจการเก็บภาษี ๑ นาย จ. ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบป้องกันและปราบปราม และนาย ฉ. สรรพสามิตพื้นที่สมุทรสาคร กรมฯ ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการกองทุนสรรพสามิตเพื่อการพัฒนาสังคม ชุมชน สิ่งแวดล้อม และพลังงาน ได้มีมติให้โอนเงินจากกองทุนสรรพสามิต ฯ ไปให้มูลนิธิกองทุนสรรพสามิตเพื่อสังคม (มูลนิธิ ลด ละ เลิก) โดยไม่เป็นไปตามประกาศและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และข้อเท็จจริงปรากฏว่าในระหว่างสอบสวน นาย ข. ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบควบคุมทางสรรพสามิต (นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับทรงคุณวุฒิ) ทำให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ซึ่งเดิมคือปลัดกระทรวงการคลัง เปลี่ยนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังจึงหาหรือว่า

๑. การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษจะต้องแยกดำเนินการโดยผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทั้งนี้เป็นไปตามมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช่หรือไม่

๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุที่มีตำแหน่งเหนือปลัดกระทรวงการคลังซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุรายอื่นจะเป็น ผู้มีอำนาจพิจารณาความผิดและกำหนดโทษข้าราชการทั้ง ๖ รายได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียน ดังนี้

ตามข้อหาหรือที่ ๑. จากข้อเท็จจริง แม้ขณะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงข้าราชการทั้ง ๖ ราย ปลัดกระทรวงการคลังจะเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ สั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็ตาม แต่ต่อมาเมื่อมีการแต่งตั้งนาย ข. ผู้ถูกกล่าวหา รายหนึ่งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น อันทำให้ปลัดกระทรวงการคลังมิใช่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แล้ว กรณีนี้จะอยู่ในบังคับของมาตรา ๙๖ หรือไม่นั้น เห็นว่า มาตรา ๙๖ ได้กำหนดให้การพิจารณาและการสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือการงดโทษเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗

การดำเนินการจึงต้องกระทำโดยผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ของผู้ถูกกล่าวหาแต่ละราย
ดังนั้น กรณีนี้เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รายงานผลการสอบสวนไปยังปลัดกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณา
ปลัดกระทรวงการคลังจะต้องส่งรายงานผลการสอบสวนเฉพาะรายนาย ข. ไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการตามมาตรา ๙๖ ต่อไป

สำหรับข้อหาข้อที่ ๒ เห็นว่า ตามนัยมาตรา ๙๖ ผู้บังคับบัญชาที่ใช้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ
สั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ย่อมไม่มีอำนาจดำเนินการสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรืองดโทษ
แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด ดังนั้น แม้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะเป็นผู้บังคับบัญชา
ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุที่มีตำแหน่งเหนือกว่าปลัดกระทรวงการคลังซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาคนอื่น
ที่ร่วมกระทำผิดวินัยก็ไม่เป็นเหตุให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
หรืองดโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาคนอื่น ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมิได้เป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ
สั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๗๓๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓

เรื่อง หรือกรณีคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน

เรียน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๐๑.๑/๒๔๗๒ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ที่ ทส ๐๒๐๑.๑/๒๖๘๙ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๒ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๐๑.๑/๕๗๕๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๐๑.๑/๘๑ ลงวันที่ ๓๓ มกราคม ๒๕๕๓ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๙ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และหนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๐๑.๑/๑๑๑๔ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการสอบสวนพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๗๖ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือว่ากรมป่าไม้ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นาย ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๘ และนาย ข. เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๗ กับพวก ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ คัดค้านและขอเปลี่ยนตัวคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามข้อ ๘ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา (พ.ศ.๒๕๔๐) ซึ่งต้องยื่นหนังสือคัดค้านกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน บุคคลดังกล่าวอ้างว่าทราบเหตุแห่งการคัดค้านเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ ซึ่งข้อ ๘ วรรคสาม ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว กำหนดว่า ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาสั่งการภายในสิบห้าวันว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้หรือไม่ แต่ปรากฏว่าอธิบดีกรมป่าไม้ไม่พิจารณาสั่งการใด ๆ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาแล้วเห็นว่า การคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวได้ยื่นคัดค้านเกินกว่าเจ็ดวันนับแต่วันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน ดังนั้น การที่อธิบดีกรมป่าไม้ไม่พิจารณาสั่งการใด ๆ ภายในสิบห้าวัน หรือแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบว่าการยื่นคำคัดค้านเกินกำหนด ส่งผลให้การสอบสวนเสียไปทั้งหมดหรือคณะกรรมการสอบสวนต้องพ้นจากการเป็นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยหรือไม่

ก.พ. ขอเรียนว่า ในเรื่องของการคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา (พ.ศ. ๒๕๔๐) ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดไว้แต่เพียงให้ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน โดยให้ยื่นคัดค้านเป็นหนังสือภายในเจ็ดวันนับแต่รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แต่ไม่ได้กำหนดต่อไปว่าหากผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นหนังสือคัดค้านภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วผู้มีอำนาจต้องพิจารณาสั่งการอย่างหนึ่งหรือไม่ และการที่ข้อ ๘ วรรคสาม กำหนดให้ผู้มีอำนาจต้องพิจารณาสั่งการว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้หรือไม่ ก็หมายถึงเฉพาะคำคัดค้านที่ได้มีการยื่นไว้โดยถูกต้องแล้วเท่านั้น ซึ่งหากผู้มีอำนาจไม่พิจารณาสั่งการใดภายในเวลาที่กำหนดก็จะมีผลทำให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ดังนั้น เมื่อกฎหมายไม่ได้กำหนดเรื่องการยื่นคำคัดค้าน

เกินกำหนดว่าผู้มีอำนาจต้องพิจารณาสั่งการใด กรณีจึงต้องเป็นไปตามหลักทั่วไปคือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องไม่รับไว้พิจารณา ซึ่งเรื่องในทำนองเดียวกันนี้ได้เคยมีแนวการวินิจฉัยของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองไว้ว่า กรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์ เมื่อพ้นระยะเวลาอุทธรณ์แล้วคู่กรณียอมเสียสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาอุทธรณ์ เจ้าหน้าที่จะมีอำนาจรับอุทธรณ์ที่ล่วงเลยระยะเวลาไว้พิจารณา ได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่มิพบัญญัติกฎหมายกำหนดให้อำนาจไว้เท่านั้น สำหรับกรณีนี้เมื่อเจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจในการรับเรื่องไว้พิจารณา การสั่งการก็ไม่อาจที่จะกระทำได้ ดังนั้น ตามกรณีที่หารือ การที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านเกินกำหนดเวลาแล้วผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ได้พิจารณาสั่งการใด จึงไม่อาจที่จะตีความไปในทางที่มีผลทำให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๖๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง การขอออกคำสั่งลงโทษข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ลับ ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๓/๑๘๖ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขแจ้งว่าจังหวัดอุบลราชธานี
สั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน นาง ส. เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชนชำนาญงาน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
อุบลราชธานี จำนวน ๐.๕ ขั้น กรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
ตามมาตรา ๘๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งสำนักงาน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าจังหวัดอุบลราชธานีสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน ๐.๕ ขั้น นั้น
ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจาก ก.พ. ยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การลงโทษลดเงินเดือน จึงไม่สามารถที่จะ
ลงโทษลดเงินเดือนกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้ แต่สามารถสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา
๓ เดือน จึงหาถือว่า จังหวัดอุบลราชธานีสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน นาง ส. จำนวน ๐.๕ ขั้น นั้นชอบด้วย
กฎหมายหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นการลงโทษ นาง ส. ในกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่
ลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
ใช้บังคับ การลงโทษจึงต้องปรับบทความผิดและกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำผิด ตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๓
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การที่จังหวัดอุบลราชธานีปรับบทความผิด
ของนาง ส. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงไม่ถูกต้อง

ส่วนการลงโทษลดขั้นเงินเดือน นาง ส. ในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ นั้น ถ้าอัตราเงินเดือนของ
นาง ส. ในขณะนั้นยังอยู่ในขั้นเงินเดือนตามตารางเลื่อนเงินเดือนชั่วคราวที่ ก.พ. กำหนดตามหนังสือสำนักงาน
ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๒/ว ๕ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ก็สามารถลงโทษลดขั้นเงินเดือน ตามตารางนั้นได้
ไม่เกิน ๑ ขั้น ตามนัยที่ อ.ก.พ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการได้เคยพิจารณาตอบข้อหารือ
ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

แต่ถ้าในวันที่มีคำสั่งลงโทษนั้น นาง ส. ได้รับการเลื่อนเงินเดือนงวดวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓
ไปแล้ว ซึ่งมีผลทำให้อัตราเงินเดือนของ นาง ส. ไม่มีอยู่ในตารางดังกล่าวแล้ว โดยสภาพจึงไม่อาจลงโทษ
ลดขั้นเงินเดือนได้

อนึ่ง เรื่องการดำเนินการทางวินัยรายนี้ อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข
ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๓๖๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ทหารเรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๔/๑๗๙๐ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหา นาย ช. ผู้เชี่ยวชาญวิชาชีพเฉพาะด้านวิศวกรรมชลประทาน (ด้านจัดสรรน้ำและบำรุงรักษา) สังกัดกรมชลประทาน กับพวก ว่าเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง นาย ช. และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ได้พิจารณาเสนอความเห็นให้ยุติเรื่องโดยไม่รอผลคดีอาญา ซึ่งผู้ร้องเรียนอ้างว่าการดำเนินการดังกล่าวขัดต่อหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๙ เรื่อง การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการ สำนักงาน ป.ป.ช. จึงขอทราบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายในกรณีดังกล่าว พร้อมทั้งขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๙ เป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการแล้ว การสอบสวนทางวินัยยังฟังไม่ได้ว่าข้าราชการผู้ถูกสอบสวนกระทำความผิดวินัย ซึ่งผู้ขึ้นถูกฟ้องคดีอาญาหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องที่ถูกสอบสวนอยู่ด้วย ในกรณีเช่นนี้จึงสมควรรอการสั่งการเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลคดีอาญา (รายละเอียดตามเอกสารแนบท้าย) สำหรับการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อทราบว่ากรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยหรือไม่นั้น ไม่ใช่การสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการ จึงไม่ต้องปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๕๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๕๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๐๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอรื้อปัญหาการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือ อ.ก.พ.กระทรวงการคลัง ลับ ที่ กค ๐๒๐๕.๔ (อ.ก.พ.)/๙๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งข้อเท็จจริงว่า ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพสามิตมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการทางวินัย นาย ส. โดยระบุรายละเอียดในคำสั่งว่ามีพฤติกรรมไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นประจำโดยไม่มี การลาหยุด ใช้กิริยาจาไม่สุภาพ โดยอ้างว่ามีผู้ใหญ่หนุนหลังทำให้ไม่กลัวใคร ปรากฏผลการสอบสวนข้อเท็จจริงมีมูลกรณีเดียวคือ กรณีไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นประจำ แต่คณะกรรมการสอบสวนได้ทำการแจ้งข้อกล่าวหานาย ส. ดังนี้

๑. ไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งออกตรวจและไม่ได้ออกตรวจร่วมกับสายตรวจของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ร้อยเอ็ด ตามคำสั่งของกรมสรรพสามิต

๒. ไม่ลงลายมือชื่อในสมุดมาปฏิบัติราชการ

ทั้งสองกรณีเป็นการดำเนินการที่เกินและไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการทางวินัย อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง จึงหาถือว่า คณะกรรมการดำเนินการทางวินัยจะมีอำนาจแจ้งข้อกล่าวหาในลักษณะดังกล่าว และเป็นการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามนัยมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ หากการแจ้งข้อกล่าวหาดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายจะต้องดำเนินการอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง มาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้ต้องทำการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา ส่วนหลักเกณฑ์ วิธีการจะต้องทำอย่างไรนั้น ขณะนี้ ก.พ. ยังมีได้ตรากฎ ก.พ. สำหรับกรณีออกมาใช้บังคับ การดำเนินการจึงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ประกอบมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งในส่วนของการแจ้งข้อกล่าวหา ข้อ ๒.๑ ได้กำหนดว่า “เรียกให้ผู้ถูกกล่าวหามาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องกล่าวหาให้ทราบ...” การแจ้งข้อกล่าวหาจึงเป็นรายละเอียดที่ต้องอยู่ในกรอบของเรื่องกล่าวหา หากการดำเนินการทางวินัยพบว่ามีเรื่องอื่นนอกเหนือไปจากเรื่องกล่าวหา คณะกรรมการดังกล่าวก็ต้องรายงานให้ผู้มีอำนาจทราบเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป ไม่อาจพิจารณาแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมไปจากเรื่องที่กล่าวหาได้ เพราะจะเป็นการกระทำนอกเหนืออำนาจที่ได้รับมอบหมาย การที่คณะกรรมการดำเนินการทางวินัยแจ้งข้อกล่าวหานอกเหนือเรื่องกล่าวหาจึงทำให้การสอบสวนในกรณีนั้นเสียไป ดังนั้น

เมื่อคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการทางวินัยนาย ส. ได้ระบุว่า ปรากฏผลการสอบสวนข้อเท็จจริงว่ามีมูลความจริงในกรณีเดียวคือ กรณีไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นประจำ การแจ้งข้อกล่าวหาที่ต้องแจ้งรายละเอียดภายในกรอบของเรื่องกล่าวหานี้เท่านั้น การที่คณะกรรมการดังกล่าวแจ้งข้อกล่าวหานาย ส. ว่าไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งออกตรวจและไม่ได้ออกตรวจร่วมกับสายตรวจของสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ร้อยเอ็ดตามคำสั่งของกรมสรรพสามิต จึงเป็นการแจ้งข้อกล่าวหาที่เกินข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการทางวินัย ดังความเห็นของ อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง การแจ้งข้อกล่าวหาดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายตามนัยมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งถือเป็นสาระสำคัญที่ทำให้การดำเนินการสอบสวนนั้นเสียไป สำหรับการแจ้งข้อกล่าวหากรณีไม่ลงลายมือชื่อในสมุดมาปฏิบัติราชการนั้นเป็นการแจ้งข้อกล่าวหาที่ยังถือได้ว่าอยู่ในกรอบของเรื่องที่กล่าวหา ดังนั้นการดำเนินการทางวินัยนาย ส. ในกรณีอื่น นอกเหนือจากเรื่องทีระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการทางวินัย จึงต้องให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการทางวินัยใหม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สมโภชน์ นพคุณ

(นายสมโภชน์ นพคุณ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๙๙๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง หรือแนวปฏิบัติในการจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการ

เรียน อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

อ้างถึง หนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ด่วนที่สุด ลับ ที่ ยธ ๐๘๑๔/๒๒๐ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมสอบสวนคดีพิเศษ ขอหารือแนวทางปฏิบัติในการจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการ ดังนี้

๑. กรณีที่พันตำรวจเอก อ. ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีมีพฤติการณ์ในการเบิกจ่ายเงินให้แหล่งข่าวโดยไม่ถูกต้อง โดยจัดทำเอกสารการเบิกจ่ายไม่ตรงกับความจริง ซึ่งผลการสอบสวนทางวินัยของกรมสอบสวนคดีพิเศษเห็นว่าพันตำรวจเอก อ. ไม่ได้กระทำผิดตามที่ข้อกล่าวหา โดย อ.ก.พ. กระทรวงยุติธรรมมีมติ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ ให้ผู้บังคับบัญชากำกับพันตำรวจเอก อ. ให้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการอย่างต่อเนื่องและเคร่งครัด และระมัดระวังอย่าให้เกิดเหตุการณ์ทำนองนี้อีก กรมสอบสวนคดีพิเศษได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบและรายงานการสอบสวนให้สำนักงาน ก.พ. ทราบแล้ว จึงถือว่าการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ถึงที่สุดตั้งแต่ อ.ก.พ. กระทรวงยุติธรรมได้มีมติดังกล่าวแล้ว ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐๓ ประกอบกับมาตรา ๙๗ ถึงแม้ว่าเป็นกรณีดำเนินการคาบเกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็ไม่ต้องรอให้สำนักงาน ก.พ. ตอรับผลการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว ความเห็นของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร และกรมสอบสวนคดีพิเศษจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายใด

๒. กรณีที่พันตำรวจเอก อ. ถูกสั่งพักราชการตามกรณีดังกล่าวข้างต้นตามข้อ ๑ จึงถือได้ว่า พันตำรวจเอก อ. ไม่ได้ถูกลงโทษทางวินัยตามข้อกล่าวหาที่เป็นเหตุให้ถูกสั่งพักราชการ กรมสอบสวนคดีพิเศษ จึงต้องจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้กับพันตำรวจเอก อ. เต็มจำนวนตามมาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ ความเห็นของกรมสอบสวนคดีพิเศษถูกต้องหรือไม่ อย่างไร และกรมสอบสวนคดีพิเศษจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำหรับกรณีที่ ๑ สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๕ บัญญัติว่า “ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งพักราชการ ให้งดเบิกจ่ายเงินเดือนสำหรับข้าราชการผู้นั้นตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป” และมาตรา ๗ บัญญัติว่า “เงินเดือนระหว่างพักราชการนั้น เมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุด (๑) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินหรือมัวหมองให้จ่ายเต็ม...” ดังนั้น การจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้แก่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการจึงต้องพิจารณาว่า

กรณีการดำเนินการทางวินัยที่เป็นเหตุให้ข้าราชการถูกสั่งพักราชการได้ถึงที่สุดแล้วหรือไม่ ซึ่งกรณีถึงที่สุดของกระบวนการดำเนินการทางวินัยนั้นมีแนวตอบข้อหารือของ ก.พ. ว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีบทบัญญัติว่ากรณีถึงที่สุดเมื่อใด แต่ตามมาตรา ๑๐๒ ถึงมาตรา ๑๐๙ ได้บัญญัติกระบวนการดำเนินการทางวินัยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงหรือ ก.พ. แล้วแต่กรณีไว้ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่า ในกรณีที่ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม จะรายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสม ตามมาตรา ๘ (๘) และมาตรา ๙ ในกรณีกระทรวง ทบวง กรม รายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.พ. และ ก.พ. ตอบรับทราบโดยไม่มีดำเนินการเป็นอย่างอื่น ในทางปฏิบัติถือว่ากระบวนการดำเนินการทางวินัยเป็นอันสิ้นสุด ส่วนกรณีที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ถือว่ากระบวนการดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นเมื่อการพิจารณาชั้นอุทธรณ์ถึงที่สุด โดยนายกรัฐมนตรีได้สั่งการตามมติ ก.พ. หรือคณะรัฐมนตรีมีมติ และได้มีการดำเนินการตามนั้นแล้ว

ในเรื่องนี้ผลการสอบสวนทางวินัยของกรมสอบสวนคดีพิเศษเห็นว่า พันตำรวจเอก อ. ไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีต้องออกจากราชการ จึงสั่งยุติเรื่อง และได้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวงยุติธรรม ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ ครั้งแรก แต่พิจารณายังไม่แล้วเสร็จ และรายงาน อ.ก.พ. กระทรวงยุติธรรม พิจารณาค้างสุดท้ายในการประชุม อ.ก.พ. กระทรวงยุติธรรม ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ พิจารณาแล้วมีมติให้ผู้บังคับบัญชากำกับพันตำรวจเอก อ. ให้พึงปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการอย่างต่อเนื่องและเคร่งครัด และระมัดระวังอย่าให้เกิดเหตุการณ์ทำนองดังกล่าวเกิดขึ้นอีก ซึ่งกรมสอบสวนคดีพิเศษได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงยุติธรรม และได้รายงานการสอบสวนให้สำนักงาน ก.พ. ทราบแล้ว จึงเป็นกรณีดำเนินการคาบเกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ คือ กรณีที่ได้มีการรายงานหรือส่งเรื่อง หรือนำสำนวนเสนอ หรือส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. สามัญใดพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น และ อ.ก.พ. สามัญพิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จ ก็ให้ อ.ก.พ. สามัญพิจารณาตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตามมาตรา ๑๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงยุติธรรมพิจารณาแล้วเสร็จขณะพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ การดำเนินการทางวินัยต่อไปต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามมาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๔ คือ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ส่งลงโทษหรือสั่งยุติเรื่อง หรืองดโทษแล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวง หาก อ.ก.พ. กระทรวง ไม่มีมติเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเป็นอย่างอื่น และหากผู้แทน ก.พ. ซึ่งเป็นกรรมการใน อ.ก.พ. กระทรวง เห็นว่าการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาหรือ มติ อ.ก.พ. กระทรวง ถูกต้องแล้ว โดยไม่มีความเห็นแย้ง โดยปกติถือว่ากระบวนการดำเนินการทางวินัยเป็นอันสิ้นสุด ดังนั้น ความเห็นของกรมสอบสวนคดีพิเศษดังกล่าวจึงถูกต้องแล้ว

ส่วนกรณีที่ ๒ เมื่อผลการสอบสวนทางวินัยปรากฏว่า พันตำรวจเอก อ. ผู้ถูกสั่งพักราชการ ไม่ได้ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อกล่าวหา กรณีมีพฤติการณ์ในการเบิกจ่ายเงินให้แหล่งข่าวโดยไม่ถูกต้อง โดยจัดทำเอกสารการเบิกจ่ายไม่ตรงกับความจริง ที่เป็นเหตุให้ผู้ถูกสั่งพักราชการนั้น กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงต้องจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการให้พันตำรวจเอก อ. เต็มจำนวนตามมาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ ดังนั้น ความเห็นของกรมสอบสวนคดีพิเศษดังกล่าวจึงถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

รักษาราชการแทนรองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๙๙๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง ทหารเรือเกี่ยวกับการบรรจุผู้เคยเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญกลับเข้ารับราชการ
เรียน อธิบดีกรมตุลาการ

อ้างถึง หนังสือกรมตุลาการ ที่ กค ๐๕๑๖/๑๑๕๔๑ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหารเรือ นาย ถ. อดีตข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดกรมตุลาการ ซึ่งถูกกรมตุลาการลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และฐานกระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และต่อมาได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ.๒๕๕๐ นาย ถ. จึงได้ยื่นแบบคำร้องขอบรรจุกลับเข้ารับราชการที่กรมตุลาการ กรมตุลาการ จึงหารือว่า นาย ถ. เป็นผู้มีความประพฤติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม หรือได้รับการยกเว้นกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วหรือไม่ เพราะแนวการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาและ ก.พ. ตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินในปี พ.ศ. ๒๕๒๖ กับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ แตกต่างกัน และหากเป็นกรณีที่ได้รับการยกเว้นกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว จะต้องดำเนินการบรรจุ นาย ถ. กลับเข้ารับราชการตามแนวทางของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เนื่องจาก นาย ถ. ได้ออกจากราชการเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ระบุว่า “สมควรให้มี การล้างมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษ...ผู้ถูกลงโทษทางวินัย... เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ได้มีสิทธิสมบูรณ์เช่นเดียวกับบุคคลทั้งหลายซึ่งไม่เคยรับโทษ...” ซึ่งตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ไม่อาจถือว่าผู้ถูกลงโทษทางวินัยที่ได้รับการล้างมลทินไปแล้วเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม อันจะมีผลให้เป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือน ซึ่งแตกต่างจากเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ.๒๕๕๐ ที่ระบุว่า “สมควรล้างมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษ...ผู้ถูกลงโทษทางวินัย...ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษ...ในกรณีนั้น ๆ ต่อไป” ทำให้การที่ นาย ถ. ได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มีผลทางกฎหมายเพียงว่าเป็นผู้ไม่เคยได้รับโทษทางวินัยเท่านั้น กล่าวคือ นาย ถ. ไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๖ ก. (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่อย่างไรก็ดี กฎหมายฉบับนี้ล้างเฉพาะโทษทางวินัย ไม่ได้ล้างการกระทำอันเป็นเหตุให้ถูกลงโทษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุอาจนำพฤติกรรมการที่เคย

กระทำผิดวินัยมาวินิจัยว่าเป็นการขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) ในกรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมได้ ดังนั้น กรณีของ นาย ถ. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ยังอาจยกเอาเหตุว่า การกระทำอันเป็นเหตุให้ถูกลงโทษไล่ออกจากการนั้นถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมหรือไม่ มาประกอบในการพิจารณารับหรือไม่รับกลับเข้ารับราชการได้ โดยดำเนินการตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการขอยกเว้นให้เข้ารับราชการกรณีมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒

อนึ่ง หากเป็นกรณีที่ นาย ถ. ได้รับการยกเว้นกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การดำเนินการบรรจุ นาย ถ. กลับเข้ารับราชการ ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๓๗ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่องการบรรจุพนักงานส่วนท้องถิ่นและข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนสามัญกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ เนื่องจาก นาย ถ. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งถูกระบุไว้ในบัญชีรายชื่อพนักงานส่วนท้องถิ่นและข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ของหนังสือเวียนสำนักงาน ก.พ. ฉบับดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

รักษาราชการแทนรองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๕๓๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง หรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ลับ ที่ มท ๐๕๐๒.๕/๔๖๙ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่าจังหวัดหนองคายได้รายงานการดำเนินการทางวินัย นาย ส. นักวิชาการที่ดินปฏิบัติการ และ ส.ต.อ. ก. นักวิชาการที่ดินปฏิบัติการ สำนักงานที่ดินจังหวัดหนองคาย สาขาท่าบ่อ ไปยังกรมที่ดิน ซึ่งกรมที่ดินพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จังหวัดหนองคาย โดยเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดหนองคาย ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงบุคคลทั้งสองเป็นการดำเนินการระหว่างใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่เมื่อการสืบสวนแล้วเสร็จจนมีการรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ปรากฏว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ มีผลใช้บังคับแล้ว กระบวนการดำเนินการทางวินัยจึงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กล่าวคือ อำนาจในการพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๙๐ เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ซึ่งตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม บัญญัติว่าอำนาจของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวจะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดก็ได้ แต่ ก.พ. ยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าว การที่เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดหนองคายปฏิบัติราชการแทนจังหวัดหนองคาย โดยอาศัยอำนาจตามคำสั่งจังหวัดหนองคาย ที่ ๓๑๑๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกรมมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นการที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการทางวินัย ดังนั้น การดำเนินการทางวินัยข้าราชการสองรายนี้จึงไม่ชอบ กรมที่ดินจึงหาหรือหาความเห็นกรมที่ดินถูกต้องหรือไม่ประการใด หากการดำเนินการทางวินัยข้าราชการสองรายนี้มีชอบจะต้องดำเนินการอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ในเรื่องการมอบอำนาจมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัติว่าอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใดหรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือ

ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา สำหรับการดำเนินการทางวินัย มาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ซึ่งอาจมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาในระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดก็ได้ จึงถือเป็นกรณีที่มีการกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อ ก.พ. ยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบอำนาจตามมาตราดังกล่าว กรณียังคงสามารถดำเนินการมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดินได้ต่อไป

ส่วนกรณีที่หารือ ก.พ. เห็นว่า เป็นเรื่องการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค เมื่อบทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ แล้ว กรณีก็เป็นเรื่องอยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๑) ที่จะเป็นผู้ดำเนินการตามมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดโดยตรง มิใช่เป็นอำนาจที่กระทรวงหรือกรมมอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓.๔ ของคำสั่งจังหวัดหนองคาย ที่ ๓๑๑๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๑ ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดหนองคาย ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย พิจารณาสั่งการในเรื่องดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นเวลาหลังจากที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลักษณะ ๔ มีผลใช้บังคับแล้ว โดยเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วว่ากล่าวตกเดือนบุคคลทั้งสอง จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง และโดยที่การดำเนินการทางวินัยกรณีนี้เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ. กระทรวงที่จะเป็นผู้พิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ กรมที่ดินจึงควรรายงานโดยส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย พิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสารัตน์

(นายปรีชา นิสารัตน์)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

รักษาราชการแทนรองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๙๙๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง การขอยกเว้นคุณสมบัติของข้าราชการพลเรือน

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๐๑.๓/๑๔๙๖๐ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง การขอยกเว้นนาย ช. อธิบดีข้าราชการกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ขอบรรจุกลับเข้ารับราชการ เนื่องจากได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ว่ากรมป่าไม้จะต้องปฏิบัติตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการขอยกเว้นให้เข้ารับราชการกรณีมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การที่นาย ช. ได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ถือว่านาย ช. ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน และไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องขอยกเว้นคุณสมบัติตามข้อ ๓ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการขอยกเว้นให้เข้ารับราชการกรณีมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่อย่างไรก็ตาม นาย ช. จะต้องมีความประพฤติทั่วไปอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วย กล่าวคือ หากนาย ช. ขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง อาทิ พฤติการณ์ที่เป็นเหตุให้ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการเข้าข่ายเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม เป็นต้น กรณีเช่นนี้ย่อมเข้าหลักเกณฑ์ที่จะต้องขอยกเว้นคุณสมบัติต่อ ก.พ. ตามข้อ ๓ ของระเบียบข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสารัตน์

(นายปรีชา นิสารัตน์)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

รักษาราชการแทนรองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๕๔๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง ทารือการนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของ อ.ก.พ. สามัญ และการส่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ลับ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๒.๕/๓๗๑ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ทารือกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยนาย น. เจ้าพนักงานปกครอง ๕ นาย ป. เจ้าหน้าทีปกครอง ๓ และนางสาว ม. เจ้าหน้าทีปกครอง ๒ กลุ่มส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย เมื่อครั้งข้าราชการทั้ง ๓ รายปฏิบัติหน้าที่ ณ ที่ทำการปกครองอำเภอบึงโขงหลง จังหวัดหนองคาย ได้ทำบัตรประจำตัวประชาชนให้กับบุคคลที่ไม่มีชื่อในทะเบียนบ้านในเขตพื้นที่อำเภอบึงโขงหลง รวม ๒๕ ราย ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ กำหนดให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นราชการบริหารส่วนกลาง และทำให้ข้าราชการทั้ง ๓ ราย ถูกตัดโอนมารับราชการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยถือว่าเป็นข้าราชการจากราชการบริหารส่วนกลาง ที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดหนองคาย เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จ จังหวัดหนองคายได้ส่งสำนวนการสอบสวนและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณา ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอีก โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ กำหนดให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาค ทำให้ข้าราชการทั้ง ๓ ราย เป็นข้าราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย ปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาสำนวนการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการทั้ง ๓ ราย เสร็จแล้ว และเห็นว่าได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ๒ ราย และกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ๑ ราย และอยู่ในระหว่างนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของ อ.ก.พ. สามัญ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงทารือว่า จะต้องส่งสำนวนการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย ในฐานะผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของ อ.ก.พ. จังหวัดหนองคาย และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายส่งลงโทษในกรณีความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือจะสามารถนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของ อ.ก.พ. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและให้อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นผู้ส่งลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้หรือไม่ อยางไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายได้ส่งสำนวนการสอบสวนมาให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณา เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เนื่องจากขณะนั้น ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๓ ราย มีสถานภาพเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนกลาง ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย จึงมิได้เป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ และ อ.ก.พ. จังหวัดหนองคาย ก็มิได้เป็น อ.ก.พ. จังหวัด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ จึงไม่มีอำนาจที่จะพิจารณา แต่เมื่อปรากฏว่าระหว่างการพิจารณาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๓ ราย ได้กลับไปมีสถานภาพเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาคจังหวัดหนองคาย และกรณีเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินการตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่ง ก.พ. ได้มีมติกำหนดการดำเนินการต่อไปตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ข้อ ๓ (๑) และเรื่องนี้เป็นกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงควรส่งสำนวนการสอบสวนคืนจังหวัดหนองคาย เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัดหนองคาย ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงสังกัดอยู่พิจารณาตามที่ ก.พ. กำหนด การดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ข้างต้น และผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๑) พิจารณาโทษตามที่เห็นสมควร ตามมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สำหรับผู้ถูกกล่าวหาที่กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

ที่ปรึกษาระบบราชการ

รักษาราชการแทนรองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๐๗๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอรื้อการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยและขอรับการสนับสนุนคู่มือการดำเนินการทางวินัย
เรียน วัฒนธรรมจังหวัดชัยภูมิ

อ้างถึง สำเนาหนังสือสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดชัยภูมิ ที่ ขย ๐๐๓๑/๘๐๕ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓
สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือคู่มือการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๓ เล่ม

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานจังหวัดชัยภูมิหรือเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตาม กฎ ก.พ.
ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วย
การสอบสวนพิจารณา ข้อ ๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวน ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติ
นิยามความหมายของ “ข้าราชการฝ่ายพลเรือน” ไว้ในมาตรา ๔ ความว่า “ข้าราชการฝ่ายพลเรือน
หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนและข้าราชการอื่นในกระทรวง กรมฝ่ายพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการประเภานั้น” ดังนั้น ข้าราชการฝ่ายพลเรือน จึงได้แก่ ข้าราชการพลเรือนตาม
พระราชบัญญัตินี้ ข้าราชการครู ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย เป็นต้น แต่ไม่รวมถึง
ข้าราชการฝ่ายทหาร สำหรับข้าราชการตำแหน่งนิติกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ กระทรวงศึกษาธิการ
ถือเป็นข้าราชการอื่นในกระทรวงศึกษาธิการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการ
ศึกษา จึงจัดเป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือน สามารถได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการสอบสวน ตามนัยของ
กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และได้จัดส่งคู่มือการดำเนินการทางวินัยมาพร้อมนี้แล้ว

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๗๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง การร้องขอโทษทางวินัยข้าราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม

อ้างถึง หนังสือศาลากลางจังหวัดนครพนม ที่ นพ ๐๐๑๖.๕/๕๘๒๑ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓
และที่ นพ ๐๐๑๖.๕/๘๐๒๘ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดนครพนมได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการส่งลงโทษตัดเงินเดือน นาง ส. เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน กลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลนครพนม สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครพนม จำนวน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๕๒ กรณีรับรองบุคคลในเอกสารประกอบการเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านที่สำนักทะเบียนอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม อันเป็นเท็จ ทำให้มีการเพิ่มชื่อบุคคลต่างด้าวให้มีสัญชาติไทยโดยมิชอบ จำนวน ๔ ราย เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ จนเกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ต่อมาจังหวัดนครพนมได้ตรวจสอบเพิ่มเติมพบว่า นาง ส. ได้ลงลายมือชื่อรับรองบุคคลโดยมิชอบ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อีกจำนวน ๔ ราย ซึ่งจังหวัดนครพนมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วพบว่าเป็นการรับรองบุคคลโดยมิชอบเช่นเดียวกับครั้งก่อนที่ได้ลงโทษไปแล้ว แต่มาตรวจสอบพบเพิ่มเติมในภายหลัง คณะกรรมการสอบสวนจึงมีความเห็นว่าเป็นการกระทำผิดต่างกรรมต่างวาระ จึงได้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดให้พิจารณาลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน ดังนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมจะพิจารณาลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน เป็นครั้งที่สองได้หรือไม่ นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องทำนองเดียวกันนี้ ก.พ. เคยตอบข้อหารือไปยังกรมการปกครอง โดยเห็นว่า การที่จะพิจารณาว่าการดำเนินการทางวินัยในเรื่องใดเป็นการดำเนินการซ้ำในเรื่องที่มีการกล่าวหาเดียวกันหรือไม่ นั้น ควรยึดหลักเจตนาของผู้กระทำและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องๆ ไป หากเป็นเรื่องกล่าวหาที่มีการกระทำหลายครั้ง โดยแต่ละครั้งมีเพียงเจตนาเดียวต่อเนื่องกัน ก็ต้องถือว่าการกระทำทั้งหลายที่เกิดขึ้นทั้งหมดอยู่ในเรื่องเดียวกัน ซึ่งหากมีการดำเนินการทางวินัยกับผู้กระทำผิดในการกระทำครั้งใด และได้มีการส่งลงโทษผู้กระทำผิดอย่างถูกต้องเหมาะสมไปแล้ว การดำเนินการทางวินัยและการส่งลงโทษผู้กระทำผิดในการกระทำนั้น ย่อมมีผลเป็นการผูกพันว่าการกระทำผิดแต่ละครั้งในเรื่องที่กล่าวหา นั้น ได้มีการดำเนินการทางวินัยแล้ว กรณีเช่นนี้จึงไม่สามารถที่จะนำเอาการกระทำผิดในเรื่องที่กล่าวหาซึ่งยังไม่ได้ดำเนินการทางวินัยมากกล่าวหาเป็นเรื่องกล่าวหาใหม่อีกได้ เพราะจะเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำในเรื่องเดียวกัน

ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ นาง ส. ได้ลงลายมือชื่อรับรองบุคคลในเอกสารประกอบการเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านที่สำนักทะเบียนอำเภอเมือง นครพนม โดยมีขอบ จำนวน ๔ ราย โดยจังหวัดนครพนมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสั่งลงโทษ ตัดเงินเดือนนาง ส. ในกรณีดังกล่าว จำนวน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๕๒ แล้ว แม้ต่อมา จะตรวจสอบเพิ่มเติมแล้วพบว่า นาง ส. ได้รับรองบุคคลโดยมีขอบในลักษณะเดียวกันอีกจำนวน ๔ ราย โดยได้ กระทำเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ก็ตาม ก็เป็นเรื่องที่มีพฤติการณ์ในลักษณะเดียวกันกับกรณีที่ได้ ดำเนินการทางวินัยไปแล้ว เพียงแต่โอกาสที่จะกระทำผิดต่างกันเท่านั้น ประกอบกับการกระทำผิดดังกล่าว เกิดขึ้นก่อนที่จะมีการสอบสวนและสั่งลงโทษนาง ส. เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๒ การดำเนินการทางวินัย ดังกล่าวข้างต้นจึงครอบคลุมถึงการกระทำผิดที่ตรวจพบเพิ่มเติมในภายหลังด้วยแล้ว กรณีจึงเป็นการพิจารณา การกระทำความผิดในเรื่องเดียวกัน ซึ่งไม่สามารถดำเนินการทางวินัยได้อีก เพราะเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำ อย่างไม่รู้ก็ตาม ก.พ. มีข้อสังเกตว่า จังหวัดนครพนมควรรายงานการกระทำผิดที่ตรวจสอบพบเพิ่มเติมดังกล่าว ไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ เพื่อประกอบการพิจารณาความเหมาะสมของสถานโทษและอัตราโทษต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๕๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๕๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๗๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง หรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา

อ้างถึง หนังสือศาลากลางจังหวัดพังงา ที่ พง ๐๐๑๖.๕/๑๑๘๑๐ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดพังงาได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ
รายนาง ท. นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ โดยแจ้งข้อเท็จจริงพร้อมจัดส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณา
สรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ศาลจังหวัดพังงาได้มีคำพิพากษาจำคุกนาง ท. ตลอดชีวิต
ในความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน และเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จังหวัดพังงาได้มีคำสั่ง
ที่ ๑๐๐๖/๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาง ท. ในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญา
ดังกล่าวข้างต้น และคำสั่งที่ ๑๐๐๗/๒๕๕๓ สั่งพักราชการผู้นี้ ในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา
ตามลำดับ ซึ่งต่อมาผลการสอบสวนทางวินัย คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่า ทาง การสอบสวน
ไม่ปรากฏว่า นาง ท. กระทำผิดวินัย เห็นควรให้เพิกถอนคำสั่งพักราชการและสั่งให้ผู้นี้กลับเข้ารับราชการต่อไป
ซึ่งจังหวัดพังงาพิจารณาเห็นว่า สำนักงาน ก.พ. ได้เคยมีหนังสือ ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๙
แจ้งส่วนราชการทราบว่า ในกรณีที่การสอบสวนทางวินัยยังฟังไม่ได้ว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย กรณีเช่นนี้ผู้นั้นยังคงอยู่
ในฐานะเป็นผู้ถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญาอยู่ ซึ่งถ้าไม่ใช่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษ
หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทแล้ว แม้ผู้บังคับบัญชาจะเห็นว่า
กรณีมีมลทินมัวหมองไม่ปรากฏชัด ก็ให้รอการสั่งการเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลทางคดีอาญา
ประกอบกับกฎ ก.พ. ว่าด้วยการสั่งพักและสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘) และฉบับที่ ๒๙
(พ.ศ. ๒๕๔๘) ข้อ ๒ ที่กำหนดให้การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพัก
ราชการได้ร้องทุกข์ ซึ่งกรณีนี้ไม่ปรากฏว่านาง ท. ได้ร้องทุกข์ การพิจารณาเรื่องการสั่งให้กลับเข้ารับราชการ
จึงไม่ต้องหยิบยกขึ้นพิจารณา จังหวัดพังงาจึงหารือว่าความเห็นดังกล่าวข้างต้นถูกต้องหรือไม่ ความละเอียด
แจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามที่กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ว่าด้วยการสั่งพักและ
สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ข้อ ๒ กำหนดว่า “การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา
เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้นั้นได้ร้องทุกข์...” นั้น การสอบสวนพิจารณาดังกล่าวหมายถึง การสอบสวน
พิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน และการพิจารณาคดีอาญาของศาลด้วย ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่ง
พักราชการข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด โดยคำสั่งได้ระบุว่าเป็นการสั่งพักราชการกรณีที่ถูกล่าม اتهامว่ากระทำ
ผิดวินัยอย่างร้ายแรงและถูกฟ้องคดีอาญา การสั่งให้กลับเข้ารับราชการในกรณีดังกล่าว จะกระทำต่อเมื่อ
การสอบสวนพิจารณาทางวินัยได้เสร็จสิ้น และการพิจารณาของศาลได้ถึงที่สุดแล้วด้วยเช่นกัน

สำหรับกรณีที่หารือ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า จังหวัดพังงาได้มีคำสั่งพักราชการนาง ท. โดยระบุว่า เป็นการพักราชการในกรณีที่ถูกลงกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนและกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา ซึ่งเมื่อต่อมาผลการสอบสวนทางวินัย คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นว่า นาง ท. ไม่ได้กระทำผิดตามที่ถูกลงกล่าวหา แต่โดยที่ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๙ ได้วางแนวปฏิบัติไว้สำหรับกรณีที่การสอบสวนทางวินัยยังฟังไม่ได้ว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย กรณีเช่นนี้ผู้นั้นยังคงอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกลงกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญาอยู่ ซึ่งถ้าไม่ใช่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทแล้ว แม้ผู้บังคับบัญชาจะเห็นว่า กรณีนี้มีผลสิ้นมัวหมองไม่ปรากฏชัด ก็ให้รอการสั่งการเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลทางคดีอาญา กรณีนี้จังหวัดพังงาจึงควรต้องรอการพิจารณาสั่งการเด็ดขาดทางวินัยในเรื่องดังกล่าวไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลทางคดีอาญา กรณีเช่นนี้จึงต้องถือว่าการสอบสวนพิจารณาทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น และการพิจารณาทางคดีอาญาของศาลยังไม่ถึงที่สุด ผู้บังคับบัญชาจึงยังไม่อาจที่จะสั่งให้ผู้นี้กลับเข้ารับราชการได้ ประกอบกับข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า นาง ท. ได้ใช้สิทธิร้องทุกข์ในเรื่องที่ตนถูกสั่งพักราชการ กรณีจึงไม่เข้าข่ายยกเว้นที่ผู้มีอำนาจจะต้องพิจารณาสั่งการให้ผู้นี้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นแต่อย่างใด ดังนั้นตามที่จังหวัดพังงามีความเห็นที่จังหวัดไม่จำเป็นต้องหยิบยกเรื่องการสั่งให้ผู้นี้กลับเข้ารับราชการขึ้นพิจารณา จึงเป็นความเห็นที่ถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๘๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับอำนาจในการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง
ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่ ทก ๐๕๐๑/๑๔๖๘ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓

ตามที่สำนักงานสถิติแห่งชาติได้หารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจในการดำเนินการทางวินัยโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับแจ้งจากศูนย์ดำรงธรรมว่ามีการร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการในสังกัดสำนักงานสถิติจังหวัด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วและรายงานผลการดำเนินการพร้อมพยานหลักฐานในเบื้องต้นไปยังผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติได้พิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า กรณีมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เนื่องจากการกล่าวหาสถิติจังหวัดซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ซึ่งผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ ร่วมกระทำผิดกับข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการและระดับปฏิบัติการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงหารือว่า กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการและระดับปฏิบัติการ ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดวินัยจะอยู่ในอำนาจของผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่จะดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า แม้มตรา ๕๗ (๑๐) บัญญัติให้อธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการลงมาแต่มาตรา ๕๗ (๑๑) เองก็บัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๗ (๑๐) ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคได้เช่นกัน จึงมีผลให้อธิบดีและผู้ว่าราชการจังหวัดต่างมีอำนาจคู่เคียงที่จะพิจารณาหรือดำเนินการตามบทบัญญัติต่าง ๆ ที่กำหนดให้เป็นอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการลงมา ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งหมายรวมถึงอำนาจในการดำเนินการตามหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัยด้วย ดังนั้น ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติจึงมีอำนาจแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเพณีวิชาการ ระดับชำนาญการลงมา ในราชการ
บริหารส่วนภูมิภาคได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสารัตน์

(นายปรีชา นิสารัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๙๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง หรือลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการ

เรียน อธิบดีกรมทางหลวง

อ้างถึง หนังสือกรมทางหลวง ที่ คค ๐๖๐๕/๔๓๗๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมทางหลวงได้หารือเกี่ยวกับพฤติการณ์อันเป็นลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยแจ้งว่านาย ส. หรือ ม. อดีตวิศวกรโยธา ๘ วช ซึ่งกรมทางหลวงโดยมติ อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคม สั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเมื่อครั้งเป็นนายช่างโครงการก่อสร้างสะพานข้ามทางรถไฟ ได้อาศัยตำแหน่งหน้าที่ดังกล่าวหาประโยชน์จากกรรมการผู้จัดการ ซึ่งเป็นคู่สัญญากับกรมทางหลวง อันเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น และต่อมาได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ประสงค์จะขอบรรจุกลับเข้ารับราชการ กรมทางหลวงจึงหารือว่า พฤติกรรมของนาย ส. หรือ ม. ที่ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าว เป็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมหรือไม่ และสมควรที่กรมทางหลวงจะบรรจุผู้นี้กลับเข้ารับราชการหรือไม่ ประการใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า การที่จะพิจารณาว่าพฤติการณ์ใดเข้าลักษณะเป็นการบกพร่องต่อศีลธรรมอันดีหรือไม่นั้น เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป สำหรับกรณีของนาย ส. หรือ ม. ซึ่งจากการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณามีมติว่า ผู้นี้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏจึงถือได้ว่า ผู้นี้มีลักษณะต้องห้ามโดยเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว

ส่วนกรณีที่ว่า กรมทางหลวงสมควรที่จะบรรจุผู้นี้กลับเข้ารับราชการหรือไม่ ประการใด นั้นขอเรียนว่า เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลยพินิจของกรมทางหลวงที่จะต้องพิจารณาตามมาตรา ๖๕ โดยคำนึงถึง

ประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ และควรพิจารณาด้วยความระมัดระวังตามที่ ก.พ. ได้เคยวางแนวทางไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นว ๒/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสารัตน์

(นายปรีชา นิสารัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๒๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง หรือแนวทางการลงโทษ

เรียน อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

อ้างถึง หนังสือกรมโรงงานอุตสาหกรรม ลับ ส่วนที่สุด ที่ อก ๐๓๑๗/๒๓๔๘ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้หารือแนวทางการลงโทษ กรณีข้าราชการกรมโรงงานอุตสาหกรรมถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมพร้อมของกลางเป็นยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๕ (กัญชา) ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย บริเวณหน้ากรมโรงงานอุตสาหกรรมภายในกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสถานที่ราชการ หลังการจับกุม เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำการตรวจพบอาวุธปืนพร้อมแมกกาซีน และเครื่องกระสุนปืนในรถยนต์ และเมื่อฟ้องคดีต่อศาลข้าราชการรายนี้ได้ให้การว่าเป็นผู้ป่วยที่ติดยาเสพติด สมควรได้รับการบำบัด ซึ่งศาลอาญาได้มีคำพิพากษาว่าพฤติการณ์เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ลงโทษจำคุก ๓ เดือน และปรับ ๓,๐๐๐ บาท มีเหตุบรรเทาโทษ จึงลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงลงโทษจำคุก ๑ เดือน ๑๕ วัน และปรับ ๑,๕๐๐ บาท โดยโทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี และผลแห่งคดีถึงที่สุด กรมโรงงานอุตสาหกรรมจึงหารือเกี่ยวกับแนวทางการลงโทษในเรื่องดังกล่าวรวม ๓ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาเรื่องนี้แล้วขอเรียน ดังนี้

๑. ตามที่หารือว่า มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๖ ให้เข้มงวด กวดขันเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด หากพบว่าผู้ใดกระทำผิดให้พิจารณาลงโทษอย่างเด็ดขาด จริงจัง เพื่อเป็นตัวอย่างแก่ผู้อื่น ดังนั้น การที่ข้าราชการกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้กระทำผิดกรณีมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมายจะถือว่าข้าราชการผู้นี้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การลงโทษอย่างเด็ดขาดกับข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวนี้ จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไปว่า กรณีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง โดยพิจารณาจากประเภทของยาเสพติด และพฤติกรรมแห่งการกระทำที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้น เช่น หากข้าราชการผู้ใดเสพยาเสพติด หรือมียาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย พฤติการณ์ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติกู้ช่วยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่หากข้าราชการผู้ใดเสพยาเสพติด หรือมียาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๕ (กัญชา) ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย พฤติการณ์อาจเป็นความผิดวินัย

อย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) หรืออาจเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง มาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ โดยจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำเป็นเรื่อง ๆ ไป ทั้งนี้ ก.พ. ได้วางแนวทางการพิจารณาลักษณะความผิดดังกล่าวไว้ ๓ ประการ ดังนี้

(๑) เป็นการกระทำที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยพิจารณาจากตำแหน่งหน้าที่ราชการของผู้กระทำกับพฤติการณ์ในการกระทำของผู้นั้นประกอบกัน โดยมีแนวคิดที่ว่า ข้าราชการสมควรประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่าง เป็นที่ยกย่อง นับถือ ศรัทธา แก่ประชาชน เนื่องจากข้าราชการเป็นตัวแทนและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งต้องประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในความดีงาม และเหมาะสมกับเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(๒) เป็นการกระทำที่สังคมรู้สึกรังเกียจหรือเป็นที่รังเกียจของสังคม โดยพิจารณาจากความรู้สึกของประชาชนหรือของข้าราชการทั่วไป

(๓) เป็นการกระทำโดยเจตนา

๒. ตามที่ทหารเรือว่า ข้าราชการรายนี้ให้การว่าตนเป็นบุคคลที่น่าสงสาร เนื่องจากเป็นผู้ป่วยที่ติดยาเสพติด ควรที่จะได้รับการบำบัด รักษา โดยอำนวยการของรัฐมนตรี เรื่อง การปรับปรุงมติดคณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับเรื่อง การให้ออกาสผู้ติดเชื้อเอดส์ คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งพ้นจากสภาพการใช้จ่ายเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาคือในหน่วยงานภาครัฐ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มติดคณะรัฐมนตรีฉบับดังกล่าว มุ่งเน้นการให้ออกาสกับผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้จ่ายเสพติด โดยมีให้อ้างเหตุผลดังกล่าวเป็นการลิดรอนสิทธิในการเข้ารับการศึกษา การรับทุนการศึกษา หรือเข้าทำงาน ตลอดจนความก้าวหน้า การให้ออกจากการศึกษา หรือให้ออกจากงาน ซึ่งหมายความว่า ข้าราชการผู้เสพหรือติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้จ่ายเสพติดแล้ว ส่วนราชการจะพิจารณาให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการไม่ได้ สำหรับกรณีตามที่ทหารเรือดังกล่าว หากปรากฏว่าข้าราชการผู้เสพหรือติดยาเสพติดนั้นยังไม่พ้นจากสภาพการใช้จ่ายเสพติด ย่อมไม่อาจนำมติดคณะรัฐมนตรีฉบับดังกล่าวมาใช้บังคับได้ การพิจารณาลงโทษจึงต้องเป็นไปตามแนวทางการพิจารณาในข้อ ๑.

๓. ตามที่ทหารเรือว่า ข้าราชการรายนี้ได้ให้การต่อศาลว่าตนเองมีปริมาณกัญชาเพียงเล็กน้อย และได้หาซื้อมาไว้เพื่อนำมาผสมกับบุหรี่ปริมาณเล็กน้อย เนื่องจากสูบบุหรี่มาเป็นเวลานานแล้ว จึงถือว่าเป็นเพียงผู้ป่วยคนหนึ่ง ไม่ได้เป็นผู้ขายหรือจำหน่าย หากแต่เป็นบุคคลที่น่าสงสาร เนื่องจากเป็นผู้ที่ติดยาเสพติด ควรอย่างยิ่งที่จะได้รับการบำบัด รักษา และการที่ข้าราชการรายนี้ถูกจับกุมในข้อหาที่มีกัญชาไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมายในบริเวณสถานที่ทำงาน แสดงให้เห็นว่าอาจมีพฤติกรรมเสพยาเสพติดในที่ทำงานได้ พฤติกรรมดังกล่าวจะถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามที่หารือนี้เป็นปัญหาทำนองเดียวกับในข้อ ๑. ดังนั้น การจะพิจารณาว่าข้าราชการผู้ใดมีพฤติกรรมที่เข้าข่ายเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงหรือไม่ ควรพิจารณาตามแนวทางที่ ก.พ. กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๔๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง หรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมศุลกากร

อ้างถึง หนังสือกรมศุลกากร ลับ ที่ กค ๐๕๑๖ /ล ๔๒ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๓

และ ลับ ที่ กค ๐๕๑๖ /ล ๑๑๘ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมศุลกากรได้หารือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย กรณี นาย ว. ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ๔ กรมศุลกากร ได้กระทำความผิดอาญาขณะรับราชการที่อำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์ กรมการปกครอง ซึ่งนาย ว. ได้ลาออกจากกรมการปกครองเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๑ ต่อมา เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๑ นาย ว. ได้เข้ารับราชการที่กรมศุลกากรตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ๑ โดยไม่ได้นำอายุราชการขณะเป็นข้าราชการกรมการปกครองมานับต่อ ทั้งนี้ การกระทำความผิดอาญาของนาย ว. นั้น ศาลจังหวัดสุรินทร์ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ ว่ามีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดให้จำคุกเป็นเวลา ๓ ปี แต่มีเหตุบรรเทาโทษ จึงลดโทษให้หนึ่งในสาม คงจำคุกมีกำหนด ๒ ปี ต่อมาศาลอุทธรณ์พิพากษายืน และขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา จึงขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยว่า กรมศุลกากรจะพิจารณาดำเนินการทางวินัยกับนาย ว. ในมูลกรณีกระทำความผิดจนเป็นเหตุให้ถูกฟ้องคดีอาญา และศาลจังหวัดสุรินทร์มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกแต่คดียังไม่ถึงที่สุด ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อครั้งรับราชการที่กรมการปกครองในระหว่างที่รอคำพิพากษาถึงที่สุดได้หรือไม่ อย่างไร นอกจากนั้น หากศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว กรมศุลกากรสามารถนำผลของคำพิพากษามาพิจารณาดำเนินการทางวินัยกับนาย ว. ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกตามมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่ อย่างไร และหรือเกี่ยวข้องกับลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุจะพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาได้นั้น จะต้องปรากฏว่าผู้นั้นมีการกระทำที่เป็นความผิดเกิดขึ้นในขณะที่มีสภาพเป็นข้าราชการ และได้มีการลงโทษในขณะที่ผู้นั้นยังรับราชการอยู่ (เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้นที่กฎหมายบัญญัติให้สามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้แม้ผู้นั้นจะไม่มีสภาพเป็นข้าราชการแล้วตามมาตรา ๑๐๐) สำหรับกรณี นาย ว. ปรากฏว่าได้กระทำความผิดในขณะที่รับราชการอยู่ที่กรมการปกครอง และได้ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๑ ย่อมถือว่าผู้นี้ได้ขาดจากการเป็นข้าราชการแล้ว เมื่อผู้นี้

ได้มาบรรจุเข้ารับราชการใหม่ที่กรมศุลกากรเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๑ การกระทำผิดในขณะที่รับราชการที่กรมการปกครองจึงถือเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนที่ผู้นี้จะเข้ารับราชการที่กรมศุลกากร กรมศุลกากรจึงไม่อาจที่จะนำพฤติการณ์ของนาย ว. ดังกล่าวมาดำเนินการทางวินัยได้ นอกจากนี้ โดยที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าการกระทำผิดอาญาดังกล่าว นาย ว. ได้ถูกร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นระยะเวลาภายหลังจากที่นาย ว. ได้มาบรรจุเข้ารับราชการที่กรมศุลกากรแล้ว กรณีจึงไม่เข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่บัญญัติว่า “ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ... หากภายหลังปรากฏว่า ขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖ หรือ...อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้นก็ดี ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน...” กรมศุลกากรจึงไม่อาจที่จะสั่งให้นาย ว. ออกจากราชการตามมาตราดังกล่าวได้เช่นกัน

แต่อย่างไรก็ตาม ก.พ. ได้เคยพิจารณาและมีความเห็นว่า ความผิดฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ตามมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ (บัญญัติความเช่นเดียวกันกับมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑) ไม่ได้ตั้งฐานจากการกระทำเดิมของผู้กระทำผิด แต่เป็นความผิดใหม่เพราะถูกจำคุกเดิมจะกระทำผิดกรณีใดมิใช่สาระสำคัญ แต่ภายหลังถูกศาลพิพากษาจำคุกก็ต้องลงโทษฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ดังนั้น กรณีนี้กรมศุลกากรสามารถที่จะดำเนินการทางวินัยแก่นาย ว. ได้ก็ต่อเมื่อศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกนาย ว. แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๔๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๖ มิถุนายน ๒๕๕๔

เรื่อง หรือเกี่ยวกับผลแห่งคดีอาญา

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ลับ ที่ มท ๐๕๐๒.๕/๓๕๒ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมที่ดินได้หารือปัญหาเกี่ยวกับผลแห่งคดีอาญา กรณีกรมที่ดิน โดยมติ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย มีคำสั่งลงโทษไล่นาย ป. ออกจากราชการ ต่อมานาย ป. ได้อุทธรณ์ คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ. และ ก.พ. มีมติเห็นควรยกอุทธรณ์ และนายกรัฐมนตรียังพิจารณาสั่งการให้ยกอุทธรณ์ ตามมติของ ก.พ. จากนั้นนาย ป. ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลางขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษและคำสั่ง ยกอุทธรณ์ดังกล่าว ซึ่งศาลปกครองกลางได้พิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด และในผลส่วนคดีอาญา กรณีเดียวกันนี้ พนักงานอัยการได้เป็นโจทก์ฟ้องนาย ป. ซึ่งต่อมาศาลฎีกามีคำพิพากษายกฟ้อง โดยฟัง ข้อเท็จจริงว่าโจทก์นำสืบยังไม่พอรับฟังได้ว่านาย ป. กระทำความผิดทางอาญา ดังนั้นนาย ป. จึงได้ร้องขอ ให้กรมที่ดินเบิกจ่ายเงินเดือนในระหว่างที่ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการจนถึงวันเกษียณอายุราชการ รวมทั้ง เงินบำเหน็จด้วยเหตุเกษียณอายุราชการ เนื่องจากเห็นว่าการลงโทษทางวินัยนั้นได้อาศัยเหตุจากการ กล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญา เมื่อศาลฎีกามีคำพิพากษายกฟ้อง แสดงว่าตนไม่ได้กระทำความผิด การลงโทษ ไล่นอกจากราชการจึงขัดต่อคำพิพากษาศาลฎีกา ดังนั้น กรมที่ดินจึงขอหารือว่า คำพิพากษาหรือ ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคดีอาญาที่ศาลฎีการับฟังในทางที่เป็นคุณแก่นาย ป. ดังกล่าว กรมที่ดินจะนำมา ดำเนินการเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษนาย ป. ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ก.พ. เคยพิจารณาเรื่องทำนองนี้แล้ว เห็นว่าการดำเนินการ สอบสวนพิจารณาโทษทางวินัย กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้กำหนดอำนาจหน้าที่และ วิธีการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากการดำเนินคดีอาญา การสอบสวน พิเคราะห์ทางวินัยไม่จำเป็นที่จะต้องรอฟังผลคดีอาญา แม้ภายหลังศาลฎีกาจะพิพากษายกฟ้องก็ไม่ได้ทำให้ การพิจารณาดำเนินการทางวินัยเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด

อย่างไรก็ดี โดยที่พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๕๔ บัญญัติว่า “เมื่อคุณกรณีมีคำขอ เจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองที่พ้นกำหนด อุทธรณ์.....ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) มีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้น เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ.....การยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ผู้นั้นได้รู้ถึง

เหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้” ดังนั้น หากผู้ถูกลงโทษเห็นว่ามิใช่ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมขึ้นมาที่อาจทำให้ผลการพิจารณามีการเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ผู้ถูกลงโทษก็อาจมีคำขอเพื่อให้มีการพิจารณาใหม่ได้ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ ข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๒๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

เรื่อง ทหารเรือเกี่ยวกับอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๕๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๖/๓๐๒๕ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงสาธารณสุขทหารเรือเกี่ยวกับอำนาจบรรจุและแต่งตั้งของผู้ว่าราชการจังหวัด ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ว่าเหตุใดสำนักงาน ก.พ. เคยตอบข้อหารือตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๑/๗๖ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๓ ว่าผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน ข้าราชการ และอาวุโส ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค แต่ต่อมาได้ตอบข้อหารือเรื่องทำนองเดียวกันตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๙๕ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการสั่งพักราชการและสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๑๐๑ การอนุญาตให้ข้าราชการพลเรือนสามัญลาออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๙ และการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญลาออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๑๐ และการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญไปรับราชการทหาร ตามมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ข้าราชการ และข้าราชการพิเศษ และตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน ข้าราชการ และอาวุโส ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การตอบข้อหารือในกรณีแรกนั้น เป็นการหารือเกี่ยวกับอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดในการสั่งให้ข้าราชการตำแหน่งนายแพทย์ระดับปฏิบัติการออกไปรับราชการทหาร ตามมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่ง ก.พ. เห็นว่า เรื่องดังกล่าวเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุที่จะสั่งให้นายแพทย์ระดับปฏิบัติการออกไปรับราชการทหารได้ ทั้งนี้ตามมาตรา ๕๗ (๑๑) ประกอบมาตรา ๕๗ (๑๐) เท่านั้น โดยหนังสือตอบข้อหารือดังกล่าวไม่ได้กล่าวถึงมาตรา ๕๗ (๙) ซึ่งอาจทำให้เข้าใจได้ว่าข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ตามมาตรา ๕๗ (๙) มิได้อยู่ในอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งของผู้ว่าราชการจังหวัด เมื่อเปรียบเทียบกับความเห็นของสำนักงาน ก.พ. ในการตอบข้อหารือในกรณีที่สอง

ก.พ. ได้พิจารณาในประเด็นเรื่องการเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ของผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว มีมติให้ถือเป็นหลักการว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับ

ปฏิบัติการ ข้าราชการ และข้าราชการพิเศษ และตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน ข้าราชการ และอาวุโส ตามมาตรา ๕๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น หากมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์ใดที่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจ พิจารณาดำเนินการในเรื่องใดแล้ว ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (๑๑) มีอำนาจพิจารณาดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสารัตน์

(นายปรีชา นิสารัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๒๗๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔

เรื่อง ทหารี่ออำนาจในการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงแรงงาน

อ้างถึง หนังสือกระทรวงแรงงาน ลับ ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๒๐๑.๕/๐๒๙ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๔๔๔
ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ รวม ๗ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงแรงงานได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ส. กรณีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งแรงงานและสวัสดิการจังหวัด (เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘) สำนักงานแรงงานและสวัสดิการจังหวัดเชียงราย สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๘ จังหวัดเชียงใหม่ ได้ตรวจสอบสืบสวนเรื่องการจ้างก่อสร้างอาคารที่ทำการสำนักงานแรงงานและสวัสดิการจังหวัดเชียงราย ปรากฏว่าผู้รับจ้างได้ขอเปลี่ยนแปลงเสาเข็มอาคารที่ทำการสำนักงานแรงงานและสวัสดิการจังหวัดเชียงราย โดยผู้รับจ้างยินยอมให้ปรับลดค่าจ้าง ซึ่งจังหวัดเชียงรายได้เปลี่ยนแปลงและปรับลดค่าจ้างไปแล้ว ต่อมาในวันที่ผู้รับจ้างส่งมอบงานตามสัญญางวดสุดท้าย ผู้ควบคุมงานได้มีหนังสือเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรายเพื่อให้พิจารณาปรับลดค่าเสาเข็มอีก แต่นาย ส. ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับการจ้างดังกล่าว ไม่ดำเนินการเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรายเพื่อพิจารณาปรับลดค่าเสาเข็มตามอำนาจหน้าที่ก่อนที่จะมีการจ่ายเงินค่าจ้างงวดสุดท้าย ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๘๙๕,๔๘๔.๗๐ บาท

ปลัดกระทรวงแรงงานพิจารณาผลการสอบสวนแล้ว ได้สั่งยุติเรื่องในกรณีดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และได้รายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงแรงงาน ซึ่ง อ.ก.พ. พิจารณาแล้วมีมติว่าไม่เห็นชอบด้วยที่จะให้ยุติเรื่องในประเด็นการปรับลดค่าเสาเข็มดังกล่าวเนื่องจากเป็นเรื่องที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำลังดำเนินการสืบสวนเพื่อดำเนินคดีอาญากับนาย ส. เห็นควรให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงที่จะแต่งตั้งเพื่อสอบสวนนาย ก. และนาย บ. ผู้ควบคุมงาน ได้สอบสวนเพื่อให้ปรากฏข้อเท็จจริงว่านาย ส. มีส่วนรู้เห็นเกี่ยวกับการขอปรับลดเงินค่าเสาเข็มที่ผู้ควบคุมงานนำเรื่องเสนอต่อผู้ว่าจ้างให้หักเงินค่าจ้างงวดสุดท้ายหรือไม่ หากการสอบสวนปรากฏว่ามีส่วนเกี่ยวข้องก็ให้รายงานปลัดกระทรวงแรงงานเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งให้ปลัดกระทรวงแรงงานพิจารณาโทษทางวินัยแก่นาย ส. ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีเดียวกันอีก กระทรวงแรงงานจึงหารือว่าในกรณีนี้นาย ส. ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่ อย่างไร และปลัดกระทรวงแรงงานซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งจะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกาคณะที่ ๑ คณะที่ ๒ และคณะที่ ๑๑) ได้วินิจฉัยในประเด็นดังกล่าวไว้ว่า “การที่ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัย แก่ข้าราชการผู้ใต้บังคับบัญชาและมีคำสั่ง ... ให้ยุติเรื่องหรืองดโทษ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทิน ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ ผู้นั้นย่อมได้รับประโยชน์จากการล้างมลทิน เพราะเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งมีผลให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้นๆ ต่อไป อันเป็นผลที่กฎหมายรับรองไว้ ดังนั้น แม้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติว่าเป็นการกระทำความผิดวินัย ร้ายแรง ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เมื่อผู้นั้นได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวไปแล้ว ผู้บังคับบัญชา จึงไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นได้อีกต่อไป” ดังนั้น เมื่อปลัดกระทรวงแรงงานได้สอบสวนและ สั่งยุติเรื่องการดำเนินการทางวินัยนาย ส. ในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นการสั่งยุติเรื่องก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ นาย ส. ย่อมได้รับประโยชน์จากมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ และไม่ต้อง ถูกเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไป ทั้งนี้ ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๕๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๔

เรื่อง หรือปัญหาการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการที่เกษียณอายุราชการหรือลาออกจากราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงพลังงาน

อ้างถึง หนังสือกระทรวงพลังงาน ด่วนที่สุด ที่ พน ๐๒๐๑/๔๒๙๒ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงพลังงานได้หรือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย รายนาย ป. อติตเจ้าหน้าทีบริหารงานช่าง ๘ สังกัดสำนักงานพลังงานภูมิภาคที่ ๓ ซึ่งออกจากราชการไปแล้ว โดยแจ้งข้อเท็จจริงและส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่านาย ป. เดิมรับราชการสังกัดกรมโยธาธิการ ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ได้โอนมารับราชการสังกัดกรมธุรกิจพลังงาน และได้ลาออกจากราชการตาม โครงการเกษียณอายุราชการก่อนกำหนดเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ หลังจากนั้น สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีหนังสือถึงกรมธุรกิจพลังงาน แจ้งว่าจากการตรวจสอบสืบสวนของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๒ จังหวัดชลบุรี พบว่า ในการก่อสร้างอาคารโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระยอง ผู้ที่เกี่ยวข้องมีพฤติการณ์ที่มีข้อสงสัยหลายประการ รวมถึงพฤติการณ์ของคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษที่มี นาย ป. ร่วมเป็นกรรมการ ซึ่งมีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริต สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงขอให้ กรมธุรกิจพลังงานดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป กรมธุรกิจพลังงานจึงมีคำสั่งที่ ๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ป. ซึ่งต่อมาคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอ ความเห็นต่ออธิบดีว่า ไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่นาย ป. ได้ เนื่องจากกรมธุรกิจพลังงานได้รับเรื่องกล่าวหาจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานภายหลังจากที่นาย ป. ได้ลาออกจากราชการไปแล้ว ซึ่งอธิบดีกรม ธุรกิจพลังงานได้พิจารณาเห็นชอบให้ยุติการสอบสวนเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๑ จึงขอหารือปัญหาพร้อม ๓ ข้อ ดังนี้

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนร้ายแรงของกรมธุรกิจพลังงานถูกต้องหรือไม่ อย่างไร หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๒ จังหวัดชลบุรี ได้รับหนังสือร้องเรียน เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งไม่ได้ระบุชื่อและพฤติการณ์ในการกระทำผิดของนาย ป. ไว้อย่างชัดเจน โดยเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เสนอรายงานผลการตรวจสอบต่อผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๔ เสนอต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๔ และ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้พิจารณาเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ โดยมีมติให้ดำเนินการแจ้งหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง แต่กรมธุรกิจพลังงานไม่ได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแต่อย่างใด

๒. หากกรมธุรกิจพลังงานสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นาย ป. ได้ คณะกรรมการ สอบสวนทางวินัยที่เสนอความเห็นต่ออธิบดีให้ยุติการสอบสวน สามารถกลับมาดำเนินการสอบสวนใหม่โดยไม่ต้อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ได้หรือไม่

๓. หากกรมธุรกิจพลังงานไม่สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒. ได้ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว และทำให้นาย ป. ได้รับความเสียหาย ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกรมธุรกิจพลังงานต้องรับผิดชอบหรือไม่ อย่างไร

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๒ จังหวัดชลบุรี ได้รับหนังสือร้องเรียนซึ่งมิได้มีการระบุชื่อและพฤติการณ์ในการกระทำผิดของนาย ป. ให้ปรากฏ จนกระทั่งเมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๒ เข้าทำการตรวจสอบ และเสนอรายงานผลการตรวจสอบต่อผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดิน และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๒๒ และ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๔ ตามลำดับ จึงปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษที่มีนาย ป. ร่วมเป็นกรรมการ มีพฤติการณ์ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งการรายงานดังกล่าวถือเป็นกรกล่าวหาต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นแล้ว และเป็นการกล่าวหา ก่อนที่นาย ป. จะออกจากราชการไปเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ดังนั้น อธิบดีกรมธุรกิจพลังงานจึงมีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่นาย ป. ได้ การที่อธิบดีกรมธุรกิจพลังงานมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นาย ป. จึงเป็นการดำเนินการและเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย แม้ต่อมาอธิบดีกรมธุรกิจพลังงานจะได้พิจารณาเห็นชอบและสั่งยุติการสอบสวนตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ก็ถือว่าเป็นการพิจารณาสั่งการโดยสำคัญผิด หากมีผลเป็นการยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่ส่งไปโดยชอบด้วยกฎหมายไม่ อธิบดีกรมธุรกิจพลังงานย่อมที่จะสั่งการให้คณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมกลับมาดำเนินการสอบสวนต่อไปได้ โดยไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ขึ้นทำการสอบสวนแต่อย่างใด

สำหรับข้อหาหรือที่ว่า หากกรมธุรกิจพลังงานไม่สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นาย ป. ได้ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่ดำเนินการไปแล้วและทำให้นาย ป. ได้รับความเสียหาย ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกรมธุรกิจพลังงานต้องรับผิดชอบหรือไม่ อย่างไร นั้น เมื่อปรากฏว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของกรมธุรกิจพลังงานเป็นการดำเนินการที่ถูกต้องตามกฎหมาย ปัญหาดังกล่าวจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาอีกต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๘๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

เรื่อง ทหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ลับ ค่วน ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๓/๕๘ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๓
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๓/๒๔๙๔ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้ทหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยแจ้งข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า จังหวัดยโสธรได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ประเภททั่วไประดับชำนาญการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเลิงนกทา ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย กรณีที่โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเลิงนกทาได้จ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงโดยมียอดเงินสูงกว่าบิลต้นขั้วที่ส่งซื้อ เนื่องจากมีการแก้ไขจำนวนเงินให้สูงกว่าต้นขั้ว และจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นปรากฏว่า ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเลิงนกทา (นายแพทย์เชี่ยวชาญ ด้านเวชกรรม) ในฐานะผู้บังคับบัญชาอาจมีส่วนบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธรไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลดังกล่าวได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นการกล่าวหาข้าราชการหลายรายซึ่งมีตำแหน่งและระดับต่างกันว่ากระทำผิดร่วมกัน ซึ่งอำนาจในการดำเนินการทางวินัยเป็นของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุคนละคนกัน กล่าวคือ สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ และประเภททั่วไประดับชำนาญการ เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร และสำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ เป็นอำนาจของปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงทหารือว่า ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนแก่ข้าราชการที่มีตำแหน่งและระดับต่างกัดังกล่าว ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุข้าราชการระดับเชี่ยวชาญ จะเป็นผู้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการ ไปพร้อมกันหรือโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนในคำสั่งเดียวกันได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ก.พ. เคยพิจารณาเรื่องทำนองนี้แล้วเห็นว่า กรณีข้าราชการตำแหน่งต่างกัในกรมเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน แต่หากมิได้เป็นการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมนกับอธิบดีหรือปลัดกระทรวงแล้ว กรณีไม่เข้าเงื่อนไขที่จะดำเนินการตามมาตรา ๙๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่ถือเป็นกรณีอื่นตามมาตรา ๙๔ (๔) ที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ซึ่งขณะนี้ ก.พ. ยังไม่ได้กำหนดกรณีดังกล่าว จึงไม่อาจที่จะดำเนินการตามมาตรา ๙๔ ได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงเจตนารมณ์ของมาตรา ๙๔ ที่บัญญัติให้กรณีที่

ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรมหรือต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกัน ต้องดำเนินการสอบสวนโดยคณะกรรมการสอบสวนชุดเดียวกัน หรือให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ แต่ละคนแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนร่วมกัน ก็เนื่องจากต้องการให้การดำเนินการเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ดังกล่าว สำนักงาน ก.พ. จึงเห็นว่า เรื่องนี้อาจดำเนินการได้ ๒ แนวทาง คือ

๑) ดำเนินการตามแนวทางที่ ก.พ. เคยมีมติไว้เกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการต่างสังกัดกรมกระทรวงที่กระทำผิดร่วมกันตามสิ่งที่ส่งมาด้วยโดยอนุโลม กล่าวคือ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขปรึกษาหารือกับผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร เพื่อปลัดกระทรวงและผู้ว่าราชการจังหวัดต่างมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจ โดยคณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วยบุคคลชุดเดียวกัน เพื่อให้การสอบสวนพิจารณาเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ตามแนวทางตามหนังสือเวียนสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๓/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๕ ที่ ก.พ. ได้กำหนดไว้เดิม

๒) ดำเนินการตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธรในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สำหรับผู้ถูกกล่าวหาระดับชำนาญงาน และระดับชำนาญการ ไม่ใช่อำนาจตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง โดยมีเหตุผลอันสมควร เสนอขอให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สำหรับผู้ถูกกล่าวหาที่ดำรงตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ และเป็นผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๗ ระดับเหนือขึ้นไป เป็นผู้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมดตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง

อนึ่ง สำหรับการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ อาจนำแนวทางการดำเนินการข้างต้นมาใช้บังคับเพื่อให้เป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๑๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอรื้อการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๑.๖/๔๗๕ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้ได้หารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ป. เจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญงาน เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสวนป่ากลางดง ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา กรณีได้ปล่อยปลະละเลยให้กลุ่มบุคคลเข้าไปแผ้วถางป่า ตัดโค่นต้นสักเพื่อเข้าครอบครองปลูกบ้านเรือน และเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่สวนป่ากลางดง ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ต่อเนื่องถึง พ.ศ. ๒๕๕๑ ว่าอธิบดีกรมป่าไม้ในฐานะผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ป. ตามที่ อ.ก.พ. กรมป่าไม้ มีมติได้หรือไม่ อย่างไร เนื่องจากสถานโทษดังกล่าวอาจไม่สอดคล้องกับสถานโทษตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งได้กำหนดให้โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ ๑. ภาคทัณฑ์ ๒. ตัดเงินเดือน ๓. ลดเงินเดือน ๔. ปลดออก ๕. ไล่ออก และหลักเกณฑ์การเลื่อนเงินเดือนแบบใหม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้นาย ป. กระทำผิดวินัยก่อนบทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ จึงต้องพิจารณาปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ตามนัยบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีนี้กรมป่าไม้จึงต้องกำหนดสถานโทษตามมาตรา ๑๐๐ ประกอบมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น กรมป่าไม้จึงสามารถสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ป. ตามมติ อ.ก.พ. กรมป่าไม้ได้ หากนาย ป. มีอัตราเงินเดือนตรงตามเงินเดือนฐานตามตารางการเลื่อนขั้นเงินเดือนชั่วคราวที่ ก.พ. กำหนดตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ แต่อย่างไรก็ดี ปัจจุบันได้มี กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๒ ออกใช้บังคับแล้ว ทำให้การลงโทษลดขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญในกรณีที่กระทำความผิดวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่อาจดำเนินการได้ เนื่องจากไม่มีอัตราเงินเดือนที่ใช้ระบบเงินเดือนแบบขั้น ก.พ. จึงได้กำหนดการดำเนินการตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๒ และมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยในกรณีที่จะต้องสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดตาม

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ในสถานโทษลดชั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น
ก็ให้เปลี่ยนสถานโทษเป็นลดเงินเดือน และสั่งได้ครั้งหนึ่งในอัตราโทษ ๒ เพอร์เซ็นต์ หรือ ๔ เพอร์เซ็นต์ของ
อัตราเงินเดือนของผู้นั้น ตามควรแก่กรณี รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสารัตน์

(นายปรีชา นิสารัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๑๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔

เรื่อง หรือเกี่ยวกับการรายงานผลการสอบสวน

เรียน อธิบดีกรมสรรพากร

อ้างถึง หนังสือกรมสรรพากร ลับ ที่ กค ๐๗๒๑/๑๑๗๒ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

และ ลับ ที่ กค ๐๗๒๑/๓๒๖ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมสรรพากรได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณาผลการสอบสวนของ คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งโดยผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ว่า กรณีที่ปลัดกระทรวงการคลังมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการตำแหน่งต่างกัน กระทำผิดวินัยร่วมกัน ตามมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนแล้วเสร็จ จะต้องรายงานผลการสอบสวนต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามที่มาตรา ๙๓ กำหนด หรือรายงานผลการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๔ นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่าเมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จ ให้รายงานผลการสอบสวนและความเห็น ต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (ซึ่งเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน) ส่วนกรณีที่ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน มาตรา ๙๓ ไม่ได้บัญญัติให้รายงานผลการสอบสวนต่อผู้ใด จึงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ตามมาตรา ๙๕ ซึ่งในระหว่างที่ยังไม่ได้ออกกฎ ก.พ. ตามมาตราดังกล่าว บทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๒ บัญญัติให้นำกฎ ก.พ. ซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ กรณีจึงต้องดำเนินการตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ข้อ ๓๑ และข้อ ๓๒ คือ ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานผลการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คือปลัดกระทรวง และให้ปลัดกระทรวงพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๑๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอรื้อการลงโทษลดเงินเดือนข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ด่วนที่สุด ที่ วธ ๐๒๐๓.๓/๘๒๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมได้หารือปัญหาการลงโทษลดเงินเดือนว่า สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาเห็นชอบให้ลงโทษลดเงินเดือนข้าราชการตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน แต่ปัจจุบันการลงโทษลดเงินเดือน ก.พ. ยังไม่ได้ออกกฎ ระเบียบ หรือกำหนดหลักเกณฑ์แนวทางให้ถือปฏิบัติ สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมจึงขอหารือหลักเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติ ในเรื่องการลงโทษลดเงินเดือนว่าจะเห็นสมควรดำเนินการอย่างไร เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การลงโทษลดเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญที่กระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น บัดนี้ ก.พ. ได้มีมติกำหนดการดำเนินการตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๒ และมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว โดยให้ลงโทษลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตรา ๒ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๔ เปอร์เซ็นต์ของอัตราเงินเดือนของผู้นั้น ตามควรแก่กรณี รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๒๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ทหารเรือกรณีข้าราชการต่างสังกัดกระทำผิดวินัยร่วมกัน

เรียน อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง

อ้างถึง หนังสือกรมโยธาธิการและผังเมือง ลับด่วนที่สุด ที่ มท ๐๗๐๒.๓/๐๘๗ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๓/๒๔๙๔ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๔

๒. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๑๕ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมโยธาธิการและผังเมืองได้ทหารเรือกรณีข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมืองและข้าราชการในสถาบันอุดมศึกษากระทำผิดวินัยร่วมกัน โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรมโยธาธิการและผังเมืองมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย ก. นายช่างโยธาอาวุโส สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสุรินทร์ ในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกับข้าราชการในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดยคณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยบุคคลชุดเดียวกันกับที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีคำสั่งแต่งตั้งทำการสอบสวนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์กับพวก ต่อมากรมโยธาธิการและผังเมืองได้รับแจ้งจากมหาวิทยาลัยราชภัฏว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีข้าราชการในสังกัดกรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นกรรมการร่วมอยู่ด้วย ซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเพื่อลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อาจส่งผลให้การสอบสวนเสียไป และเรื่องอยู่ระหว่างการศึกษาข้อกฎหมาย ประกอบกับเรื่องนี้สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์มีมติให้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ผู้ถูกกล่าวหา แต่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาไม่เห็นพ้องด้วยกับมติดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าพฤติการณ์เข้าข่ายเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทำให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษายังไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมดได้ อย่างไรก็ตาม กรมโยธาธิการและผังเมืองเห็นว่าเรื่องนี้ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย ก. ข้าราชการสังกัดกรมโยธาธิการ เป็นระยะเวลาอันแล้ว และการสอบสวนยังไม่สามารถดำเนินการได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานของนาย ก. กรมโยธาธิการและผังเมืองจึงประสงค์ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินการทางวินัยเฉพาะกรณีของนาย ก. ไปก่อน ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเห็นว่ากรมโยธาธิการและผังเมืองควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่นาย ก. โดยไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลชุดเดียวกับคณะกรรมการสอบสวนที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแต่งตั้งก็ได้ ซึ่งกรมโยธาธิการและผังเมืองเห็นว่า มาตรา ๙๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ

สั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ดังนั้น หากกรมโยธาธิการและผังเมืองแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพียงฝ่ายเดียวในกรณีข้าราชการต่างกระทรวงกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน จะเป็นการขัดต่อกฎหมาย กรมโยธาธิการและผังเมืองจึงขอหารือเพื่อทราบแนวทางปฏิบัติดังนี้

๑. กรณีที่กรมโยธาธิการและผังเมืองและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แต่ยังไม่สามารถดำเนินการทางวินัยได้ เนื่องจากมีปัญหาเรื่องความเห็นที่ไม่ตรงกันระหว่างสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์กับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งอยู่ระหว่างการหารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นเหตุให้นาย ก. ข้าราชการสังกัดกรมโยธาธิการและผังเมือง ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว ได้รับผลกระทบจากการถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนซึ่งยังไม่สามารถดำเนินการได้ กรมโยธาธิการและผังเมืองจึงขอหารือว่า ควรดำเนินการอย่างไรต่อไป

๒. กรณีที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีความเห็น ว่า กรมโยธาธิการและผังเมือง ควรตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่นาย ก. ไปก่อน โดยไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลชุดเดียวกันกับคณะกรรมการสอบสวนที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแต่งตั้งก็ได้ กรมโยธาธิการและผังเมืองสมควรดำเนินการอย่างไร และจะเป็นการขัดต่อมาตรา ๙๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่

ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า สำหรับข้อหารือที่ ๑ เกี่ยวกับปัญหาความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ให้ความเห็นในเรื่องเสรีจที่ ๗๐๔/๒๕๕๓ โดยสรุปว่า คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ลับ ที่ ๑๖๓/๒๕๕๑ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ นั้น ชอบด้วยกฎหมายแล้ว แต่เนื่องจากมีกรรมการสอบสวนบางคนเกษียณอายุราชการและเสียชีวิต สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้เปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่เพื่อให้การสอบสวนดำเนินไปอย่างถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมาย ดังนั้น เมื่อปัญหาข้อกฎหมายอันเป็นเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่สามารถดำเนินการไปได้นั้นยุติลงโดยการตอบข้อหารือของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว และการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมดสามารถดำเนินการไปได้ จึงไม่มีประเด็นที่สำนักงาน ก.พ. จะตอบข้อหารือตามที่ท่านได้หารือมาในข้อนี้

ส่วนข้อหารือที่ ๒ นั้น สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามมาตรา ๙๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวงถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน จึงให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แต่กรณีตามที่หารือนี้ มิใช่กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกัน แต่เป็นการกระทำผิดร่วมกันระหว่างข้าราชการพลเรือนสามัญกับข้าราชการประเภทอื่น ซึ่งไม่อยู่ภายใต้บังคับของ

มาตรา ๙๔ (๓) ผู้บังคับบัญชาของแต่ละส่วนราชการจึงไม่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๙๔ (๓) อย่างไรก็ตาม แนวทางปฏิบัติในกรณีที่ข้าราชการต่างสังกัดกรม กระทรวง กระทำผิดวินัยร่วมกัน โดยให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยบุคคลชุดเดียวกัน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๓/๒๕๙๔ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๙๔ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) นั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผลการสอบสวน พิจารณาโทษเป็นไปในแนวทางเดียวกันและได้ระดับความยุติธรรมไม่ผิดแผกแตกต่างกันเท่านั้น ทั้งนี้ เป็นไปตาม หนังสือตอบข้อหารือกรมโยธาธิการและผังเมืองของสำนักงาน ก.พ. ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

อย่างไรก็ตาม หากกรมโยธาธิการและผังเมืองประสงค์จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คนละชุดกับที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแต่งตั้ง ก็สามารถทำได้ เนื่องจากหนังสือสำนักงาน ก.พ. ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ เป็นเพียงแนวทางปฏิบัติในกรณีที่ข้าราชการต่างสังกัดกระทำผิดวินัยร่วมกันเท่านั้น ไม่ได้ เป็นบทบังคับว่าจะต้องดำเนินการตามหนังสือดังกล่าวทุกกรณี ทั้งนี้ ควรพิจารณาในเบื้องต้นด้วยว่า กรณีที่ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๔ ชี้มูลความผิดมานั้น มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๓๙๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๔ ตุลาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ทหารี่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือน

เรียน อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

อ้างถึง หนังสือกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๖๐๑/ ๓๑๖ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจที่ ๑๖/๒๕๕๔ เรื่องการบรรจุข้าราชการ ซึ่งถูกคำสั่งไล่ออกกลับเข้ารับราชการในกรณีทีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระปรมอินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศใช้บังคับ ซึ่งต่อมาศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาให้เพิกถอน คำสั่งลงโทษ

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้ทหารี่ไปยังสำนักงาน ก.พ. ในกรณี ตรวจสอบพบว่า นาย ก. ซึ่งเป็นผู้สอบผ่านภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง (ภาค ข.) และมีสิทธิเข้ารับ การประเมินภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ภาค ค.) เพื่อบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่งนักวิชาการอบรมและ ฝึกวิชาชีพปฏิบัติการ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เคยถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที ราชการ ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และ ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และ มาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีอาศัยโอกาสทีได้รับ มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ครูเวร รับฝากเงินและสิ่งของจากเด็กและเยาวชนแล้วไม่บันทึกรายการรับฝากลงใน สมุดรับฝากเงินและสิ่งของของเด็กไว้เป็นหลักฐาน รวมทั้งไม่ส่งมอบเงินสดให้กับเจ้าหน้าที่การเงินในวันรุ่งขึ้น รวม ๑๗ ราย โดยมีเจตนาทุจริตเบียดบังเงินสดดังกล่าวไว้เป็นประโยชน์ส่วนตน โดยนาย ก. ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ทางวินัยต่อ ก.พ. และยื่นฟ้องอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนต่อศาลปกครองกลาง ซึ่ง ก.พ. พิจารณา อุทธรณ์แล้วมีคำสั่งยกอุทธรณ์ และศาลปกครองกลางพิพากษายกฟ้อง นาย ก. จึงได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาล ปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุด กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจึงขอทหารี่เกี่ยวกับคุณสมบัติ และ ลักษณะต้องห้ามทีจะเข้ารับราชการของบุคคลดังกล่าว จำนวน ๓ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

ข้อทหารี่ที่ ๑ ทีว่า การทีนาย ก. ซึ่งเคยถูกลงโทษไล่ออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยตาม พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง ต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ซึ่งขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณา จะได้รับ การล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสทีพระบาทสมเด็จพระปรมอินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เมื่อนาย ก. ได้กระทำความผิดและถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ไปก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ นาย ก. จึงได้รับล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ดังกล่าวแล้ว การที่ นาย ก. จะฟ้องคดีไปยังศาลปกครอง และขณะนี้การดำเนินการอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดก็ตาม การดำเนินการนี้ก็ไม่ห้ามผลกระทบต่อการล้างมลทินที่มีผลสมบูรณ์ไปแล้วแต่อย่างใดไม่ ทั้งนี้เป็นไปตามความเห็นของ คณะกรรมการกฤษฎีกา (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

ข้อหาข้อที่ ๒ ที่ว่า หากนาย ก. ได้รับการล้างมลทินดังกล่าว การที่ผู้นี้เคยกระทำความผิดวินัยกรณีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุม ดูแลและการฝึกอบรมเด็กหรือเยาวชน ในขณะที่เคยรับราชการ ในตำแหน่งเดียวกันนี้ในหน่วยงานกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จะถือว่าผู้นี้มีลักษณะต้องห้าม ตามความในมาตรา ๓๖ ข. (๔) ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยเป็นผู้บกพร่อง ในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ระบุว่า “สมควรล้างมลทินให้แก่ ผู้ต้องโทษ...ผู้ถูกลงโทษทางวินัย...ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษ...ในกรณีนั้น ๆ ต่อไป” มีผลทางกฎหมาย เพียงว่าเป็นผู้ไม่เคยได้รับโทษทางวินัยเท่านั้น กรณีเป็นเพียงการล้างเฉพาะโทษทางวินัย ไม่ได้ล้างการกระทำ อันเป็นเหตุให้ถูกลงโทษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อาจนำพฤติกรรมที่ข้าราชการผู้นั้นเคยกระทำความผิดวินัยมาวินิจฉัยว่า เป็นผู้ที่มีลักษณะต้องห้าม ตามความในมาตรา ๓๖ ข. (๔) โดยเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมได้

ข้อหาข้อที่ ๓ ที่ว่า นาย ก. เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่จะเข้ารับราชการ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามความในมาตรา ๓๖ ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ สั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ว่าพฤติกรรม การกระทำความผิดวินัยในครั้งก่อนของนาย ก. เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมหรือไม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๕๑๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง ท้าหรือกรณีความหมายของคำว่า “ผู้บังคับบัญชา” ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๕/๔๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ และ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๕/๗๕ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้หารือพร้อมทั้งส่งเอกสารมาประกอบการพิจารณา กรณีความหมายของคำว่า “ผู้บังคับบัญชา” และผู้ที่จะต้องดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.พ. เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือน ตามความในมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อที่หารือว่า คำว่า “ผู้บังคับบัญชา” ตามความในมาตรา ๑๐๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หมายถึง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ เท่านั้น หรือผู้บังคับบัญชาตำแหน่งใดก็ได้

ก.พ. เห็นว่าคำว่า “ผู้บังคับบัญชา” ตามมาตรา ๑๐๓ หมายถึง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗

๒. ข้อที่หารือว่า กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการประเภทวิชาการระดับชำนาญการ แล้วรายงานให้ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขพิจารณา หาก อ.ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม มีมติให้ลดโทษ เพิ่มโทษ งดโทษ หรือ ยกโทษ ผู้บังคับบัญชาที่จะต้องเป็นผู้ออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมติดังกล่าว ตามความในมาตรา ๑๐๓ วรรคสอง นั้น จะเป็นปลัดกระทรวงสาธารณสุขในฐานะหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หรือปลัดกระทรวงสาธารณสุขในฐานะอธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นผู้ออกคำสั่งลงโทษ

ก.พ. เห็นว่า ผู้บังคับบัญชาที่จะต้องคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข ตามมาตรา ๑๐๓ วรรคสอง โดยปกติควรเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ ที่เป็นผู้ส่งลงโทษ

๓. ข้อที่หารือว่า ผู้รายงานผลการดำเนินการตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขไปยัง ก.พ. เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการทะเบียนประวัติและการอื่น ๆ นั้น จะเป็นสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือจังหวัดที่เป็นผู้ดำเนินการทางวินัย

ก.พ. เห็นว่า เนื่องจากขณะนี้ ก.พ. ยังมิได้ออกระเบียบ ก.พ. เกี่ยวกับการรายงานการดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๑๐๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงเป็นผู้ที่จะต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.พ. โดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๖ แห่งระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๕๒๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการ

เรียน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

อ้างถึง หนังสือสำนักงานประกันสังคม ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๖๐๒/๔๓๖๖ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานการประชุม อ.ก.พ.วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒
วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานประกันสังคมได้หารือเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้งผู้สอบแข่งขันได้เข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญรายนาย ก. โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปเพื่อประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า สำนักงานประกันสังคมได้มีคำสั่งที่ ๑๒๗๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ บรรจุและแต่งตั้งนาย ก. เข้ารับราชการในตำแหน่งนักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัดระยอง) ต่อมาสำนักงานประกันสังคมได้มีการตรวจสอบข้อมูลข้าราชการรายดังกล่าวพบว่า กรมชลประทาน ได้เคยมีคำสั่งที่ ๒๙๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐ ลงโทษไล่ออกจากราชการตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาก่อน ในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สำนักงานประกันสังคม จึงหารือว่า การที่สำนักงานประกันสังคมได้มีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งนาย ก. โดยการขอนำบัญชีรายชื่อจากสำนักงาน ก.พ. มา จะถือว่าข้าราชการรายนี้เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการเป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ หากผู้นี้มีลักษณะต้องห้ามไม่สามารถบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการได้ และสำนักงานประกันสังคมได้มีคำสั่งบรรจุแต่งตั้งไปแล้ว จะต้องดำเนินการตามระเบียบใด อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในเรื่องการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการนั้น มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้ผู้ที่ จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนต้องมีคุณสมบัติทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ ซึ่งลักษณะต้องห้ามประการหนึ่ง ตามมาตรา ๓๖ ข. (๑๐) คือ เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

ตามกฎหมายอื่น ซึ่งลักษณะต้องห้ามดังกล่าว ก.พ. อาจยกเว้นให้เข้ารับราชการได้ แต่ต้องมีใช้กรณีออกจากงาน หรือออกจากราชการเพราะทุจริตต่อหน้าที่ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง

สำหรับกรณีที่ว่าหรือ แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า กรมชลประทานได้เคยมีคำสั่งลงโทษ ไล่ออกจากราชการตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการมาก่อน ซึ่งถือว่า ผู้นี้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๑๐) ดังกล่าวข้างต้น และเป็นกรณีที่ ก.พ. ไม่อาจยกเว้นลักษณะต้องห้าม ได้ก็ตาม แต่โดยที่ต่อมาพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือ ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ กรณีจึงต้องถือว่านาย ก. ไม่เคย ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการมาก่อน จึงไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๑๐) แต่อย่างไรก็ตาม การล้างมลทินดังกล่าวเป็นการล้างแต่เฉพาะโทษ หาได้ล้างการกระทำไม่ พฤติการณ์การทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ของนาย ก. จึงยังคงมีอยู่ และมีผลทำให้ผู้นี้มีลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการในกรณีเป็นผู้บกพร่อง ในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) ซึ่งเป็นไปตามแนวทางการพิจารณาที่ผ่านมา และสำหรับกรณีนี้จากการตรวจสอบข้อมูลของสำนักงาน ก.พ. ปรากฏว่า ก.พ. ได้เคยพิจารณาข้อหาหรือของ กรมชลประทานกรณีผู้ถูกลงโทษทางวินัยที่ได้รับการล้างมลทินฯ จำนวน ๔ ราย ขอบรรจุกลับเข้ารับราชการ ซึ่งรวมถึงนาย ก. อดีตนายช่างเครื่อง ๕ ที่ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และประพฤติกู้ช่วยอย่างร้ายแรง กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีความคิดว่าผู้นี้ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่พัฒนา ชุมชน ๓ ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจรับการจ้าง ได้ลงชื่อรับรองว่างานเสร็จเรียบร้อยตามสัญญา และมีการ เบิกจ่ายเงินค่าก่อสร้างให้แก่พี่สาวและภรรยาของตน ซึ่งเป็นผู้รับจ้างตามสัญญา ทั้งที่งานก่อสร้างไม่เป็นตามแบบ รายการท้ายสัญญาจ้างหลายรายการ และบางรายการสามารถตรวจสอบหรือมองเห็นได้จากภายนอก โดยเห็นว่า กรณีความผิดดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยพร้อมนี้ และโดยที่ มาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติว่า “ผู้ได้รับการบรรจุเข้ารับ ราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ... หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือมีลักษณะต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖ ... อยู่ก่อนก็ดี ... ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ สั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน” ดังนั้น สำหรับกรณีนี้ แม้สำนักงานประกันสังคม จะได้มีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้นี้เข้ารับราชการแล้วก็ตาม เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมในฐานะผู้บังคับบัญชา

ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ก็จะต้องสั่งให้ผู้นี้ออกจากราชการโดยพลันตามนัยมาตรา ๖๗ ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๕๔๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ทหหรือการมอบอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๕/๘ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาเอกสารหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้ทหหรือการมอบอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยไปยังสำนักงาน ก.พ. โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ได้มีคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ที่ ๑๗๙๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ มอบอำนาจให้นาย ก. รองผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ ปฏิบัติราชการแทน ในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และต่อมา นาย ก. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ร้องเรียน นาย น. แต่เป็นการมอบอำนาจหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นวันที่หลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยไว้เป็นการเฉพาะให้เริ่มใช้บังคับ จึงหาหรือว่าคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ที่มอบอำนาจให้นาย ก. รองผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ขอบด้วยกฎหมายและยังมีผลบังคับใช้อยู่หรือไม่ และหากขอบด้วยกฎหมายและยังมีผลบังคับใช้อยู่ แต่ในคำสั่งมอบอำนาจระบุไว้แต่เพียงกว้าง ๆ ว่า “การดำเนินการทางวินัย” โดยไม่ได้ระบุนรายละเอียดของเรื่องที่จะมอบหมายอำนาจไว้ คำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงจะขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗(๑๑) มอบอำนาจการดำเนินการทางวินัยให้แก่ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติราชการแทน ถือเป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น จึงไม่อาจนำเรื่องของการมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาใช้ได้ ดังนั้น กรณีที่ทหหรือนี้ จึงเห็นควรให้จังหวัดเพชรบูรณ์ดำเนินการแก้ไขคำสั่งที่ออกภายหลังจากที่ ก.พ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยไปแล้ว โดยเปลี่ยนการอ้างอิงกฎหมายที่จะใช้ประกอบในการออกคำสั่งดังกล่าวจาก “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐” เป็น “มาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบ

หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่องหลักเกณฑ์การมอบอำนาจ
ที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย” (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง การดำเนินการทางวินัย

เรียน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

อ้างถึง หนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ลับ ที่ ตผ ๐๐๐๔/๑ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๓

ลับ ด่วน ที่ ตผ ๐๐๐๔/๑๕๘ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และ ลับ ด่วน ที่ ตผ ๐๐๐๔/๑๘๕
ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย กรณีที่สำนักงาน ก.พ. ได้ตอบข้อหารือของกรมสรรพสามิตเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับนาง ย. ว่า กรมสรรพสามิตได้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงกับนาง ย. กรณีการรับและนำส่งเงินไม่เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยวิธีการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ และการจัดทำบัญชีต่าง ๆ ไม่เป็นปัจจุบัน และมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนไปแล้ว นาง ย. จึงได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) แจ้งให้กรมสรรพสามิตดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงกับ นาง ย. ในเรื่องเดียวกันอีก กรมสรรพสามิตจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับนาง ย. ได้ นั้น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่า กรณีที่กรมสรรพสามิตลงโทษทางวินัยกับนาง ย. เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นั้น เป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของนาง ย. เฉพาะในเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน ๒๕๔๙ โดยพบว่านาง ย. รับและนำส่งเงินไม่เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยวิธีการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ และจัดทำบัญชีต่าง ๆ ไม่เป็นปัจจุบัน แต่สำหรับกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ได้แจ้งให้กรมสรรพสามิตดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงกับนาง ย. ในภายหลังนั้น เป็นมูลกรณีที่นาง ย. ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ทำหน้าที่รับและนำเงินส่งคลัง เมื่อรับเงินมาแล้ว ขณะที่ยังไม่นำเงินส่งคลังย่อมมีหน้าที่รักษาเงินด้วย แต่นาง ย. ได้นำเงินไปใช้ส่วนตัวแล้วจัดทำรายการเงินคงเหลือประจำวันเสนอต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน และรายงานการรับและนำส่งหรือนำฝากเงินเป็นเท็จต่อผู้บังคับบัญชาว่า ได้นำเงินฝากธนาคารและนำส่งคลังครบถ้วน ซึ่งเป็นความผิดตามนัยกฎหมายอาญาและเป็นความผิดสำเร็จในแต่ละครั้งที่ได้กระทำความผิด กรณีดังกล่าวจึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ การปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายของนาง ย. ในระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ จึงไม่ใช่มูลกรณีเดียวกันกับที่กรมสรรพสามิตได้ลงโทษทางวินัยนาง ย. ไปแล้ว ดังนั้น จึงไม่ตกอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจึงหารือว่า กรมสรรพสามิตจะต้องดำเนินการทางวินัยกับนาง ย. ตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) แจ้งให้ดำเนินการใช้หรือไม่ ใดๆ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรมสรรพสามิตได้ตรวจสอบการปฏิบัติงานของนาง ย. ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๔๙ และพบว่าในระหว่างเดือนมีนาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๔๙ นาง ย. ได้รับและนำส่งเงินรายได้แผ่นดินล่าช้าไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ และจัดทำบัญชีต่างๆ ไม่ถูกต้องเป็นปัจจุบัน จึงได้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงกับนาง ย. ในกรณีรับและนำส่งเงินรายได้แผ่นดินไม่เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยวิธีการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ และจัดทำบัญชีต่างๆ ในเดือนมีนาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๔๙ ไม่ถูกต้องเป็นปัจจุบัน และมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ โดยนาง ย. ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ไปแล้ว ดังนั้น การที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ชี้มูลความผิดให้กรมสรรพสามิตดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงกับนาง ย. ในกรณีได้รับเงินค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต ภาษี ค่าปรับ และอื่น ๆ จากงานจัดเก็บภาษีเพื่อนำส่งคลังแต่กลับนำไปหมุนใช้ส่วนตัว และจัดทำรายงานการรับและนำส่งหรือนำฝากเงินเป็นเท็จในระหว่างวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๙ จึงเป็นมูลกรณีเดียวกันกับกรณีที่กรมสรรพสามิตได้ดำเนินการทางวินัยกับนาง ย. ไปแล้ว และได้รับการล้างมลทิน กรมสรรพสามิตจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับนาง ย. ตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ชี้มูลความผิดได้อีก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ทหารือการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมสรรพสามิต

อ้างถึง หนังสือกรมสรรพสามิต ลับ ที่ กค ๐๖๑๘/๑๕๕ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมสรรพสามิตได้ทหารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยข้าราชการในสังกัด โดยแจ้งข้อเท็จจริงพร้อมจัดส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า กรมสรรพสามิตได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยจากจังหวัดพิจิตร รายงานย ก. เจ้าพนักงานสรรพสามิต ๕ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่พิจิตร ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตรในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมสรรพสามิต ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ต่อมากรมสรรพสามิตได้รายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง โดยมีความเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยและคำสั่งลงโทษของจังหวัดพิจิตรมีความคลาดเคลื่อนหลายประการ ซึ่ง อ.ก.พ. กระทรวงการคลังได้พิจารณาเห็นด้วยกับความเห็นดังกล่าว และมีมติให้ส่งสำนวนการดำเนินการทางวินัยนาย ก. กลับคืนมายังกรมสรรพสามิต เพื่อดำเนินการสอบสวนและพิจารณาความผิดให้ถูกต้องตามกฎหมายก่อนนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง แต่โดยที่ขณะนี้สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ กำหนดหลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่การดำเนินการทางวินัยให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม ซึ่งกำหนดให้อธิบดีในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สามารถมอบหมายอำนาจหน้าที่การดำเนินการทางวินัยให้รองอธิบดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนได้ แต่ไม่สามารถมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ กรมสรรพสามิตจึงมีคำสั่งมอบหมายอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการทางวินัยให้รองอธิบดีสั่งและปฏิบัติราชการแทน และยกเลิกการมอบหมายอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการทางวินัยที่เคยมอบหมายให้ผู้ช่วยการสำนักงานสรรพสามิตภาค และผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งและปฏิบัติราชการแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ กรมสรรพสามิตจึงทหารือปัญหาทางปฏิบัติ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ตามที่ทหารือว่า การที่ อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง มีมติให้ส่งสำนวนการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวกลับคืนมายังกรมสรรพสามิต เพื่อให้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาความผิดให้ถูกต้องตามกฎหมายก่อนนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง พิจารณา ผู้ที่จะต้องปฏิบัติตามติดังกล่าวเป็นผู้ใด ระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร หรืออธิบดีกรมสรรพสามิต และในการดำเนินการจะกล่าวอ้างกฎหมาย ระเบียบ หรือคำสั่งใด นั้น

ก.พ. เห็นว่า พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗ วรรคสอง ได้บัญญัติว่า “เมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว หากผู้มอบอำนาจเห็นว่าผู้รับมอบอำนาจใช้อำนาจที่รับมอบโดยไม่ถูกต้อง หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย ผู้มอบอำนาจอาจมีคำสั่งแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ หรือให้ผู้รับมอบอำนาจหยุดการปฏิบัติราชการไว้ก่อน และผู้มอบอำนาจเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นโดยตรงก็ได้” ดังนั้น การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตรซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมสรรพสามิตได้ดำเนินการทางวินัยนาย ก. และมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ โดยมีความผิดพลาดคลาดเคลื่อนหลายประการ อธิบดีกรมสรรพสามิตจึงมีอำนาจตามมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่จะสั่งแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตรผู้รับมอบอำนาจได้ และเมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง ได้พิจารณาเห็นด้วยกับความเห็นของกรมสรรพสามิต และมีมติให้ส่งสำนวนการดำเนินการทางวินัยนาย ก. กลับคืนมายังกรมสรรพสามิตเพื่อดำเนินการสอบสวนและพิจารณาความผิดให้ถูกต้องตามกฎหมายก่อนนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงการคลังพิจารณา อธิบดีกรมสรรพสามิตจึงเป็นผู้ต้องปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงการคลังดังกล่าวสำหรับหลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ตามข้อ ๑๐ ของหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ กำหนดให้ใช้กับกรณีการมอบอำนาจตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

๒. ตามที่หารือว่า ในกรณีที่กรมสรรพสามิตได้รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการในสังกัดที่ปฏิบัติงานอยู่ในภูมิภาคว่ากระทำผิดวินัย การดำเนินการที่ถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบควรปฏิบัติอย่างไร นั้น

ก.พ. เห็นว่า มาตรา ๙๑ ได้บัญญัติว่า “เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๙๐ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ รับผิดชอบหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่องได้

ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๙๒ หรือมาตรา ๙๓ แล้วแต่กรณี”

ดังนั้น เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องทำการพิจารณาในเบื้องต้น หรือดำเนินการสืบสวนหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนในเรื่องดังกล่าวเพื่อให้ทราบว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่เสียก่อน จากนั้นจึงค่อยพิจารณาให้ยุติเรื่อง หรือสั่งให้ดำเนินการทางวินัยต่อไปแล้วแต่กรณี สำหรับวิธีการสืบสวน โดยที่ขณะนี้ ก.พ. ยังไม่ได้ออก กฎ ก.พ. เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีจึงต้องดำเนินการตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๓๒ ที่บัญญัติให้นำกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือกรณีที่เคยกำหนดไว้เดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น การสืบสวนในขณะนี้จึงต้องดำเนินการ

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ที่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สามารถที่จะดำเนินการเอง หรือมอบให้ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนให้ดำเนินการสืบสวนแทนก็ได้

๓. ตามที่หาหรือว่า กรณีที่กรมสรรพสามิตได้รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการกรมสรรพสามิตที่ปฏิบัติงานอยู่ในภูมิภาคว่ากระทำผิดวินัย อธิบดีกรมสรรพสามิตจะส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไปให้ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคดำเนินการสืบข้อเท็จจริง โดยผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคจะแต่งตั้งคณะกรรมการในนามของผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคขึ้นทำการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วสรุปความเห็นว่ามีมูลกระทำผิดวินัยหรือไม่ และรายงานให้กรมสรรพสามิตทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไป จะสามารถทำได้หรือไม่ อย่างไร นั้น

ก.พ. เห็นว่า เมื่อมีเรื่องร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการในสังกัด อธิบดีกรมสรรพสามิตยอมใช้อำนาจตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ส่งให้ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาดำเนินการสืบสวน โดยส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไปยังผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคเพื่อดำเนินการแทนได้ ส่วนการที่ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาคจะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสืบสวนในนามของตนนั้น เป็นเพียงการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาของอธิบดีกรมสรรพสามิต ว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ ซึ่งไม่ได้มีผลกระทบต่ออำนาจหน้าที่ของอธิบดีกรมสรรพสามิตตามมาตรา ๙๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะเป็นผู้พิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ จึงสามารถที่จะกระทำได้โดยไม่ถือเป็นการดำเนินการที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสารัตน์

(นายปรีชา นิสารัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๗

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง หรือเรื่องการออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน

เรียน พัฒนาการจังหวัดสระแก้ว

อ้างถึง หนังสือสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสระแก้ว ลับ ที่ สก ๐๐๑๘/๑๖๕ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสระแก้วได้หาหรือว่า สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสระแก้วได้ทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการในสังกัด ตาม กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้วลงนามแล้ว โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจากข้าราชการฝ่ายพลเรือนจำนวน ๔ คน ซึ่งคำสั่งดังกล่าวระบุว่านาย ก. นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการพิเศษ “เป็นเลขานุการ” โดยมีได้ระบุว่า “กรรมการและเลขานุการ” กรณีนี้เป็นการออกคำสั่งที่ถูกต้องหรือไม่ เป็นคำสั่งที่ชอบหรือไม่เพราะเหตุใด และนาย ก. มีฐานะเป็นกรรมการสอบสวนหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของจังหวัดสระแก้วดังกล่าวไม่เป็นไปตามข้อ ๓ แห่ง กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ซึ่งกำหนดว่า ให้แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ อย่างไรก็ตาม ก.พ. ได้ทราบข้อเท็จจริงจากการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสระแก้วว่าจังหวัดสระแก้วได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่เพื่อสอบสวนใหม่แล้ว ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในครั้งต่อไปให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสารัตน์

(นายปรีชา นิสารัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๕๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ขอรื้อแนวทางปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

อ้างถึง หนังสือสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ลับ ด่วนที่สุด ที่ พม ๐๔๐๑/๐๒๙

ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้หารือไปยังสำนักงาน ก.พ. กรณีที่คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ได้มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งปลด นาง ว. นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ ออกจากราชการ และให้พิจารณาดำเนินการกับผู้นี้ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจึงขอหารือในประเด็นต่าง ๆ จำนวน ๓ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

ข้อหารือที่ ๑ ที่ว่า การมีคำสั่งให้ นาง ว. กลับเข้ารับราชการตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ (นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ) อันเป็นตำแหน่งเดิมในขณะถูกลงโทษปลดออกจากราชการ จะต้องดำเนินการโดยอธิบดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงตามมาตรา ๕๗ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือจะต้องดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๘ /ว ๔๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ และในส่วนของคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. กรณีให้พิจารณาดำเนินการกับ นาง ว. ให้ถูกต้องเหมาะสมนั้น จะต้องดำเนินการตามแนวทาง หรือมีหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการอย่างไร

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การสั่งให้ นาง ว. กลับเข้ารับราชการ นั้น เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ในเรื่องการยกเลิกคำสั่งปลดออกจากราชการอันสืบเนื่องมาจากการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงกับ นาง ว. ซึ่งเป็นคนละกรณีกับที่ระบุไว้ในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๘ /ว ๔๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ อันเป็นเรื่องของการดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ ดังนั้น กรณีนี้อธิบดีผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุจึงต้องสั่งให้ นาง ว. กลับเข้ารับราชการตามมติของ ก.พ.ค. ต่อไป

สำหรับกรณีของคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ที่ให้พิจารณาดำเนินการกับ นาง ว. ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปนั้น เป็นกรณีที่ให้สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวใช้ดุลพินิจพิจารณาว่า นาง ว. กระทำผิดวินัยกรณีอื่นหรือไม่ ประการใด เพื่อใช้ดุลพินิจในการพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่ต่อไป

ข้อหาหรือที่ ๒ และ ๓ ที่ว่า ตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ที่ให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษนั้น เมื่อได้มีคำสั่งให้ นาง ว. กลับเข้ารับราชการแล้ว จะต้องพิจารณาโทษในฐานะความผิดดังกล่าวใหม่ และจะต้องดำเนินการในส่วนของโทษทางวินัยอย่างไม่มีร้ายแรงต่อไปตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หรือไม่ อย่างไร

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ในส่วนของการยกเลิกคำสั่งลงโทษนั้น หมายความว่า ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยให้สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวซึ่งเป็นคู่กรณีในอุทธรณ์ยกเลิกคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ กรณีที่กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์สั่งการผู้ใต้บังคับบัญชาระดับหัวหน้ากลุ่มและหัวหน้าฝ่ายของสำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัวในที่ประชุมเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ ให้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบในการจัดประชุม อบรม หรือสัมมนาแล้วมีการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว โดยเห็นว่าพยานหลักฐานยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย สมควรยกโทษให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษดังกล่าว ดังนั้น สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจึงไม่อาจพิจารณาลงโทษในกรณีความผิดเดียวกันใหม่ได้อีก

ส่วนการดำเนินการในส่วนของโทษทางวินัยอย่างไม่มีร้ายแรงตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์นั้น อยู่ในดุลพินิจของสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวที่จะดำเนินการพิจารณาให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๗๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เรียน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงวัฒนธรรม ด่วนที่สุด ที่ วธ ๐๒๐๓.๓/๒๔๑๖ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงวัฒนธรรมได้หาหรือว่ากรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการในสังกัด โดยแต่งตั้งกรรมการและเลขานุการจากบุคคลซึ่งมิได้เป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือน จะกระทำหรือไม่ และจะมีผลทำให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไปหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ขณะนี้ ก.พ. ยังไม่ได้ออก กฎ ก.พ. เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ จึงยังไม่มีหลักเกณฑ์ และวิธีการในการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งในระหว่างที่ ก.พ. ยังไม่ได้ออก กฎ ก.พ. เกี่ยวกับการดังกล่าว มาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ได้วางหลักการไว้ว่า การสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงจะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ โดยในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาปรากฏว่ากรณีมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตามควรแก่กรณี ดังนั้น การที่ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นมาดำเนินการตามกระบวนการที่กฎหมายกำหนดไว้ดังกล่าว แม้จะแต่งตั้งกรรมการและเลขานุการในคณะกรรมการสอบสวนจากบุคคลซึ่งมิได้เป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือน ก็ไม่เป็นสาระสำคัญที่จะทำให้เสียความเป็นธรรม และไม่เป็นผลให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๖๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง หรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการที่ลาออกจากราชการไปแล้ว

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ลับ ที่ มท ๐๕๐๒.๕/๑๐๓๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมที่ดินหรือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการที่ลาออกจากราชการไปแล้ว โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ว่า เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งอธิบดีกรมที่ดินว่า ได้รับหนังสือร้องเรียนจากราษฎร เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ กล่าวหา นาย ก. อดีตเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน ๕ ฝ่ายอำนวยการ สำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาฉวาง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอชนอม จังหวัดนครราชสีมา ได้กระทำการขายที่ดินให้สุขาภิบาลชนอมในราคาแพงแล้วแบ่งผลประโยชน์ พฤติการณ์ของ นาย ก. มีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติกู้ยืมอย่างร้ายแรง แต่การกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำ ความผิดวินัยในฐานะส่วนตัว มิใช่ในฐานะเป็นเจ้าพนักงาน จึงขอให้อธิบดีกรมที่ดินพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งกรมที่ดินพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีหน้าที่สืบสวนสอบสวนไฉนขณะที่นาย ก. ยังมีสภาพเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญอยู่ ต่อมานาย ก. ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๗๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ขึ้นมูลว่า พฤติกรรมของนาย ก. มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติกู้ยืมอย่างร้ายแรง ขอให้กรมที่ดินดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แต่โดยที่ปัจจุบันมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ นาย ก. พ้นจากราชการ แต่นาย ก. ได้พ้นสภาพข้าราชการพลเรือนสามัญล่วงหน้ากำหนดระยะเวลา ๑๘๐ วันแล้ว จึงขอหารือว่า กรณีนี้อธิบดีกรมที่ดินจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย ก. ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ก. ได้ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นเวลาก่อนที่นาย ก. จะได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ จึงเป็นกรณีที่อธิบดีกรมที่ดินสามารถดำเนินการทางวินัยกับนาย ก. ต่อไปได้ แม้นาย ก. จะออกจากราชการไปแล้ว ตามนัยมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างไรก็ดี เรื่องนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งอธิบดีกรมที่ดินว่าพฤติการณ์ของนาย ก. มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิบดีกรมที่ดินดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๓

ซึ่งเป็นเวลาหลังจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับแล้ว ซึ่งบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ บัญญัติว่า การใดที่อยู่ระหว่างการดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตาม พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือมีกรณี ที่ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรประการใดให้เป็นไป ตามที่ ก.พ. กำหนด ซึ่ง ก.พ. ได้ออกหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ เรื่องการดำเนินการตามบทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยข้อ ๒ ของหนังสือฉบับนี้กำหนดว่า การใดที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ การดำเนินการต่อไป ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น อธิบดีกรมที่ดินในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องดำเนินการสอบสวนตาม มาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากราชการตามที่บัญญัติไว้ ในมาตรา ๑๐๐ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่านาย ก. ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ และยังไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเป็นเวลาล่วงเลยหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่นาย ก. พ้นจากราชการไปแล้ว อธิบดีกรมที่ดินจึงไม่อาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แก่นาย ก. ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๑๑๓

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอรื้อแนวทางปฏิบัติของต้นสังกัดตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.

เรียน นาง ว.

อ้างถึง ๑. หนังสือหารือของท่าน ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔

๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑ / ๕๕๑ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ระเบียบกรมบัญชีกลางว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการ โดยคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการแล้วได้รับการพิจารณายกเลิก เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๘/ว ๔๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง การดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้หารือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติของต้นสังกัดตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค. กรณีที่ท่านอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ และคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ได้มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งปลดท่านออกจากราชการ และให้พิจารณาดำเนินการให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ได้แจ้งให้ทราบเกี่ยวกับการดำเนินการว่า เพื่อความถูกต้อง ชัดเจน เป็นไปตามเจตนารมณ์ของ ก.พ.ค. และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงาน ก.พ. จึงได้มีหนังสือสอบถามไปยัง ก.พ.ค. เกี่ยวกับประเด็นตามคำวินิจฉัยเพื่อประกอบการพิจารณาตอบข้อหารือ และหากสำนักงาน ก.พ. ได้รับแจ้งผลเป็นประการใดจะแจ้งให้ท่านทราบต่อไป นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว มีความเห็น ดังนี้

ข้อหารือที่ ๑ ที่ว่า การที่คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ แจ้งขอหาท่านเพียงประเด็นเดียว ทำให้ท่านได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ในประเด็นดังกล่าว และ ก.พ.ค. ก็ได้วินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษนั้น ประกอบกับผลการสอบสวนท่านทั้งทางแพ่งและทางอาญาก็ปรากฏว่าท่านไม่มีความผิดตามข้อกล่าวหา กรณีเช่นนี้ถือว่าเรื่องวินัยของท่านถึงที่สุดและสมควรยุติทั้งหมดใช้หรือไม่ และต้นสังกัดได้ดำเนินการอย่างไรเกี่ยวกับประวัติด้านวินัยของท่าน

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ในส่วนของการยกเลิกคำสั่งลงโทษนั้น หมายความว่า ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยให้สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวซึ่งเป็นคู่กรณีในอุทธรณ์ยกเลิกคำสั่งลงโทษท่าน กรณีที่กล่าวหาว่าท่านสั่งการผู้ใต้บังคับบัญชาระดับหัวหน้ากลุ่มและหัวหน้าฝ่ายของสำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัวในที่ประชุมเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ ให้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบในการ

จัดประชุม อบรม หรือสัมมนาแล้วมีการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว โดยเห็นว่าพยานหลักฐานยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าท่านกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สมควรยกโทษและให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษดังกล่าว ดังนั้น สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจึงไม่อาจพิจารณาลงโทษในกรณีความผิดเดียวกันใหม่ได้อีก อย่างไรก็ตาม ก.พ.ค. ได้มีคำวินิจฉัยให้พิจารณาดำเนินการกับท่านให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปด้วย กล่าวคือ สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวสามารถใช้ดุลพินิจพิจารณาว่าท่านได้กระทำความผิดวินัยกรณีอื่นหรือไม่ ประการใด เพื่อใช้ดุลพินิจในการพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่ต่อไป

สำหรับประวัติด้านวินัยของท่านนั้น ต้นสังกัดจะระบุให้เห็นว่าได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษปลดท่านออกจากราชการแล้ว

ข้อหาข้อที่ ๒ ที่ว่า การอุทธรณ์เพื่อขอความเป็นธรรมจนได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการ ท่านสมควรได้รับการเยียวยาจากต้นสังกัดบ้าง หรือไม่ และในเรื่องใดบ้าง

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการเยียวยาใช้บังคับ แต่ในเรื่องของการจ่ายเงินเดือน หากข้าราชการผู้ใดออกจากราชการโดยคำสั่งลงโทษทางวินัยแล้ว ต่อมาได้มีการยกเลิก เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น ให้จ่ายเงินเดือนให้ผู้นั้นในระหว่างที่มีได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตามคำสั่งนั้น โดยพิจารณาจากกรณีมิได้กระทำความผิดหรือกรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการที่มีใช้คำสั่งลงโทษทางวินัยให้จ่ายเต็มจำนวนของเงินเดือนที่มีสิทธิได้รับ กรณีได้กระทำความผิดให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่มีสิทธิได้รับตามที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดกำหนด ทั้งนี้เป็นไปตามระเบียบกรมบัญชีกลางว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการแล้วได้รับการพิจารณายกเลิก เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๕๑ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

ข้อหาข้อที่ ๓ ที่ว่า การปลดท่านออกจากตำแหน่งอำนวยการต้น ทั้งที่การสอบสวนยังไม่ได้ข้อยุติ ไม่มีขั้นตอนนำเรื่องผ่าน อ.ก.พ. กรม และไม่เคยแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ท่านรับทราบตามสิทธิ เป็นการใช้อำนาจโดยมิชอบหรือไม่ อีกทั้ง เมื่อ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษท่าน สมควรคืนตำแหน่งอำนวยการต้นแก่ท่านถูกต้องหรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีนี้รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จึงต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่องการดำเนินการตามบทเฉพาะกาล แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น การที่สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาจึงถูกต้องแล้ว ส่วนการสอบสวนยังไม่ได้ข้อยุติ

และไม่เคยแจ้งคำสั่งให้ท่านรับทราบตามสิทธิ เป็นการใช้อำนาจโดยมิชอบหรือไม่ นั้น ไม่มีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะพิจารณาได้

สำหรับ กรณีที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษท่านแล้ว การสั่งให้ท่านกลับเข้ารับราชการจะต้องสั่งแต่งตั้งให้ท่านกลับไปดำรงตำแหน่งใดนั้น ให้เป็นไปตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๘ / ว ๔๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่องการดำเนินการกรณี ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย หรือ ก.พ. มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยหลัก คือ จะต้องสั่งแต่งตั้งท่านกลับไปดำรงตำแหน่งเดิม เว้นแต่ไม่อาจกระทำได้อีกก็ให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นในประเภทและระดับเดียวกัน หากมีอาจกระทำได้อีกก็ให้ อ.ก.พ. กระทรวง เป็นผู้พิจารณากำหนดตำแหน่ง ซึ่งกรณีของท่านตำแหน่งเดิมเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หากไม่อาจกระทำได้อีก ก็ให้กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษหรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส แล้วแต่กรณี รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๔๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ทหารี่คุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ารับราชการ

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๒๑.๓/๒๑๕๗๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมบัญชีกลางแจ้งว่า ปัจจุบันหน่วยราชการต่าง ๆ มีการจ้างเหมาบริการบุคคลธรรมดาเข้ามาปฏิบัติงานเป็นจำนวนมาก แต่โดยที่ลักษณะการจ้างดังกล่าวมิได้มีความมั่นคงต่ออาชีพ ส่งผลให้พนักงานจ้างเหมาเกิดการลาออกบ่อยครั้ง อันก่อให้เกิดปัญหาการไม่ปฏิบัติตามสัญญา และนำไปสู่การสั่งให้เป็นผู้ทำงาน เพื่อความรอบคอบมิให้เกิดปัญหาในภายหลัง และเพื่อนำไปเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาลงโทษผู้ทำงานต่อไป จึงหารือว่า หากบุคคลธรรมดาที่ถูกสั่งให้เป็นผู้ทำงานประสงค์จะเข้ารับราชการ จะถือว่าบุคคลนั้นขาดคุณสมบัติในการเข้ารับราชการหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๖ ได้บัญญัติให้ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญต้องมีคุณสมบัติทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด โดยลักษณะต้องห้ามประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับความประพฤติ คือ การไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) ซึ่งการที่จะพิจารณาว่าพฤติการณ์ใดเข้าลักษณะเป็นการบกพร่องต่อศีลธรรมอันดีหรือไม่นั้น ต้องพิจารณาจากองค์ประกอบ คือ ความรู้สึกของสังคมต่อการกระทำนั้นเทียบกับฐานะตำแหน่งหน้าที่ที่ผู้นั้นจะเข้าปฏิบัติ ดังนั้น การที่จะพิจารณาว่าผู้ที่ถูกสั่งให้เป็นผู้ทำงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นผู้มิใช่ลักษณะต้องห้ามในกรณีดังกล่าวหรือไม่ จึงเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาจากรายละเอียดของพฤติการณ์ที่เป็นเหตุให้ผู้นั้นถูกสั่งให้เป็นผู้ทำงานเป็นกรณี ๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๙๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๖ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอรื้อกรณีข้าราชการออกจากราชการเพราะขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้าม

เรียน เลขาธิการสำนักงานปรมาณเพื่อสันติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปรมาณเพื่อสันติ ที่ วท ๐๔๐๑.๒.๒/๔๐๙๒ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๕/๓๒๒๘๗ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปรมาณเพื่อสันติได้รื้อกรณีกรมบัญชีกลางในกรณีสำนักงานปรมาณเพื่อสันติแจ้งว่า นาง ก. ได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงานสำนักงานปรมาณเพื่อสันติ แต่ภายหลังปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาง ก. ได้ปกปิดข้อเท็จจริงที่ตนเคยรับราชการที่สำนักงานอัยการสูงสุดและถูกลงโทษไล่ออกจากราชการฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่กลับแจ้งว่าตนออกจากราชการเนื่องจากหมดสัญญาจ้าง สำนักงานปรมาณเพื่อสันติจึงได้สั่งให้ นาง ก. ออกจากราชการตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยสำนักงานปรมาณเพื่อสันติได้รื้อกรณีการรับเงินเดือนและผลประโยชน์อื่นใดที่นาง ก. ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกจากราชการว่า นาง ก. จะต้องส่งเงินคืนให้กับสำนักงานปรมาณเพื่อสันติหรือไม่ อย่างไร ไปยังกรมบัญชีกลางและกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือหรือมายังสำนักงาน ก.พ. โดยขอให้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักงานปรมาณเพื่อสันติทราบโดยตรงต่อไป นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้ผู้ที่ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นโดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ตามมาตรา ๖๒ อยู่ก่อน ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้วให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ดังนั้น กรณีนี้เมื่อสำนักงานปรมาณเพื่อสันติ ได้บรรจุแต่งตั้ง นาง ก. ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงานแล้ว แม้ภายหลังจะปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาง ก. จะปกปิดข้อเท็จจริงที่ตนเคยรับราชการที่สำนักงานอัยการสูงสุดและถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จนทำให้สำนักงานปรมาณเพื่อสันติสั่งให้ นาง ก. ออกจากราชการตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็ตาม

ก็ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ นาง ก. ได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกจากราชการนั้น แต่เมื่อนาง ก. ได้ปกปิดข้อเท็จจริงเพื่อขอเข้ารับราชการดังกล่าว การเข้ารับราชการในกรณีนี้จึงเป็นไปโดยไม่สุจริต ส่งผลให้การสั่งให้ออกจากราชการในกรณีนี้ไม่ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสารัตน์

(นายปรีชา นิสารัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๓๐๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ทหารเรือประเด็นข้อกฎหมายเรื่องหลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

อ้างถึง หนังสือกรมการขนส่งทางบก ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๒๖๗๒ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการขนส่งทางบกได้ทหารเรือประเด็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามหนังสือเวียนสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบอำนาจหน้าที่การดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทน โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรมการขนส่งทางบกมีส่วนราชการทั้งที่สังกัดราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยมีขนส่งจังหวัด (ผู้อำนวยการระดับต้นและระดับสูง) เป็นผู้บังคับบัญชาในราชการส่วนภูมิภาค ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. กรณีที่กรมการขนส่งทางบกมีข้อขัดข้องในประเด็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๕๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ทหารเรือจำนวน ๒ ประเด็น ดังนี้

๑.๑ ตามที่มาตรา ๕๗ (๑๑) บัญญัติว่า ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตามมาตรา ๕๓ นั้น หมายถึงเฉพาะการบรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ (การบรรจุแต่งตั้งข้าราชการบรรจุใหม่) ใช่หรือไม่ อย่างไร

๑.๒ ตามที่มาตรา ๕๗ (๑๑) บัญญัติว่า ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจย้าย โอน หรือเลื่อนข้าราชการไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกรมตามมาตรา ๖๓ หมายถึง การย้าย โอน หรือการเลื่อนข้าราชการไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงานขนส่งจังหวัด หรือสำนักงานขนส่งจังหวัด สาขาอำเภอ ให้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน ชำนาญงาน และอาวุโส และให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ และชำนาญการ ใช่หรือไม่ อย่างไร

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา ๕๗ (๑๑) บัญญัติให้ในราชการส่วนภูมิภาค ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการจากผู้สอบแข่งขันได้ตามมาตรา ๕๓ และย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา ๖๓ ให้ดำรงตำแหน่งตาม (๙) ซึ่งไม่ใช่ตำแหน่งประเภททั่วไป

ระดับทักษะพิเศษ และตำแหน่งตาม (๑๐) ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ซึ่งขณะนี้ อยู่ระหว่างการพิจารณากร่างกฎ ก.พ. ว่าด้วยการย้าย การโอน หรือการเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. อยู่อย่างไรก็ดี เรื่องนี้เป็นการหารือเกี่ยวกับอำนาจของผู้บังคับบัญชาในการมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปดำเนินการทางวินัยแทน ตามนัยมาตรา ๙๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่ง ก.พ. เคยมีมติเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า บทบัญญัติที่กล่าวถึงผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ มีเจตนารมณ์ที่จะดูถึงตัวบุคคลที่กฎหมายให้อำนาจในการดำเนินการเรื่องนั้น โดยไม่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดในเรื่องวิธีการดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๗ (๑๑) โดย ก.พ. วางหลักว่า หากมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์ใดที่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ มีอำนาจพิจารณา ดำเนินการในเรื่องใดแล้ว ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ตามมาตรา ๕๗ (๑๑) มีอำนาจพิจารณาดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ ด้วย โดยให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ข้าราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ชำนาญการ และชำนาญการพิเศษ รวมทั้งประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน ชำนาญงาน และอาวุโส ตามนัยกฎหมายนี้

โดยสรุป เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย มาตรา ๙๐ บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ มีหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้กับข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำความผิดวินัย และ วรรคสาม บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดก็ได้ ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคจึงมีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ชำนาญการ และชำนาญการพิเศษ และตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน ชำนาญงาน และอาวุโส หรือจะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบอำนาจหน้าที่ การดำเนินการทางวินัยก็ได้

๒. กรณีที่กรมการขนส่งทางบกมีข้อขัดข้องในประเด็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ที่กำหนดในข้อ ๒ วรรคสอง ว่า “กรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๗ จะมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่ำลงไปที่ไม่มีกฎหมายบัญญัติโดย แน่ชัดให้เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในส่วนราชการ จะต้องมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดินให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่ำลงไป นั้น มีอำนาจดำเนินการในฐานะผู้บังคับบัญชาข้าราชการ ในส่วนราชการนั้นควบคู่กันด้วย” โดยหารือใน ๒ ประเด็น ดังนี้

๒.๑ คำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งต่ำลงไปที่ไม่มีกฎหมายบัญญัติโดยแน่ชัด..” หมายความว่าอย่างไร ขนส่งจังหวัด (ผู้อำนวยการระดับต้น และผู้อำนวยการระดับสูง) อยู่ในความหมายนี้ ใช่หรือไม่ อย่างไร และหากอยู่ในความหมายนี้ อธิบดีกรมการขนส่งทางบกจะมอบหมายให้ขนส่งจังหวัดดำเนินการทางวินัยข้าราชการในสำนักงานขนส่งจังหวัดนั้น ๆ ได้หรือไม่ อย่างไร

๒.๒ คำว่า “...จะต้องมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน...ควบคู่กันด้วย” นั้น คำว่า “ควบคู่กันด้วย” หมายความว่าอย่างไร

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า คำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งต่ำลงไปที่ไม่มีกฎหมายบัญญัติโดยแน่ชัด” ซึ่งปรากฏอยู่ในหมายเหตุแนบท้ายหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ ข้างต้นนั้น ระบุเพียง ตำแหน่ง “รองนายกรัฐมนตรี” “รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี” “รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง” และ “รองปลัดกระทรวง” ที่ถือเป็นตำแหน่งที่ยังไม่มีกฎหมายบัญญัติแน่ชัดให้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังนั้น ตำแหน่งขนส่งจังหวัดตามที่กรมการขนส่งทางบกหาหรือมา จึงมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งต่ำลงไปที่ไม่มีกฎหมายบัญญัติโดยแน่ชัดในความหมายนี้ อธิบดีกรมการขนส่งทางบกจึงไม่อาจมอบหมายอำนาจหน้าที่การดำเนินการทางวินัยให้ขนส่งจังหวัดไปปฏิบัติแทนได้

ส่วนคำว่า “...จะต้องมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน...ควบคู่กันด้วย” นั้น หมายถึง กรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่ำลงไปที่ไม่มีกฎหมายบัญญัติโดยแน่ชัดให้เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในส่วนราชการเป็นผู้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนตามมาตรา ๙๐ วรรคสาม นั้น จะต้องมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่ำลงไปดังกล่าวให้มีอำนาจดำเนินการในฐานะผู้บังคับบัญชาข้าราชการในส่วนราชการนั้นควบคู่กันด้วย เพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่ำลงไปนั้น มีอำนาจที่จะดำเนินการกับข้าราชการในส่วนราชการของตนได้อย่างสมบูรณ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๖๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญา

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการฯ ฉบับที่ ๑๕๐๑/ท ๒๙๗๘ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๘๙ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการหรือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญา โดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า สำนักเลขาธิการคณะกรรมการฯ ได้มีคำสั่งพักราชการและสั่งให้นาง ช. ออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๓๑ เนื่องจากนาง ช. ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ต่อมา นาง ช. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ร้องขอความเป็นธรรมเพื่อชดเชยตามสิทธิอันพึงมีพึงได้ เนื่องจากการพิจารณาคดีดังกล่าวได้สิ้นสุดลงแล้ว โดยศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ ว่า นาง ช. ไม่มีความผิดให้ยกฟ้อง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการฯ จึงขอหารือว่า เมื่อผลการสอบสวนพิจารณาคดีดังกล่าวถึงที่สุดแล้วว่าให้ยกฟ้องนาง ช. แต่สำนักเลขาธิการคณะกรรมการฯ ได้มีคำสั่งให้นาง ช. กลับเข้ารับราชการ เนื่องจากนาง ช. มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และหากยังอยู่ในราชการก็ต้องพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ และโดยที่มาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้วจะพ้นจากราชการไปแล้ว โดยมีเหตุตาย ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาและดำเนินการทางวินัยเสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ” ดังนั้น การนับเวลาพ้นจากราชการของนาง ช. ให้นับตั้งแต่เมื่อใด และจะต้องดำเนินการทางวินัยหรือไม่ ประการใด ทั้งนี้ควรดำเนินการต่อไปอย่างไร เพื่อสำนักเลขาธิการคณะกรรมการฯ จะได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า จากบทบัญญัติมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้างต้น การที่จะดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการที่ออกจากราชการไปแล้วได้นั้น นอกจากจะต้องมีการกล่าวหาเป็นหนังสือว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ก่อนออกจากราชการแล้ว

ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง กล่าวคือ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้น พ้นจากราชการด้วย ซึ่งการนับวันพ้นจากราชการกรณีเกษียณอายุราชการนั้น มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ บัญญัติว่า “ข้าราชการซึ่งมีอายุครบ หกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์” ดังนั้น วันที่พ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุราชการคือวันที่ ๑ ตุลาคม โดยวันสุดท้ายที่อยู่ในราชการคือ วันที่ ๓๐ กันยายน ซึ่งเป็นวันสิ้นปีงบประมาณ

อนึ่ง เรื่องทำนองเดียวกันนี้ สำนักงาน ก.พ. เคยตอบข้อหารือไปยังปลัดกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๘๙ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ว่า โดยที่มาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาล ได้บัญญัติความไว้ในทำนองเดียวกันว่า การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับก่อนในวันที่ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่ใช้บังคับ หรือเป็นกรณีที่มีได้บัญญัติไว้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจ ดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้น ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด ซึ่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมีลักษณะเป็นการสั่งให้ข้าราชการออกจาก ราชการเป็นการชั่วคราว โดยผู้บังคับบัญชายังคงมีหน้าที่ที่จะต้องสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อการสอบสวน พิจารณาเสร็จสิ้น จึงถือเป็นกรณีที่อยู่ระหว่างดำเนินการที่ ก.พ. สามารถจะกำหนดการดำเนินการต่อไป ตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๔๒ และมาตรา ๑๓๗ ดังกล่าวได้ ซึ่ง ก.พ. ได้กำหนดการดำเนินการและ ตอบข้อหารือเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้ว่า “กรณีที่มีการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จนกระทั่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับตามลำดับ การดำเนินการต่อไป สำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕” รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ดังนั้น จึงสามารถนำหลักการในเรื่องดังกล่าว มาเทียบเคียงกับกรณีหารือนี้ได้

กรณีนี้เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ช. มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ จึงพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ และถือว่าวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นวันที่นาง ช. พ้นจากราชการ เพราะเกษียณอายุราชการ ดังนั้น เมื่อนาง ช. ได้พ้นจากราชการไปแล้วในวันดังกล่าว และสำนักเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นาง ช. พ้นจากราชการ สำนักเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยกับนาง ช. ได้ ตามนัยมาตรา ๑๐๐

เมื่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไม่สามารถดำเนินการทางวินัยกับนาง ช. ได้ อีกทั้งคดีอาญา ซึ่งเป็นเหตุแห่งการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนถึงที่สุดเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ และผลของคดีปรากฏว่า นาง ช. ไม่มีความผิด ให้อยากฟ้อง ประกอบกับเป็นกรณีที่ไม้อาจสั่งให้นาง ช. กลับเข้ารับราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี จึงต้องสั่งยุติเรื่อง และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อให้นาง ช. เป็นผู้พ้นจากราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตามข้อ ๑๒ (๙) ของ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ทั้งนี้เป็นไปตามหลักการที่ ก.พ. ได้วางไว้ดังกล่าวข้างต้น

สำหรับเงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการ ผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/๔๐๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ทหารเรือแนวทางปฏิบัติตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๕๐)

เรียน อธิบดีกรมควบคุมโรค

อ้างถึง หนังสือกรมควบคุมโรค ที่ สร ๐๔๐๒.๕/๓๕ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

๒. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ท ๘๓๐๔ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมควบคุมโรคได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงพร้อมทั้งส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาว่า กรมควบคุมโรคได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แก่ข้าราชการกรมควบคุมโรค กรณีศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าข้าราชการดังกล่าวกระทำผิดอาญาฐานเสพเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) และมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยโทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ (สว.๓) ครั้งแรกว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมาได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในครั้งที่ ๒ ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) ทั้ง ๒ ครั้งใช้พยานหลักฐานเดียวกัน และได้ทำรายงานการสอบสวนเสนออธิบดีกรมควบคุมโรคว่าพฤติการณ์ของข้าราชการรายนี้เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรมควบคุมโรคจึงหารือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและแนวทางการลงโทษกรณีข้าราชการเกี่ยวข้อง กับยาเสพติดมายัง ก.พ. รวม ๒ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาเรื่องนี้แล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. ตามที่หารือว่า หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๑/ป ๕๓๑ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓ วางแนวทางการลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด กรณีเสพเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และต้องถูกลงโทษถึงปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ หากมีเหตุผลหย่อนให้นำมาประกอบการพิจารณาได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออกจากราชการถูกต้องหรือไม่ หากถูกต้อง กรมควบคุมโรคสามารถนำเรื่องเข้า อ.ก.พ. กรมควบคุมโรค เพื่อพิจารณาในเรื่องฐานความผิดและระดับโทษ และดำเนินการตามมติ อ.ก.พ. ได้เลยหรือไม่ หรือต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบอีกครั้งว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยอ้างกฎหมายที่ใช้ขณะผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดก่อนที่จะลงโทษข้าราชการรายนี้ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๑/ป ๕๓๑ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๓ เคยวางแนวทางการลงโทษข้าราชการที่เสพหรือมีเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ไว้ในกรอบคร่าวๆ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และต้องถูกลงโทษถึงปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ หากมีเหตุอันควรลดโทษ ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออกนั้น ปัจจุบันได้มีมติคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่องการปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการให้โอกาสผู้ติดเชื่อเฮดส์ คนพิการ และผู้เสพยาเสพติด ซึ่งพ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติดเข้าทำงาน หรือรับการศึกษาคือในหน่วยงานภาครัฐ โดยมติคณะรัฐมนตรีฉบับนี้มุ่งเน้นการให้โอกาสกับผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติด โดยมีให้อ่างเหตุดังกล่าวเป็นการลดทอนสิทธิในการเข้ารับการศึกษา การรับทุนการศึกษาหรือเข้าทำงาน ตลอดจนความก้าวหน้า การให้ออกจากการศึกษาหรือให้ออกจากงาน ซึ่งหมายรวมถึง ข้าราชการ ผู้เสพหรือติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดแล้ว ส่วนราชการจะพิจารณาให้ผู้นั้นออกจากราชการ ด้วยเหตุดังกล่าวมิได้ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) ดังนั้น กรณีที่หารือ หากปรากฏว่าข้าราชการรายนี้ พ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดแล้ว ส่วนราชการจะพิจารณาลงโทษไล่อหรือปลดข้าราชการรายนี้ออกจาก ราชการมิได้ เนื่องจากจะเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของมติคณะรัฐมนตรีฉบับดังกล่าว แต่ถ้าข้าราชการรายนี้ ยังไม่พ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติด ก็ย่อมไม่อาจนำมติคณะรัฐมนตรีฉบับดังกล่าวมาใช้บังคับได้ ทั้งนี้ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของข้าราชการรายนี้โดยละเอียดต่อไป

อย่างไรก็ดี หากอธิบดีกรมควบคุมโรคซึ่งเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้ว เห็นว่า พฤติการณ์ของข้าราชการรายนี้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรมควบคุมโรค พิจารณา ตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ โดยไม่ต้อง แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) ในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แก่ผู้ถูกกล่าวหาอีก เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการดังกล่าวไปแล้ว และผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำ รับสารภาพทุกข้อกล่าวหา ส่วนการที่คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการดังกล่าวโดยปรับบทความผิด ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งไม่ใช่กฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำผิดนั้น ก็ไม่ใช่สาระสำคัญที่จะทำให้เสียความเป็นธรรม อ.ก.พ. กรมควบคุมโรค มีอำนาจพิจารณาและมีมติให้ปรับบทความผิดให้ถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ใน ขณะกระทำผิดได้

๒. ตามที่หารือว่า การดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนในการแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) ครั้งที่ ๒ โดยมีได้มีพยานหลักฐานใหม่ แต่อ้างหนังสือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๔/ ว ๒๙ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๖ เรื่อง การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แล้วมีมติว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง พร้อมทั้งแจ้ง ให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบ ส่วนราชการจะต้องถือเป็นแนวทางในการลงโทษว่าข้าราชการผู้เสพยาเสพติด เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงใช่หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มติคณะรัฐมนตรีฉบับดังกล่าว ให้ส่วนราชการลงโทษอย่างเด็ดขาดกับข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด แต่การจะพิจารณาโทษข้าราชการผู้เสพหรือติดยาเสพติดว่ากรณีจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงนั้น สำนักงาน ก.พ. ได้ให้ความเห็นไว้แล้วตามข้อหารือที่ ๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๔๗๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ท้าหรือการดำเนินการทางวินัย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลับ ที่ ลต ๐๑๐๑/๑๑๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ท้าหรือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานในสังกัด โดยจัดส่งระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้ง ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๗ และแจ้งข้อเท็จจริงไปประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่พนักงานรายหนึ่ง รวม ๒ กรณี กรณีแรกอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการดำเนินการทางวินัย ส่วนกรณีที่สองคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการดำเนินการทางวินัยได้พิจารณาตัดสินไปแล้ว เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โดยให้ปลดผู้นี้ออกจากงาน ซึ่งตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๗๕ วรรคสอง (๑) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น แต่โดยที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในระหว่างการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ตรวจพบว่า ในขณะที่มีการบรรจุแต่งตั้งพนักงานดังกล่าว เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้นี้ยังมิได้รับวุฒิปริญญาตรี แต่ได้มีการบรรจุแต่งตั้งในตำแหน่งเดียวกับพนักงานที่ได้รับวุฒิปริญญาตรี จึงได้มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งบรรจุแต่งตั้งดังกล่าว โดยให้มีผลย้อนไปถึงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นวันบรรจุแต่งตั้ง จึงท้าหรือว่า ในกรณีเช่นนี้ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งยังคงสามารถที่จะดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานผู้นี้ต่อไปได้หรือไม่อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนดังนี้

๑. โดยที่ระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้ง ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๓๘ กำหนดว่า “ผู้ใดได้รับบรรจุเข้าเป็นพนักงานแล้ว หากภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามข้อ ๒๑ โดยมิได้รับอนุมัติการยกเว้นจากคณะกรรมการตามข้อ ๓๐ อยู่ก่อน... ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๒๗ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน...” ซึ่งเป็นการกำหนดความไว้ทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๗ สำหรับกรณีที่ท้าหรือ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้บรรจุแต่งตั้งผู้นี้ในตำแหน่งเดียวกับพนักงานที่ได้รับวุฒิปริญญาตรี ทั้งที่ผู้นี้ยังมิได้รับวุฒิปริญญาตรี จึงต้องท้าหรือว่าผู้นี้เป็นผู้ขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งอยู่ก่อนบรรจุแต่งตั้ง ซึ่งหากมิได้รับอนุญาตการยกเว้นจากคณะกรรมการ เมื่อมีการตรวจพบผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๒๗ ต้องสั่งให้ผู้นี้ออกจากงานโดยพลัน ซึ่งหมายถึงให้สั่งในทันทีที่ทราบเหตุ

ตามนัยข้อ ๓๘ ของระเบียบดังกล่าว การที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งบรรจุแต่งตั้งพนักงานผู้นี้ โดยให้มีผลย้อนไปถึงวันบรรจุ จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามข้อ ๓๘ ของระเบียบดังกล่าว กรณีนี้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งควรยกเลิกคำสั่งที่เพิกถอนคำสั่งบรรจุแต่งตั้งพนักงานผู้นี้แล้วมีคำสั่งให้ผู้นี้ออกจากงานตามข้อ ๓๘ ให้เป็นการถูกต้องต่อไป ส่วนการมีผลของคำสั่งนั้นให้เป็นไปตามระเบียบที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด ซึ่งในกรณีเช่นนี้ หากเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ การสั่งให้ออกจากงานดังกล่าวจะส่งย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งบรรจุแต่งตั้งเดิม ซึ่งถือเป็นวันที่ผู้นั้นควรออกจากงานตามกรณีดังกล่าว ทั้งนี้ ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.๒๕๕๔ ข้อ ๓

๒. โดยที่ระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้ง ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๗๖ กำหนดว่า “พนักงานผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำ หรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมาย หรือระเบียบของสำนักงาน หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น...แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากงานไปแล้ว เว้นแต่ออกจากงานเพราะตาย ผู้มีอำนาจตามข้อ ๗๓ วรรคสาม มีอำนาจดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาตามข้อ ๖๙ และดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดในส่วนนี้ต่อไปได้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากงาน เว้นแต่กรณีที่ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ก็ให้งดโทษเสียได้” สำหรับกรณีนี้ เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ยกเลิกคำสั่งที่สั่งเพิกถอนคำสั่งบรรจุแต่งตั้งพนักงานผู้นี้ และมีคำสั่งให้ผู้นี้ออกจากงาน ตามข้อ ๓๘ ให้เป็นการถูกต้องตามข้อ ๑ แล้ว ย่อมถือว่าผู้นี้ได้พ้นสภาพจากการเป็นพนักงานนับแต่วันที่ระบุในคำสั่งดังกล่าว ซึ่งย่อมเป็นเวลาหลังจากที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงทั้งสองกรณีแก่ผู้นี้แล้ว ดังนั้น แม้ต่อมาผู้นี้จะถูกสั่งให้ออกจากงานไป ผู้มีอำนาจก็ยังคงสามารถที่จะดำเนินการทางวินัยทั้งสองกรณีแก่ผู้นี้ได้ต่อไป ทั้งนี้ ตามนัยข้อ ๗๖ ของระเบียบฯ ดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียบเรียงจากการตอบข้อหารือ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๑ – พ.ศ. ๒๕๕๕

พิมพ์ครั้งแรก

มีนาคม ๒๕๕๗

จำนวนพิมพ์ ๓,๐๐๐ เล่ม

เจ้าของ

สำนักมาตรฐานวินัย

สำนักงาน ก.พ.

www.ocsc.go.th

สำนักมาตรฐานวินัย

สำนักงาน ก.พ.

๔๗/๑๑๑ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ

อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง แนวทางการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน พ.ศ. ๒๕๖๑
สำหรับหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ชื่อหน่วยงาน : ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

วัน/เดือน/ปี : ๕ มีนาคม ๒๕๖๕

หัวข้อ: ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน ตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
(ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕) โดย สำนักมาตรฐานวินัย สำนักงาน ก.พ.

รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ)

ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน ตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
(ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕) โดย สำนักมาตรฐานวินัย สำนักงาน ก.พ.

Link ภายนอก: ไม่มี

หมายเหตุ:

.....
.....

ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล

สุชาภา วรินทร์เวช

(นางสาวสุชาภา วรินทร์เวช)

ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

วันที่ ๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้อนุมัติรับรอง

สุชาภา วรินทร์เวช

(นางสาวสุชาภา วรินทร์เวช)

ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (หัวหน้า)

วันที่ ๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่

พศวีร์ วัชรบุตร

(นายพศวีร์ วัชรบุตร)

นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

วันที่ ๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕